

ZAPLEMBE
JAJČNA ŠTEVILKA
MALI OGLASI ZASTONJ

NOVA DOBA

HUDIČARIJE
FINANČNI NASVETI
STAVA TISOČLETJA

Cena 17 din

Slovenija, sreda 27. marec 1991

št. 12 – leto XXV

PROSTITUCIJI SE SPET OBETA RAZCVET

SLADKE POHOTNE TORTICE

UPOKOJENCI PUNTAJO UPOKOJENCE

Korenine proti vladi

ZLATNIK JE IZ SREBRA

TANJUGU JE ODKLENKALO

MESA JE PREVEČ

JAVNA DELA STRAŠIJO PO SLOVENIJI

Delo brez plačila

NACIONALISTI TERORIZIRAJO AMERIŠKEGA PODJETNIKA

Teksas v Umagu

Bolj je velika noč – manj imamo jajc

ALI JE ANDERLIČ IZ »EUROTRADE«
NASANKAL SLOVENCE?

Zlatnik je iz srebra

Morda ste opazili, da na TV in drugod ni več krasne reklame za slovenski »tolar«. Uradno se je zapletlo, ker bi bilo potrebno za tolarje iz Avstrije plačati po novem znatno carino. Kaže pa, da vsa zadeva precej smrdi.

Predvsem ni povsem jasno, kdo je sprejel sklep, da bo Svetovni slovenski kongres sklenil pogodbo ravno z Eurotradom v Avstriji (lastnik je naš rojak Anderlič). Ni jasno, zakaj ni bila sprejeta ponudba Zlatarne Celje. Mimogrede, če bi »tolar« naredili v Celju, bi stal okoli 2100 dinarjev, iz Avstrije je bil v prodaji po 4.500 dinarjev.

Posebno vprašanje je, kaj je sploh tolar? Na njem je oznaka 925, kar pomeni čistost srebra v kovancu. Oznake za zlato ni, ni tudi oznake državne kontrole plemenitih kovin, ki je obvezna, ni tudi oznake proizvajalca, ki ni obvezna, jo pa vsi radi, če jim seveda gre za dobro ime, vtisnejo v izdelek. Po oznakah je zlatnik torej – srebrnik.

V svetovnem kongresu, kot smo neuradno zvedeli, je že stekel postopek, da bodo ugotovili, kaj je z zadevo. Na voljo bo tudi uradna analiza »tolarja«. Čeprav velja še malo počakati, je že precej jasno, da je nekdo s »tolarjem« na račun slovenstva že kar dobro zaslužil, tisti, ki so tolar kupili, pa so v bistvu kupili srebrnik. Če je tolar le pozlačen, je na njem le nekaj mikrogramov zlata, nikakor pa ne 5 gramov, kot naj bi ga bilo. Čudno je, da se je v posel, ne da bi tolar podrobneje pogledala, vpletla tudi Ljubljanska banka d. d., delno pa tudi Petrol.

Če bo vse teklo kot naj bi se to dogajalo v pravni državi, ne bo nobenega presenečenja, če se bodo z zadevo ukvarjali tudi policijski inšpektorji, pa tudi tožilci. To bi bil seveda za idejo slovenstva precej hud udarec.

Podobe na tolarju, napisi, tudi sama ideja, da tolar zagleda luč sveta, seveda ni sporno. Omenjajo možnost, da bo zadevo zdaj vendarle dobila v roke celjska Zlatarna, ki je pripravljena prevzeti orodje in v Sloveniji izdelati še preostale tolarje. Ti bodo seveda pravilno označeni in bodo imeli tudi deklarirano količino zlata določene čistosti. To bi bila nedvomno dobra rešitev.

Zlatarna Celje pa je sicer, v svoji režiji, promovirala nov zlatnik, celjski »denarič«. Ta bo posvečen prvemu svetovnemu slovenskemu kongresu, seveda pa bo imel certifikat (črno na belem) in vse potrebne zakonite »štemplje«. Naredili pa so ga v sodelovanju z Narodnim muzejem v Ljubljani in celjsko podružnico Svetovnega slovenskega kongresa. Na eni strani bo podoba slovenskega denarja, kot so ga kovali celjski knezi, na drugi pa posvetilo kongresu in napis Celje, knežje mesto.

Kako iz teme

Slišiš človeka, ko modruje, pa se tudi tebi utrne pametna misel. Kot da bi se ob ognju prižgal tudi steni tvoje sveče. In sveto postane.

Morda pa zato na veliki, debeli sveči ob veliki noči duhovnik ljudem prižiga njihove sveče, da bi jim v življenju bilo svetlo.

Dolga leta smo ugašali sveče – velike in majhne. Ni uspelo ne eno ne drugo. Toda tema pa je nastala! Še zdaj je! Morda najhujša zato, ker smo postali obsedeni od te teme, in jo vidimo povsod in že vnaprej obsojamo, ugašamo vsako iskrico svetlobe, ki se komu utrne.

Zato naj velika noč spet prebudi v nas življenje; življenje pa je odgovornost, je delo, je požrtvovalnost, je moč, je pokončnost – je vsakdanja daritev, je žrtev za bližnjega – ker samo to ustvarja življenje. Življenje pa je pogled naprej, ne nazaj v smrt. In mi potrebujemo ravno to. (Kdor je prijel za plug, naj se ne ozira nazaj...)

Velika noč naj spet prežene temo, ki jo ustvarjajo prazne besede, človeški nauki, parole, pobeljeni grobovi. Koliko nepotrebne megle je v njih in sonce se ne vidi! Spet si sezimo v roke in si podarimo luč, osrečimo drug drugega. (Kdor med vami hoče biti velik, bodi vsem služabnik...)

Toda ne delajmo si utvar: samo z žegnano šunko in hrenom se ne bo moči za drugačno življenje; samo z novo obleko v procesiji v velikonočnem jutru še ne bomo stopili v nove čase. Samo Kristus je res prežgal temo in tudi prižgal luč – brez svojih računov. Takih, ki so preganjali temo, pa ustvarili še večjo, takih nam je dovolj. Morda nam to da misliti, da je še kako resnično sporočilo svetega pisma, da »nobeno drugo ime ni dano, da bi se mogli v njem zveličati, razen imena Jezusa Kristusa«. In samo, kdor »gre za njim, bo imel luč življenja«. Hodili smo za mnogimi, ki so govorili, da so luč, pa smo prišli v temo.

Jezus ne ponuja raja naravnost, na dlani, čez leto dni: .3. On ponuja kalvarijo in pove, da le preko nje vodi pot k vstajenju, k življenju. »Kdor ljubi SVOJE življenje, ga bo izgubil; kdor pa svoje življenje zaradi mene izgubi, ga bo našel.«

Bližnja preteklost in vsa zgodovina nas učita o resničnosti evangelija in o moči vere, ki edina more po človeških zablodah spet spremeniti, popraviti človeka. Kako iščemo, kje naj se oprimemo, na koga naj se še zanesemo. »Preklet bodi človek, ki zaupa v človeka«, tudi pravi sveto pismo. In kar prav ima. Zaupajmo zato luči, ki prihaja od zgoraj, tudi ob tej veliki noči. Preizkušena modrost in moč je. Razblinili bomo svojo osebno temo, pregnali svoj osebni obup, postavili se bomo spet pokončni kot ljudje. Narodu bomo sposobni dati sebe, svojo hrbtenico, da bo iz te Kalvarije končno sposoben se odločiti za vstajenje.

Lani je bila CVETNA NEDELJA (veselje ob pomladi naroda in demokracije – koliko rožic in lovrik smo videli takrat!). Sedaj narod in mi doživljamo VELIKI TEDEN z vso temo in križem. Odločimo se za VELIKO NOČ – za sebe in za naš narod.

DRAGO SVETKO

MED NAMI

Najljubznivejši dnevi vsakega leta so dnevi spomladni, ki zopet oživijo in lepo omladijo vse stvari. Kdor v vigredi obilno seje, bo v jeseni tudi obilno žetel; in človek, ki je priden, dokler je mlad, bo dobrih del bogat na svoje stare dni. (Anton Martin Slomšek)

MIRNO VELIKO NOČ VOŠČIMO!

IZPADI

Korenine proti vladi	stran 7
Delo za brezposelne	stran 6
Magajna išče pravico	stran 8
Zlatnik je iz srebra	stran 2
Topoljšico hočejo zapreti	stran 9
Slovenijo v žep	stran 14
Teksas v Umagu	

ODKRITJA

Sladke pohotne tortice	stran 15
Bundestag	stran 5

OKOLJE

Proti nečlovečnosti	
Gozd, najlepša katedrala	stran 11
Nevarni mestni vrtovi	stran 22
Nova metla, težave iste	stran 17

INTERVJU

Miro Gradič	stran 10
Franjo Korun	stran 8

ŠOLSTVO

Učitelji naj bodo ponižni	stran 7
Kako šolati otroke	stran 20
Mariborski teološki lobi	stran 7

INDUSTRIJSKO ZAVAROVANJE

MURPHYJEV ZAKON
INDUSTRIJE

VARNOST
INVESTICIJE JE
OBRATNOSORAZMERNNA
Z VIŠINO
VLOŽENIH
SREDSTEV.

zavarovalnica triglav
Ker zavarovanje potrebuje varnost

euro
com

Petrovče 231, 63301 Petrovče
Telefon: 063/28-220
063/25-121
Telefax: 063/24-115

računalniški inženiring d.o.o.

- osebni računalniki AT 286, AT 386, AT 486
- prenosni (lap – top) računalniki PHILIPS, EPSON, SAMSUNG
- tiskalniki EPSON, NEC, Hewlett Packard
- ploterji ROLAND, Hewlett Packard
- mreže NOWEL RPTI
- telefaksi CANON, PANASONIC z a-testom
- knjigovodski programski paketi za obrtnike in podjetja

Poslovni prostor in servis: Levec 56

NOVA DOBA

Nova doba – izdaja podjetje Prese d.o.o., tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. • Naslov uredništva: Celje – knežje mesto, Aškerčeva 15, tel. (063) 27-606, 25-331 • Glavni urednik Srečko Šrot, odgovorni urednik Brane Piano • Cena 17 din, mesečna naročnina 65 din • Žiro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455 • Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje • Izhaja ob sredah • Rokopisov ne vračamo

KLINKER

NOVO

Prodajalna Klinker

Delovni čas od
7. do 17. ure

Izbirajte med paleto
gradbenega materiala!

Poskušamo biti
najcenejši, vi pa to
preverite!

Tel. (063) 33-421

Ljubečna Celje

STAVA v TISOČLETJA

Slovenci od Karantanije sem nismo bili tako blizu svoje (samostojne) države kot sedaj. Toda, ali se bodo politiki premislili (ustrašili), bo posegla vmes JLA ali kdo drugi?

Naša nagradna akcija »Stava tisočletja« temelji na domnevi, da se bo Slovenija vendarle osamosvojila.

Med prispelimi odgovori bomo vsak teden izžrebali tri (ali več) nagrade. Zmagovalca, ki bo pravilno napovedal datum osamosvojitve, čaka lepa nagrada, ki pa naj zaenkrat ostane presenečenje. Če bo pravih odgovorov več, bomo nagrajenca izžrebali, če ne bo nihče pravilno odgovoril, dobi nagrado tisti, ki bo najbližji. Če bo tudi teh več, bomo žrebali med njimi.

Nagradna akcija Nove dobe »Stava tisočletja« bo trajala do 15. maja letos.

Stavni listič tisočletja

Priimek in ime

naslov

1. Kdaj bo Slovenija mednarodno priznana kot samostojna država.

.....
(dan, mesec, leto)

2. Kdaj bo Slovenija formalno razglasila samostojnost in neodvisnost?

.....
(dan, mesec, leto)

3. Katera tuja država bo prva priznala samostojno Slovenijo?

.....
(dan, mesec, leto)

Kupon pošljite na naslov: Nova doba, Aškerčeva 15, 63.000 Celje
– knežje mesto s pripisom »Stava tisočletja«.

Med stavnimi listki, ki so prispeli v naše uredništvo do ponedeljka, 25. marca, je žreb razdelil nagrade:

- Tončka Križnik, Botričnica 10, 63230 Šentjur dobi zlat prstan, darilo Zlatarstva Kragl iz Žalca
- Jože Tome, Pucova 2, 63000 Celje dobi vetrovko, darilo Metke Celje
- Ivan Pojbič, Nezbiše 46/a, 63253 Pristava dobi zaboj mineralne vode, darilo Zdravilišča Rogaška Slatina

Med izpolnjenimi stavnimi listki, ki bodo prispeli v naše uredništvo do ponedeljka, 1. aprila, bomo izžrebali prav tako tri nagrade:

- zlato nagrado, darilo Zlatarstva Milan Gajšek iz Šentjura
- potovalno budilko, darilo Slovenijaturista
- zaboj mineralne vode, darilo Zdravilišča Rogaška Slatina

Kup stavnih listkov v naši redakciji se hitro debeli, optimistov pa je, neodločnosti nekaterih slovenskih politikov navkljub, vedno več. 65% vseh, ki so stavili, meni, da bo Slovenija samostojna že pred koncem junija letos in le 20% meni, da bo politična negotovost (ki politikom kar prav pride, saj ubogo ljudstvo zaposluje, da ne razmišlja, kako iz dneva v dan slabše živi) trajala še vse letošnje leto.

Še najmanj zaupa slovenskim politikom in njihovim obljubam o samostojnosti bralec iz Celja, ki meni, da bo »Slovenija samostojna 30. 2. tisočdevetstolevega leta, ko bo Sava tekla iz Beograda na Triglav, Slovenijo pa bo prva priznala Kraljevina Culukafrija.«

Sicer pa, v tistih resnih stavah, Slovenci še vedno najbolj zaupamo Avstriji (kaj čemo, spomini na rajnko Avstroogrsko so še živi). Večina meni, da bo prav Avstrija tista, ki bo prva priznala slovensko samostojnost, takoj za njo je Nemčija, glasove pa so dobili še Švicarji, Madžari in Italijani.

Toliko po dveh kolih, mi pa gremo naprej, v tretje kolo in v slovensko samostojnost. Nagrad je v uredništvu še dovolj.

FOTOREPORTAŽA

Vedno pripravljeni...

ENA LASTOVKA ŠE NE PRINESE POMLADI

PISMA

UČITELJI V DÜSSELDORFU
Šolniki na križevem
potu

Morda bi se pri meni oglasil Vaš novinar in izvedel:

1. Podjetje MAKARENKO p. o. je iz Celja (lastnik sem sam) in je za Didakto prispevalo skoraj 100.000 DEM,
2. da je podjetje »svoje učitelje – stranke« zaupalo Turističnemu vodenju in svetovanju LAŠKO (lastnica bivša direktorica Izletnika Alenka Klemen);
3. kaj vse hudega je ta agencija storila mojim učiteljem in mojemu podjetju;
4. kam je odšlo 200.000 DEM, ki so jih šole nakazovale v Laško 5. itd.

Celotno zadevo imata v rokah 2 celjska odvetnika.

PETER ZALOKAR,
podjetje Makarenko, Celje

Direktorju
in upravnemu
odboru

Po štirinajstih dneh dnevnega obiska v naslovni banki zaradi dviga tam naloženih deviznih dinarjev sem obupal. Pojasnila uslužbenk so skrajno lažniva in žaljiva. Doživljal sem neverjetno inventivnost sprenevedanja. »VIP« je razvit do najbolj rafinirane oblike, ki je sploh možna na Balkanu (VIP=veze in poznanstva). Če si hoče (to ABANKI ni potrebno) denarni zavod pridobiti zaupanje varčevalcev, mora biti do njih pravičen! Varčevalci enakopravno ne morejo dvigniti nobene vsote, ali pa varčevalci lahko dvignejo 1 dev dinar v določenem roku! Glej Ljubljanska banka!

Način poslovanja ABANKE v Celju je nemogoč in mora prenehati delovati. Kdor laže spada na cesto!

IGOR GABRŠEK,
Teharje

Zaslužni
športnik

Herman Slavko, po stažu in po stroki eden najstarejših športnikov, je po 45 letih aktivnega vsestranskega delovanja za Konjenski klub Celje šel v pokoj.

Ker se tega zaslužnega, prednega, uspešnega športnika ob tej priliki nihče ne spomni, smatram kot ustanovitelj tega športa v Celju ter kot dolgoletni funkcionar za dolžnost, da ob tej priliki napišem par besed.

Herman je že od leta 1945, kot mladinec, aktivno deloval do konca leta 1990, ko je šel v invalidski pokoj. 20 let je bil aktiven športnik (amater), zadnjih 25 let pa trener – upravnik. Razen športne dejavnosti je tudi sam upravljal klubsko posestvo, preko 10 ha zemlje, ter skrbel za vso imovino kluba. Vzgojil je veliko odličnih mladih športnikov, ki so in še dosegajo vidne rezultate na raznih prireditvah; ne samo doma ampak tudi v tujini. Tako Herman kot celjski klub so dobili mnogo raznih priznanj.

Za težave na začetku ob ustanavljanju kluba vedo samo ustanovitelji Pečovnik, Žerdoner in Fajgelj, ter seveda tudi Herman. Zelo veliko nam je takrat pomagala topniška enota JLA v Celju, posebno pa razumevanje vodilnih ljudi, ki so razumeli, da konjeniški šport ni samo šport za »buržuje«, ampak za vse ljudi, za vsestransko korist.

Tudi tekom let so se v Klubu pojavljali razni ljudje z »bolanimi ambicijami« ter klike, kar je vse Herman potrpežljivo prenašal zaradi obstoja in napredovanja v klubu.

Sedaj, kot invalidski upokojenec, še vedno obiskuje »svoj

klub« in je na razpolago s svojimi izkušnjami in nasveti.

Tojer Slavko, s starim pozdravom, še veliko let: »Hop, hip, hop!«

RUDOLF FAJGELJ, Celje

Doklej
še tako?

Zopet smo preživeli še en (morda tudi zadnji) napet konec tedna. Pa saj vsi vemo, za kaj gre. Zato na tem mestu ne bi na dolgo in na široko razpravljali kaj vse je in kaj ni prispevalo k temu političnemu trenutku na ozemlju SFRJ.

To kar se je minuli konec tedna dogajalo v Beogradu pod taktirko dr. Jovića, pa že presega vse meje normalnega. Najprej zahteva vojaški poseg, ki bi zaščitil predvsem njega in še koga (Miloševića, Srbijo), ker do tega ne pride, pač odstopi. Vse lepo in prav v duhu (ne)demokracije. Vendar pa je potrebno vedeti, da je ta Jovićev odstop, še eno teatralično dejanje, ki nas vse skupaj, dokler smo še v Jugoslaviji, zopet predstavlja v smešni luči. To nas ponovno zasmehuje v svetu, po drugi strani pa spet motimo spokojnost v Evropi.

Zato se spodaj navedeni podpisniki Mlade Iniciative pri SZD (Celje) sprašujemo DOKLEJ ŠE TAKO? Kdo nam bo odgovoril?

Ali orožje ali radost mladosti?
LILJANA ČOŽ, BOJAN
EKSELENSKI, GREGOR
URANIČ, za MLIN pri SDZ
Celje

To je lapsus
calami!

Zapisano je bilo, da se glasba in matematika nista nikoli kaj prida ujela. Ta trditev ne more držati, še posebno, če pogledamo nekoliko v preteklost in ugotovimo, da sta si glasba in matematika bili nekoč zelo blizu, čeprav vsaka s svojimi razsežnostmi.

Ne gre za polemiziranje ob objavi »Trač-novic« v Novi dobi in Novem tedniku – gre za razmišljanja, ki se porajajo ob prebiranju sestavkov o delu skupščine občine Celje.

Vprašati se moramo, kaj je z odgovorom na poslansko vprašanje, ki se je že večkrat pojavilo v celjski skupščini: »Kaj pa petinštrideset (45) let?« Ali je tudi v tem primeru nemogoče odgovoriti? Gre tudi v tem primeru za slab ali celo neokusen izračun?

Na srečo smo bili nekateri stari pet let šele leta 1962, ko je bila izgradnja socializma pri nas v največjem vzponu (to naj bi bilo nekaterim v opravičilo). To dejstvo pa nas je vendarle prikrajšalo za to, da bi lahko tej izgradnji prispevali po svojih močeh takrat, ko si je Evropa postavljala temelje svojega gospodarstva. K temu prispevek Amerike ni bil ravno zanemarljiv, da se delavski razred širom po Evropi vozi z avtomobili kakršne si še danes lahko privoščijo pri nas le najbolj spretni, nekoč pa tisti na položajih in funkcijah.

Koliko generacij petletnikov je nekdani režim potisnil v vlogo poizkusnih kunccev, bi lahko izračunal tudi matematik z minimalnim znanjem matematike. Težji pa bi bil izračun škode, ki bi upošteval vse poizkuse petinštridesetletne oblasti na otrocih v vrtcih, vse šolske reforme, inovacije na področju kulture, modernizacije zdravstva, razvoj nerazvoja v gospodarstvu in ne nazadnje velikodušno podporo neuvrščenim. Popolnoma nemogoč je izračun cene življenj, ki so v podporo nadaljevanja revolucije ugasnila, zato, da so si novi oblastniki nekontrolirano prisvojili nekoč pošteno prisluženo premoženje in ga nato velikopotezno zapravili. In še bi lahko računali... morda seštevali... množili... račun se ne izide!

Vsa vzhodnoevropska praksa, ki je temeljila na podrobnosti in gostobesedno izdelani teoriji, se je sesula kot hišica iz kart.

Zaradi tega se nekaterim hudo muči v Evropo, pa ne vedo, pod kakšnim imenom. Še večja uganika je, kako si ob tem odhodu v Evropo znova pridobiti izgubljeno oblast, ohraniti nelegalno pridobljen denar in bratske odnose z izkoriščevalskimi daljnimi sorodniki.

V glasbenem izrazoslovju bi rekli – tako dolgega izdiha tudi najboljši pevci ne zmorejo.

Zdaj pa še nekaj o stroki, ki se je imela možnost dokazovati v zadnjem desetletju. Upravičeni so morda ugovori v smislu: »Mi smo sodelovali šele od leta 1977 dalje in v trinajstih letih pač nismo povzročili posebne škode. Samo po sebi je razumljivo, da smo delali v skladu s stroko in po navodilih... oprostite, stroki morate zaupati!«

Oprostite prosim, da se stroka v resnici dokaže, bi odgovorni potrebovali še vsaj deset let. Ob letu 2000 bi gotovo dosegli vrhunec »modernizacije«. Tako razmišljam kot nestrokovnjak o naši celjski bolnišnici.

Danes imamo torej demokracijo, ki začete več desetletne »permanentne modernizacije« ne more in ne sme zaustaviti. Še več! Kot rešitelji se ponujajo kot edino primerno tisti, ki jim je zlato obdobje samoprispevkov bogatilo zadovoljstvo progresivnega razvoja. Človek mora imeti dober nos, pa bo takoj uganil, kako naj se »prebarva«. Nekateri se skušajo sicer oglašati, vendar to karavane na njej poti ne moti. Upajmo, da bo strokovnost po letu 2000 vsaj na takšni ravni, da bomo prenehali z zgrehenimi investicijami, slabo organizacijo, solidarnostnim pokrivanjem izgub, odpiranjem neproduktivnih delovnih mest, obenem pa znali poskrbeti za svoje uničeno okolje in tu in tam razložiti še kakšen občinski odlok.

V tem primeru glasba in matematika res nimata veliko skupnega. Zakaj ne, naj razložijo tisti, ki so že od nekdaj usposobljeni prikazovati resnico po svoje, če pa se jim tu in tam kaj »zapiše«, pa ne bomo prehudistični.

Kot zaključek in za boljše razumevanje: lapsus lingue in lapsus memoriae – nista enako nevarna.

K temu lahko dodamo samo to, da so oči in ušesa ljudstva slabe priče, vsak pa je sam najboljši razlagalec lastnih besed.

MATJAZ ŽELEZNIK,
Celje

Stanje na
področju
kriminalitete
na območju
UNZ Celje
v letu 1990

Splošne značilnosti:

V letu 1990 smo na območju UNZ Celje obravnavali 5280 kaznivih dejanj in sicer se je obseg zmanjšal za 42 primerov v odnosu na prejšnje leto. Padec števil kaznivih dejanj je zaznan skoraj na celotnem območju Republike Slovenije. Uspešno smo raziskali 62,7% kaznivih dejanj, kar je za 6,6% boljše od leta 1989 in za 4,5% nad republiškim povprečjem. Povečal se je tudi naš delež v skupni kriminaliteti v Republiki Sloveniji za 0,45% in znaša 13,76%. Materialna škoda, povzročena s kaznivimi dejanji, znaša 98.745.233,00 din, ki pa zaradi znanih ekonomskih gibanj ni primerljiva s prejšnjim obdobjem. Po zgoraj navedenih osnovnih parametrih gibanja kriminalitete, katero zaznamo, lahko ocenjujemo, da je trend gibanja pozitiven.

S področja gospodarske kriminalitete smo obravnavali 318 kaznivih dejanj, ki so v porastu za 4,6%, manj pa je ostalo neraziskanih in sicer le 11,9%, v prejšnjem obdobju pa 13,8%. Kljub uspešnejšim statističnim pokazateljem pa nismo zadovoljni

s strukturo kaznivih dejanj. Vzrok temu je v veliki meri neurejena zakonodaja na področju gospodarstva, s pomočjo katere smo ga na različne načine skušali oživljati. Ocenjujemo, da zaznana kriminaliteta na tem področju ni odraz dejanskega stanja in torej ni zadovoljivo obvladljiva.

S področja splošne kriminalitete smo obravnavali 4960 kaznivih dejanj, raziskati pa nam jih je uspelo 61%. Število kaznivih dejanj je v padcu za 1,2%, raziskano pa je višja za 6,7% v primerjavi s prejšnjim letom. Osnovna značilnost je padec premoženjske delinkvence, za kar je bilo pričakovati prav nasprotno, in sicer za 286 primerov, medtem ko so ostala v porastu. Menimo, da je zaznana stanje blizu dejanskega stanja in bistveno boljšega obvladovanja ne pričakujemo.

Glede na starostno strukturo je bilo največje število osumljenecv starejših od 21 let in sicer 2664, med 18 in 21 leti jih je bil v času storitve star 501, od 14–18 let pa 780. Število osumljenecv se je povečalo za 9,6%, največ pa v starostni skupini od 14–18 let in sicer za 25,4%. V populaciji osumljenecv je kar za 35,7% takšnih, ki so že storili kakšno kaznivo dejanje, med njimi pa 42% specialnih povratnikov, kar je zaskrbljujoč porast – 6% in pomeni, da imamo opraviti z vedno bolj kvalificiranimi storilci kaznivih dejanj. Zaradi narave storitve kaznivega dejanja smo morali takoj predati preiskovalnemu sodniku 137 osumljenecv, med katerimi je bilo potrebno zoper 53 odrediti pripor po 196. členu ZKP, kar se giba v enakih mejah kot v letu 1989.

Gospodarska kriminaliteta:

Kazniva dejanja s področja gospodarske kriminalitete, ki smo jih zaznali, so v rahlem porastu, vendar pa bolj raziskana od lani obravnavanih. Porast gre predvsem na račun nezahvalnejših in družbi manj nevarnih kaznivih dejanj kot so ponarejanje vrednotnic – 34, porast za 23 primerov, izdaja nekritičnega čeka – 114, porast za 22 primerov, gozdnih tatvin – 115, porast za 15 primerov. Porast pa beležimo tudi pri nekaterih težjih kaznivih dejanjih kot so zloraba položaja in pravic odgovorne osebe iz 11 na 18 ter omogočenje uživanja mamila iz 1 na 5 primerov ter trgovina z orožjem. Ostala kazniva dejanja so v enakih trendih kot lani, posebno nevarnih novih oblik nismo zaznali. Menimo, da je dejansko stanje na tem področju precej slabše kot pa smo ga mi zaznali, čemur je vzrok predvsem še neurejena zakonodaja.

Splošna kriminaliteta:

Največji, oz. 80% delež v splošni kriminaliteti zajemajo kazniva dejanja zoper družbeno in zasebno premoženje, katerih je 3982. Med njimi je največ tatvin – 1996 ali 10,2% več kot v letu 1989, velikih tatvin – 946 ali 40% padec, poškodovanj tujih stvari – 398 oz. 12,4% več, goljufij – 343 ali 53,8% več, prikrivanja – 123 in druga. Gornja povečanja so realna, povečanje tatvin pa je posledica spreminjanja cenovnih pri kaznivih dejanjih, ki so posledica inflacije. Velike tatvine po drugem in tretjem odstavku so se zmanjšale iz 601 na 146 primerov, vlomne tatvine kot del velikih tatvin pa iz 985 na 800 primerov, kar je posledica zmanjšanja vlomov v avtomobile. Raziskano je za 5,3% povečano, ni pa zadovoljiva raziskano tatvin in velikih tatvin v zvezi s prevoznimi sredstvi.

Kazniva dejanja zoper življenje in telo zajemajo 7,8% oz. beležimo 389 primerov. V porastu so milejše oblike kot so lahke telesne poškodbe – 144 ali 82% povečanje, hude telesne poškodbe – 111 ali 30% povečanje in ogrožanje z nevarnim orodjem pri pretepu ali prepiru – 117 ali 48% povečanje. V tem kontekstu je treba omeniti porast kaznivih dejanj iz drugih poglavij in sicer KD ogrožanje varnosti – 20 ali 122% povečanje, nasilniško obnašanje – 128 ali 47,1% povečanje, prepričevalne uradne dejanj uradnim osebam – 30 ali 57,8% povečanje, napadi na uradne

osebe – 3, povzročitev splošne nevarnosti – 61, ki kažejo na večjo agresivnost med občani, so pa sicer dobro raziskane.

Kaznivih dejanj zoper javni red in mir je 168 ali 3,4%, zoper svoboščine in pravice človeka in občana – 137 ali 2,8%, zoper splošno varnost ljudi in premoženja – 92 ali 1,8%, zoper pravni promet – 57 ali 1,1%, zoper zakonsko zvezo, družino in mladino – 48, spolno nedotakljivost in moralo – 33, pravosodje – 32, čast in dobro ime – 7, s področja človekovega življenjskega okolja pa beležimo 4 primere.

Kriminaliteta mladoletnikov:

V tem letu je bilo 780 mladoletnikov osumljenih storitve 578 kaznivih dejanj in 237 otrok 100 kaznivih dejanj. Število mladoletnih osumljenecv se je povečalo za 25%, storili pa so 19% več kaznivih dejanj kot v enakem lanskem obdobju. Stori so v večini premoženjske delikte, vse več pa se pojavljajo kot storilci težjih kaznivih dejanj kot so ropi, nasilniško obnašanje, hude in lahke telesne poškodbe in umori. Prav tako pa se pogosteje pojavljajo kot žrtve kaznivih dejanj – odvzemi, zancmarjanja, kršitve družinske obveznosti, neplačevanje preživnine, spolni napadi in nasilništva, kar vse je v porastu.

Požari, eksplozije in drugi dogodki:

V letu 1990 beležimo 318 požarov, kar je za 98 primerov več kot v prejšnjem letu. Iz malomarnosti jih je bilo povzročenih 179, 39 so jih povzročili naravni pojavi, otroci 21, namerno pa je bilo povzročenih 14, za 65 primerov pa nismo ugotovili vzroka. Podali smo 54 kazenskih ovadb, kar je za 25 več kot v lanskem obdobju in 27 predlogov sodniku za prekrške. Povzročena materialna škoda znaša 142.291.539,00 din.

V tem letu je bilo na območju UNZ obravnavanih 78 samomorov, 37 poskusov samomorov, 64 nezdov pri delu, 79 nenadnih smrtnih primerov, 15 dogodkov na železnici ter 49 raznih drugih dogodkov, o čemer je bil s poročilom obveščen javni tožilec.

UNZ Celje

Cilji naše stranke

1. Samostojna demokratična in neodvisna politična Stranka upokojencev v Celju si je zastavila za cilje, da v demokratičnem in večstrankarskem sistemu v Sloveniji zaščiti in uveljavlja življenjske interese in pravice naših upokojencev.

2. Demokratična stranka upokojencev Celje, za svoje člane ne razglasa nobene lastne ideološke opredelitve. Vsak upokojenec se samostojno odloča in deluje v okviru njegovih že osvojenih lastnih pogledov na življenje in sožitje med ljudmi.

3. Enakopravno se bo zavzemala z drugimi političnimi strankami v skupščinah, pred vsem pa v zborih republiške skupščine, da se ohranja in izboljša sedanjí gnotni in socialni položaj vseh upokojencev in sicer v položaj, ki bo vreden človekovega življenja v naši družbi.

4. Minulo delo upokojencev ni mogoče razvrednotiti in ga postaviti v podrejen položaj, zato se bomo dosledno borili preko naših delegatov v skupščinskem sistemu in z vodstvom stranke, da se bo dosledno in sprotno izvajalo veljavno pokojninsko zakonodajo in tovrstne predpise. To pa pomeni sprotno in tekoče usklajevanje pokojnin v skladu z gibanjem in rastjo realnih povprečnih osebnih dohodkov v Sloveniji.

5. Položaj naših upokojencev je v veliki meri odvisen od obstoja in veljavnosti zakonodaje na področju pokojninskega in invalidskega zavarovanja, zato bomo vztrajali z našo navzočnostjo in sodelovanjem v vseh pripravljanih postopkih pri izdelavi ali dograjevanju pokojninske zakonodaje. Še prav posebej pa se bomo zavzemali in posvetili vso pozornost vsem tistim dosedanjim neskladjem, ki

so se ali pa se že kažejo kot neprimerna.

6. Udeležba predstavnikov upokojencev ni zadovoljiva v naših skupščinskih, oblastnih in drugih organih ter telesih, kjer bi se moral slišati odločen glas upokojencev, to je tam, kjer se odloča o usodi upokojencev. Zato se bomo zavzemali na predstojnih volitvah in tudi vseh naslednjih, da si izborimo ustrezen položaj v vseh tistih sredinah, kjer nas je danes premalo in kamor po visokem številu upokojencev tudi sodimo.

7. Zavzemali se bomo za vključitev naših upokojencev v vse tiste oblike družbenega in političnega življenja, upoštevajoč njihove bogate delovne in življenjske izkušnje, še prav posebej v tiste gospodarske in upravne organe, kjer se odloča o pomembnih gospodarskih vprašanjih, od katerih je odvisno ustvarjanje in dotok sredstev v sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

8. Da bi izboljšali gnotni in socialni položaj upokojencev, se bomo zavzemali za reševanje stanovanjske problematike, pri gradnji domov starejših občanov oziroma domov za upokojence.

Iniciativni odbor
Demokratske stranke upokojencev
Celje

Spoštovani urednik!

Obračam se na uredništvo vašega časopisa, ker mislim, da boste le vi objavili to novico, ki me ni samo presenetila ampak celo šokirala. V zadnjem času so v TV reklamah objavili, da lahko v bankah kupimo slovenski tolar, ki bi ga morala imeti vsaka slovenska družina. Med prijatelji sem se pozanimal o tem našem slovenskem simbolu, nakar sem izvedel, da je naša vlada oz. glavni iniciator SLOVENSKE DRŽAVNOSTI – gospa Spomenka Hribar izdelavo omenjenega tolarja naročila v Avstriji – pri neki firmi, ki je izdelavo le-tega z veseljem iz komercialnega uspeha sprejela.

Sprašujem se, ali se bomo Slovenci res prodali tujcem, saj največji odraz tega je pri izdelavi slovenskega simbola, kaj se bo potem zgodilo tudi z našim premoženjem oz. gospodarstvom.

Slovenska oblast bi verjetno lahko izdelovalca omenjenega tolarja našla doma, še posebej v celjskih zlatarnah. Verjetno Avstrijci niso bili tako poceni, saj je bilo za izdelavo le tega potrebno plačati s šilingi, katerih pa nimamo ne vem koliko. Zlatarna je za oblast Republike Hrvaške izdelala oz. izdeluje kovance z likom njihovega simbola BANA JELACIĆA, Slovenija pa si kot zelo bogata lahko privošči naročilo v Avstriji, pa ne samo zaradi nižje cene (ki je vprašljiva) ampak zaradi PONOSA SLOVENSTVA.

Nisem vam pisal zato, da bi moje pismo objavili v pismih bralcev, pač pa bolj zaradi tega, da boste naše odgovorne malce povprašali o tem našem ponosu in kako dolgo bomo še Slovenci po razdružitvi z Jugoslavijo še Slovenci, ali pa bomo prebivalci ne vem katere avstrijske pokrajine.

S spoštovanjem!
JENEZ LIPNIK, zavedni
Slovenec iz Celja

Sporočilo javnosti

Sporočamo Vam, da sta FRANC KOVAČ, poslanec ZO iz Sentjurja in JANEZ ČRNEJ, poslanec ZO iz Celja, oba iz Demos-a, naslovila Igorju Bavčarju, sekretarju za notranje zadeve poslanske pobude za proučitev delovanja miličniških enot iz Celja in drugod pri prevozu neznanih tovorov na novo ali staro deponijo Cinkarne Celje.

Kot se spomnite, gre za prevoze, o katerih so ljudje govorili skoraj osem mesecev v letu 1989. Prevozi so se dogajali praviloma ponoči. Ljudje so o prevozi govorili tudi na sestankih, na katerih so sodelovali miličniki, izvajalci inšpekcije, ki so v bistvu preprečevali ljudi, da imajo privede, da ponoči sploh ne delajo. Pojasnila izvajalcev del na pregradi »Za travnikom« so bila nepričljiva, prav tako JE Krško. Tako je ostal sum, da je lahko šlo za radioaktivne odpadke.

Kot smo zvedeli, je slovenski minister policije povedal, da bo stekla ustrežna preiskava. Uradnega odgovora na poslansko pobudo pa še ni.

PETER KAVALAR,
DVO Celje

HUDIČARIJE

Bundestag

Ob najnovejšem škandalu, razstavi del slikarja Andreja Ajdiča v Bonnu, seveda ne moremo mimo Celja. To je namreč mesto, ki je s svojim nerazumevanjem umetnika mogoče zaznamovalo do te mere, da je pozneje odšel v tujino in tam pred kratkim vkorakal naravnost v Bundestag. Uspeh je najhujše maščevanje (success is the best revenge), si je mislil in prav je imel. Mnogi so pobesneli, ko so prek teve ekranov videli, da je postal osrednja osebnost kulturnega sodelovanja med dvema narodoma, še več, njemu gre zasluga, da je dr. France Bučar z Nemci mimgrede pokramljal tudi o stvareh, ki so sicer banalne, toda, kratkoročno gledano, usodnejše od slovenske likovne umetnosti.

Kaj ima z vsem tem opraviti Celje? Andrej Ajdič je pred mnogimi leti imel idejo, da bi v Celju, sredi Trga revolucije, postavil spomenik samoupravljanju, toda Društvo slovenskih likovnih umetnikov, ki se ni nikoli nikomur klanjalo, je tudi v tem primeru reklo svoj odločni ne. Celjane je treba obvarovati pred še enim takšnim pomnikom! In to je najlepši dokaz, da je bil Andrej Ajdič v samoupravljaljskih krogih nepriljubljen. Kajti ni mogoče trditi, da v Sloveniji ni skulptur, s katerimi so se vidni slovenski umetniki poklonili – in prav je tako – nečemu, za kar vemo, da niti še ni prav zaživelo, prešlo v vse pore našega življenja, pa je že moralo umreti. Seveda imam v mislih samoupravljanje.

Če Andreja Ajdiča niso marali samoupravljalci, je razumljivo, da ga tudi Društvo likovnih umetnikov ni forsi-ralo. To pa pomeni, da mož ni mogel postati enakovreden član družbe, pa če se je raztrgal, in to ga je bolelo. Skulpturo, ki menda ponazarja (osemmetrski) list papirja, na katerem je mogoče prebrati povzetek zakona o samoupravljanju, smo Celjani torej (ne razbili, to bi bilo vendarle zločinsko dejanje) zavrnili kot likovno neustrezno. Drugi dokaz, da je bil avtor v prejšnjem režimu preganjan, je izjava Toneta Fornezzijskega iz 1970. Ta znani slovenski šaljevec je na sodišču, kamor je moral zaradi žaljivega pisanja o Andreju Ajdiču, namreč povedal, da je tožitelj v slovenskem slikarstvu niko in ništa... Kljub temu, da Tone Fornezzi vsaj tiste čase ni slovel kot osebnost, ki se odlično spozna na likovno umetnost in ve, kdo v njej kaj pomeni, naj bi ta njegova krilatca danes veljala kot dokaz, da je bil Ajdič že pred dvajsetimi leti nenadjarjen in nesposoben umetnik in je tak še zmeraj.

V resnici torej takšen vik in krik ob neki razstavi v Bonnu ni zarota zoper slovenskega likovnega umetnika, na čigar razstavo so prišli najvišji predstavniki slovenske kulturne in politične oblasti, ampak zoper pravkar omenjeno oblast. Slovesno otvoritev so namreč na TVS šibali s takšno vneto, da se je človek moral vprašati, kaj neki ima ta navihani medij zdaj za bregom. Stvari so jasne. Jože Hudeček je, v nasprotju s Tonetom Fornezzijskim, človek, ki se spozna na likovno umetnost in o njej vsaj četrt stoletja na TV tudi poroča. Zato zagotovo zelo dobro pozna biografijo Andreja Ajdiča in tudi ve, kakšno je njegovo mesto v slovenski likovni umetnosti. Pa se ni uprl, ko so mu rekli, naj gre poročati o njegovi razstavi, narobe, na vsa usta je hvalil razstavljene izdelke in bil sploh tako euforičen kot zmeraj, kadar predstavi kakšnega likovnega umetnika ali pa kakšne dedne korenine.

V čem je bila zarota? Andrej Ajdič je bil za dr. Capudra in dr. Bučarja do nedavnega španska vas, sicer sta mu pa očitno zaupala; poleg tega ju nihče vse do vrnitve iz Bonna ni opozoril, da utegneta zaradi svoje naklonjenosti Andreju Ajdiču naleteti doma na val ogorčenja. Tudi Jože Hudeček, ki sta ga vzela s seboj, je očitno pridno molčal.

In kaj se je zgodilo? »Nenadoma« se je izkazalo, da predstavnika slovenske vlade nista počastila in podprla slovenskega likovnika, ki je uspel v tujini, ampak navadnega šušmarja oziroma kriminalca, ki pa je bil dovolj prebrisan, da je corpus delicti (šest ponarejenih slik Zorana Mušiča, ki jih je hotel prodati prek galerij v Ljubljani) pravočasno sežgal. Tako je del jeznih likovnikov oziroma galeristov lahko spet pogled svojo »špansko vas«, se pravi galerijo, ki naj bi stala v Španiji, ampak minister zanj ni hotel dati denarja...

Če je Andrej Ajdič res tako slab kipar in slikar, kot zdaj izvedenci pišejo po časopisih (slovenskih), je s čisto človeškega narodoljubnega stališča pa sploh, nerazumljivo, da Društvo slovenskih umetnikov predstavnike svoje republike ni opozorilo, da je Andrej Ajdič najslabši med slovenskimi likovniki in da ima poleg tega tudi sumljivo preteklost. Najmanj, kar bi v tem primeru Capuder in Bučar lahko naredila, bi bilo, da bi ne šla na razstavo. Ampak veliko bolj elegantno je, da pride »vse na dan« zdaj, ko je prepozno, in da Nemci ves ta gnev, ki se je zlit na razstavljalca v njihovem Bundestagu, lepo prevedejo in objavijo tudi sami. Če prej nisem, pa zdaj verjamem, da je Ajdiča prejšnji režim preganjal...

libra
TURISTIČNA AGENCIJA IN TRGOVINA

TURISTIČNA AGENCIJA IN TRGOVINA
Šmarje 190, 63240 Šmarje pri Jelšah
tel.: (063) 821-077

- TURISTIČNA AGENCIJA
- TEHNIČNO BLAGO
- KOMISIJSKA PRODAJA
- FOTOKOPIRANJE
- VIDEOOTEKA

Izkoristite veliko izbrlo SONČNIH OČAL in OKVIRJEV, ter PRODAJO NA OBROKE

Zoya
Trgovina ZOYA
Vida Medved ŠKOFJA VAS

IZKORISTITE AKCIJSKO PRODAJO OTROŠKIH HLAC PO SAMO 99,90 din

VIDIMO, DA NAM ZAUPATE, ZATO VAM NUDIMO POPUSTE

- za nakup NAD 1.000,00 10%
- za nakup nad 500,00 din 5%

POPUSTI NE VELJAJO ZA CIGARETE IN AKCIJSKO PRODAJO

NOVA DOBA

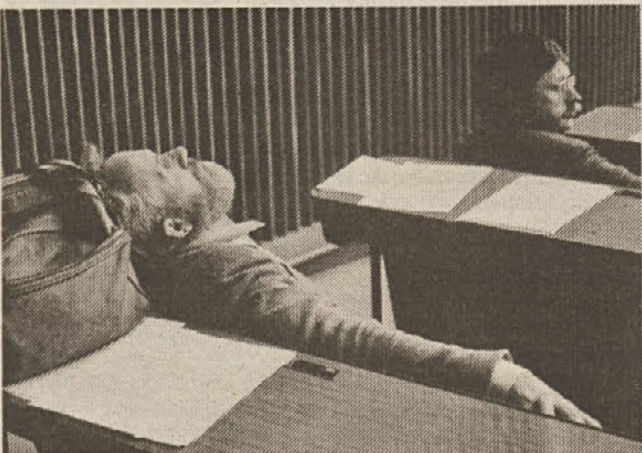
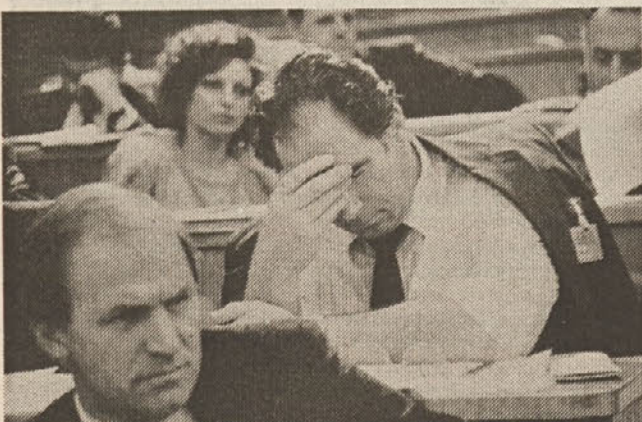
išče AKVIZITERJE

Interesenti naj se oglašijo v uredništvo Nove dobe v Aškerčevi 15 v Celju

FOTOREPORTAŽA

Zdaj smo varni

Ljubljana 1991: Slovenci varujejo svoje poslance

MIROREKS

INDUSTRIJSKA PRODAJALNA
Zidanškova 27, CeljeTo je trgovina z najcenejšim ženskim
in moškim spodnjim perilom, največjo
izbiro body-ev, pižam, spalnih srajc,
halj, svilenih nogavic in kopalk.Pridite in se prepričajte!
HVALA ZA ZAUPANJE

PO ŠTAJERSKEM »STRAŠIJO« – JAVNA DELA

Delo za brezposelne

Na Štajerskem imajo po mnogih desetletjih ponovno »javna dela«. Številni brezposelni, ki so iz dneva v dan bolj številčni, pa se ob tem sprašujejo ali so »javna dela« za njih – upanje ali strah?

Vse skupaj se je pravzaprav začelo v Celju, ko je posebna interdisciplinarna projektna skupina pri celjski območni enoti Republiškega zavoda za zaposlovanje »eksperimentalno« začela izvajati javna dela na področju investicijskega vzdrževanja objektov in urejanja okolja v vzgojnovarstvenih organizacijah v Celju. Projektno skupino, ki je v Sloveniji prva pristopila strokovno k načrtovanju in izvajanju javnih del, sestavljajo strokovnjaki iz različnih področij in sicer: psihologinja Bojana Korent, inženirka

navade. Hkrati se skozi javna dela brezposelni usposabljujejo za trajno zaposlitev. Skratka, javna dela so ena od oblik izvajanja aktivne politike zaposlovanja, ki zagotavlja vključitev večjega števila brezposelnih delavcev za opravljanje »družbeno koristnih del«. Za javna dela je značilno, da so družbeno koristna, da niso profitno naravnana, da vključujejo le določene skupine brezposelnih, da spodbujajo brezposelne k samozaposlovanju in usposabljujejo za nova dela – čas »zaposlitve« v javnih delih pa je omejen.

Brezposelni, ki so udeleženi v javnem delu, ohranijo status brezposelne osebe – zato v času javnega dela naprej prejemajo nadomestilo za brezposelne, ki znaša trenutno 80 od-

dov, stroške prevoza na delo, prehrano med delom...

Država, ki organizira javno delo, skratka prevzame za to velik del stroškov, nekaj pri- maknejo v javna dela vključena podjetja, brezposelni pa prispevajo samo – svoje delo. Vključitev brezposelnih oseb odkloni sodelovanje pri javnem delu, lahko izgubi pravico do denarnega nadomestila ali pomoči za čas brezposelnosti...

Upanje ali strah za brezposelne?

Čeprav celjska izkušnja govori o tem, da so z »javnim delom« zelo zadovoljni brezposelni delavci in čeprav na zavodih za zaposlovanje pri organizaciji javnih del upoštevajo želje brezposelnih oseb, pa je

pomoči glede na vsesplošno druginjo nizka, je razumljivo, da so si številni brezposelni delavci morali najti »privatno« in ne »javno« delo, zato da preživijo sebe in svoje družine. Tako eni pač bolj korenito obdelujejo »flikico« zemlje okoli hiše, drugi »fušajo« in opravljajo razna »popoldanska neprijavljena obrtniška dela«, tretji zopet odhajajo pomagat kmetom v Avstrijo, četrti delajo »zidarstvo« po okoliških vaseh in podobno. Vsem, ki se tako prebijajo in preživljajo, bi povabilo na »javno delo« močno »stanjšalo« že tako in tako tanko denarnico... Po drugi strani pa se javnih del gotovo veselijo delavci in zlasti mlajši ljudje s poklicem, ki bi se radi čim prej izkazali pri delu in se vključili na ta način tudi v družbeno življenje.

-Puhla Glava-

nirka gradbeništva Nataša Ročan, socialna delavka Tatjana Rojsek, organizatorica dela Stanka Bremec, ekonomist Franc Sintič, pravnik Aleksander Cmok in sociologinja Tatjana Dolinšek.

Tako so vzgojnovarstvene organizacije v Celju, ki same niso imele dovolj sredstev za preprečitev propadanja zgradb, le-te začele obnavljati s pomočjo »javnih del« oziroma povedano drugače – s pomočjo brezposelnih, ki so prijavljeni na zavodu za zaposlovanje. Vzgojno varstvene organizacije v Celju so zagotovile delovna sredstva, material, delavcem topli obrok in profesionalni nadzor – brezposelni delavci vključeni v »javno delo« pa so zadržali vse pravice brezposelnih oseb, zavarovani so za primer nesreče pri delu in prejema določena materialna sredstva. »Eksperimentalno« javno delo v Celju je steklo v avgustu lani in bo kontinuirano teklo približno leto dni, v njem pa bo sodelovalo od 10 do 15 brezposelnih oseb različnih profilov. Korist od tega »javnega dela« pa bo dvojna: vzgojnovarstvene organizacije, ki same ne bi mogle plačati »živih del«, bodo na ta način zaustavile propadanje objektov in okolja, v javno delo vključeni brezposelni ljudje pa se bodo izognili »delovnemu in socialnemu propadanju« ter si na nek način tudi povečali zaposlitvene možnosti, saj posel lažje najdeš pri delu kakor pa doma na zapečku...

Z »javnimi deli« proti malodušju brezposelnih

Potem, ko se je »eksperiment« v Celju očitno posrečil, saj so, kakor kaže zadovoljni tako v vrtcih kakor v javnem delu »zaposleni brezposelni«, so javna dela začela »strašiti« tudi drugod po Štajerskem. In kaj pravzaprav je javno delo? Sociologi bi rekli, da so javna dela ena od oblik poseganja države v urejanje trga delovne sile in razreševanje socialnih posledic brezposelnosti. Z »javnimi deli« želi država preprečevati »malodušje brezposelnih« in »ohranjati njihove delovne

stotkov zajamčenega osebnega dohodka. Za javno delo lahko (naj bi) dobijo tudi kakšno dodatno nagrado, ki pa naj ne bi skupaj z nadomestilom presežala višine povprečnega osebnega dohodka. Prav tako država brezposelnim na javnih delih plača prispevek za pokojninsko zavarovanje, zavaruje jih za primer nesreče pri delu, plača stroške zdravstvenih pregle-

vendarle marsikaterega brezposelnega delavca strah, da bo moral na »javno delo«, ne glede na to ali bo to želel ali ne. Tako kakor je moralo lansko jesen na polje Agrokombinata okoli 100 delavcev mariborske Elektrokovine, ki so bili na čakalju – kdor se ne bi odzval, bi »reskiral« službo...

Glede na to, da so nadomestila za čas brezposelnosti in

Brezposelnost hitro narašča

V Sloveniji je bilo na začetku leta 55.441 nezaposlenih, od tega 26.161 žena – še leto poprej je bilo v republiki »samo« 33.796 nezaposlenih delavcev. Največ – kar 22.878 brezposelnih – je brez poklica, 12.855 ima končano triletno poklicno šolo, 11.819 ima srednjo šolo, več kot tri tisoč brezposelnih pa ima višjo in visoko izobrazbo. Največ brezposelnih v Sloveniji je v starih industrijskih središčih, še zlasti v Mariboru, Celju in Kranju. V Mariboru je tako denimo trenutno okoli 80 tisoč zaposlenih, 9 tisoč brezposelnih, 40 tisoč delavcev pa dela v tovarnah, ki imajo blokirane žiro račune.

Ali je upanje za njih tudi v »javnih delih«?

Bi šli malo javno delat'?

Celjani so ohrabili Ptujčane in Mariborčane

Celjsko eksperimentiranje z »javnimi deli« je ohrabilo Ptujčane. Tamkajšnji Center za socialno delo je že organiziral javno delo »Gospodinska pomoč na domu«, v okviru katerega brezposelne žene in dekleta organizirano izvajajo pomoč na domu za starejše občane. Prve izkušnje kažejo, da so starejši občani naravnost navdušeni nad »novimi gospodinjami«, pa tudi »gospodinje« so zadovoljne, da opravljajo humano in koristno delo in pomagajo ljudem v nesreči, čeprav so tudi same »nesrečne«, ker nimajo stalne zaposlitve...

Tudi v Mariboru je v sklepni fazi organiziranje javnih del. Kakor poudarjajo v mestnem izvršnem svetu, bi naj v Mariboru kmalu z »javnimi deli« skrbeli za dodatno usposabljanje nadarjene mladine, za pomoč in nego starejših občanov, za urejanje arhivov, za vzdrževanje objektov in za še nekatere druge družbeno koristne posle. Skupaj naj bi v »javnih delih« v Mariboru sodelovalo več kot 100 brezposelnih oseb, zlasti strokovnjakov, ki si bodo ob delu pridobili nove delovne izkušnje in se uveljavili. V Gornji Radgoni z »javnimi deli« obnavljajo grad v Negovi.

Če bodo javna dela uspešna, se bodo zagotovo hitro razširila. Tako bodo morda številni brezposelni prišli do dela, žal pa ne tudi do »čisto pravega zaslužka«. Pa vendarle – »agonija brezposelnosti« bo zagotovo manjša in upanje bo večje...

MARIBORSKI ŠTUDENSKI VOLILNI CIRKUS SE NADALJUJE

Teološki lobi

Študentom Univerze v Mariboru res ne more biti dolgčas. Ob tem, da je v štajerski prestolnici zanje čedalje več vseh mogočih lokalov in lokalčkov – dokaz: sprehod ob katerikoli dnevi uri po Lentu – bodo, kot vse kaže, lahko izbirali celo med dvema študentskima zvezama. Sedanji Zvezi študentov Maribor se namreč pridružuje še napovedana Zveza študentov Univerze v Mariboru (razlika v nazivu ni tako nepomembna, kot se zdi, ker se ob prvem počutju užaljeni izpušeni študentje Fakultete organizacijskih ved v Kranju).

Zgodilo se je namreč to, kar je bilo po (v prejšnji številki Nove dobe opisanih) predvolilnih in obvolilnih zapletih pričakovati. Pet poslancev študentskega parlamenta (med njimi tudi neizvoljeni študentski predsednik **Damjan Škofič**) je menilo, da nima smisla vztrajati v opoziciji proti glasovalno zmagovitemu »teološkemu lobiju« Alenke Šverc in tako so napisali odstopno izjavo. V njej pa so tudi predlagali ustanovitev še ene študentske zveze in za to pobudo medtem dobili podporo kolegijev mariborskih študentov-prorektorjev in prorektorice.

Prorektorji iz vrst študentov so bili namreč sami nemalo užaljeni, ker so jih že omenjeni poslanci Švercove že pred volitvami v izjavi za javnost razglasili za nelegitimne predstavnike študentov. Druga Zveza študentov je torej ne le možnost, da študentje v Mariboru morda res dobijo nestransko stanovsko organizacijo, temveč tudi maščevanje študentov, ki

so prepozno ugotovili namere krščanskih demokratov ob prvih volitvah. Verjetno bi bila enako slaba rešitev, če bi sedaj zamujeno skušala nadomestiti kakšna druga politična stranka – o tem, da se bodo študentje v kratkem razcepili na posamezne politične stranke, se v Mariboru že širijo govorice. Tako kot se širijo govorice tudi o zanimivi bojeviti zgodovini teologinje Alenke Šverc, ki si je kot ena najboljših strelk

v prostovoljnem taboru teritorialcev pridobila posebne pohvale bivšega komisarja teritorialcev in sedanjega demokratičnega liberalca v mariborski vladi, **Andreja Verliča**. Toda medtem ko se o mariborskih študentskih voditeljih že marsikaj ve, ostajajo ljubljanski še naprej zaviti v zaželeno anonimnost. To je gotovo krivično, saj bi verjetno lahko marsikaj zanimivega povedali o potovanju po Japonski in bliž-

njem vandranju po Ameriki. Pri tem pa bi jim morali predvsem čestitati za izredno modro potezo: ob bivšega UK ZSMS so »podedovali« **Toma Bricmana** (ta je pripravno tudi član demokratičnih liberalcev) in s tem tudi njegovo dokazano spretnost pri balansiranju s študentskim denarjem. Teološko demokratični študentski vrh je ob taki pomoči lahko povsem brez skrbi – preden se bodo »zbudili« tudi študentje v Ljubljani, bodo morda preko predstavnikov že »odločili« kaj takega, o čemer se jim niti sanjalo ne bo.

ŠTAJERSKI UPOKOJENCI PUNTAJO SLOVENSKE

Korenine proti vladi

Kakor kaže, bo letošnja pomlad – »pomlad slovenskih upokojencev«, ki jih vse slabše oziroma nižje pokojnine – združujejo in očitno tudi »pomlajujejo«. Demokratične stranke – zveze upokojencev Celja, Maribora in Ormoža so tako začele ustanavljati Demokratično stranko slovenskih upokojencev, čeprav pred časom za takšno vseslovensko združevanje niso imeli dovolj interesa in energije. Sedaj pa je sestanek iniciativnega odbora za ustanovitev nove stranke slovenskih upokojencev, ki so ga sklicali na pobudo Mariborčanov, Celjanov in Ormožanov v Domu sindikatov na Dalmatinovi ulici v Ljubljani, odlično uspel.

Na ljubljanskem sestanku iniciativnega odbora se je zbralo več kot 20 vnetih pristašev novonastajajoče upokojenske stranke, ki so prišli na sestanek iz vse Slovenije. Na sestanku so izvolili tudi vodstvo, ki bo vodilo stranko do prvega in ustanovnega kongresa. Predsednik iniciativnega odbora nove vseslovenske upokojenske stranke je postal **Ivo Sisinger** iz Maribora, ki mu pri delu pomagajo trije podpredsedniki: **Jože Bevc** iz Celja, **Janko Prebil** iz Ljubljane in **Miro Kocjan** s Primorske, ki je svoj čas bil tudi koprski župan. Tajniška dela bo opravljala Hilda Hercog iz Ljubljane.

»Občinski odbori nove Demokratične stranke slovenskih upokojencev rastejo sedaj kot gobe po dežju«, pripoveduje predsednik iniciativnega odbora

ra Ivo Sisinger. »Tako bo ustanovni zbor Demokratične stranke upokojencev v občini Vič v Ljubljani 26. marca, v Ptuj 28. marca, v Lendavi 29. marca, v skorajda vseh drugih slovenskih občinah pa bodo ustanovni zbori naše stranke v aprilu...«

Kot kaže, so se ustanavljanja nove slovenske upokojenske

stranke lotili »stari mački«, ki imajo izkušnje in znanje s področja organizacije. Očitno raste nova stranka tako hitro tudi zato, ker je »naslonjena« na upokojenska društva...

»Iniciativni odbor je že imenoval tudi dve komisiji – za statut in program stranke«, poudarja, »da bo stranka odprta za vse, ki se tako kot upokojenci dandanes morajo boriti za svoje pravice.«

»Če bodo želeli, bodo lahko člani naše stranke tudi invalidi,

brezposelni, borci, socialni podpiranci...« pojasnjuje Sisinger.

»Naša stranka ne bo ideološko opredeljena, pač pa se bo borila za socialne in ekonomske pravice upokojencev – skratka, delala bo to, kar so že doslej delale Demokratične zveze upokojencev v Celju, Ormožu in Mariboru. Mi namreč nikogar ne prosimo za miloščino, pač pa terjamo, kar smo zaslužili in kar nam pripada po zakonih in ustavi!« pojasnjuje cilje stranke Sisinger.

In kakšno bo sodelovanje s Sivimi panterji, ki so prav tako stranka slovenskih upokojencev. »Z njimi bomo sodelovali – več kot nas bo, več bomo dosegli...« pravi Sisinger. Sicer pa so že doslej Demokratične stranke Celja in Maribora sodelovale z vsemi strankami, ki so pripravljene podpreti pravne zahteve slovenskih upokojencev.

»Kljub ustanavljanju nove vseslovenske stranke pa nismo popustili v bitki proti interventnemu zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju v Sloveniji,« poudarja Ivo Sisinger. Upokojenci so očitno v teh pomladanskih dneh »aktivni na vseh frontah.«

»Pismo Ustavnemu sodišču Slovenije v zvezi z interventnim zakonom smo že poslali,« pravi Sisinger, »prav tako pa smo že dogovorjeni za obisk pri gospodu dr. Francetu Bučarju. Na razgovor gremo Jože Bevc in Martin Andrejaš iz Ce-

lja, Rafko Žagar, Emil Tomažič in moja malenkost iz Maribora in morda še kdo. Predsednika slovenskega parlamenta želimo osebno seznaniti s postopki slovenske vlade v zvezi s pokojninami in ga pridobiti za našo pravično stvar.«

Ni kaj, vladi, ki je podedovala »prazno blagajno« in zelo težko situacijo v gospodarstvu, bo trda predla, če ne bo hitro našla skupnega jezika s 400 tisoč slovenskimi upokojenci. S »štajerskimi puntarji« ji ne bo lahko »češenj zobati«...

UČITELJI Z DEŽJA POD KAP

Naj bodo ponižni!

Zgodovina se res ponavlja. V našem real-socializmu je bilo dolgo obdobje, ko intelektualno delo ni bilo skoraj nič vredno, da ne rečemo, da je bilo sovražno, zato pa so bili toliko bolj plačani ljudje brez sol, tisti, ki so se izobraževali na najrazličnejših seminarjih, ki so absolvirali kakšno šolo za življenje pri delavski univerzi, partijske tečaje itd. in v resnici potlej niso delali nič pametnega. Če smo pošteti, so delali in naredili ogromno škodo. Njihovo »znanje« je bilo namreč tako široko in globoko, da je zaobsegalo vse od ideologije do tega, »kak prideluje se krompir narbolji«. Najbolj nevarni pa so bili vedno ljudje, ki so znali ali se spoznali na vse, če so seveda to svojo »vsevednost«, kot pri nas, tudi uveljavljali.

Ampak to ni več pomembno, koristne in poučne so samo izkušnje, še posebej ker je znano, da smo v zadnjih letih tudi v real-socializmu spreviedeli, da je pravzaprav intelektualno delo pogoj za napredek, kar velja posebej za šolstvo vse do univerze, znanstveno raziskovalnih ustanov in tehničnih strokovnjakov v gospodarstvu.

Zdaj pa, kaže, se zlasti v šolstvu vračamo na izhodišče, v čase izčrpavajočih bitk, ko so skušali oblastnim strukturam dopovedati, da je šolstvo (torej znanje) temeljni pogoj za ustvaritev razvite države ali družbe in je potemtakem delo učitelja vredno več, kot mu materialno priznavamo. Z drugimi besedami, bančni uslužbenec ali administrativni delavec ali celo polkvalificiran delavec ne more imeti višje plače od srednješolskega učitelja – ta je namreč trenutno najbolj v nemilosti, ker ga tudi nov režim vrednoti z real-socialističnimi vatli.

Če je mogoče v marsičem pritrditi kulturnemu ministru, ker je popolnoma jasno, da mala Slovenija tako razvijane kulture ne more gospodarsko prenesti, se ni mogoče sprijazniti s TV pojasnilom šolskega ministra dr. Vencelja, ko je dejal, da njegovo ministrstvo pravzaprav nič ne more narediti, ker dobi pač proračunsko odmerjen denar. Rešitev da bi bila znotraj proračuna, zato bi morala skupščina odločiti, kaj narediti, da bodo šole delale normalno. Z izjavo, da tudi sam ne bi bil zadovoljen, se je v resnici solidariziral z napovedanim splošnim štrajkom slovenskih šolnikov. V pravi demokratični državi bi tak štrajk ministra seveda odnesel (bi sam odstopil). Pri nas ne bomo šli tako daleč, ker bi se lahko zgodilo, da bi nam celo zmanjkalo ministrov, čeprav je seveda tudi res, da ministrov in ministrstev, ki se smejo ukvarjati samo s teoretičnimi vprašanji, vključno z zakonodajo, v vsem drugem pa so brez moči, navsezadnje sploh ne potrebujemo.

Raje bi rekli, da bi bil minister Vencelj dolžen pravočasno narediti vse, da do štrajka ne bi prišlo, se pravi zagotoviti šolnikom plače v dogovorjeni višini (138-odstotne v primerjavi s plačami v gospodarstvu). Če so si republiški in najbrž tudi drugi funkcionarji zakonsko popravili plače, bi jih morali toliko prej učiteljem (da ne bi ostalo pri preizkušenem real-socialističnem receptu). Logično in normalno je, da za mizerno plačo ni mogoče pričakovati ali celo zahtevati neoporečnega dela (časi idealizma so že zdavnaj minili). Še toliko bolj, če kdo maha s primerjavami s kakšno zahodnoevropsko deželo.

Pa pogledimo k severnim sosedom. Na primer, učitelj na graški tehniški šoli s petnajstletno delovno dobo zasluži nekaj več kot 35 tisoč šilingov na mesec, poleg tega dobi še dodatno plačo za poletne počitnice in za božič, v razredu pa ima samo 18 učencev. Tisti, ki v vsem iščejo vzore in dopovedujejo, da bi morali posnemati zahodnonemške dežele, pri tem pa sploh ne pomislijo, da nimamo osnovnih, to je gospodarskih pogojev za kakršnokoli presajanje zgledov, naj ob te podatke zapišejo od 11 do 13 tisoč dinarjev mesečne plače našega učitelja z enako delovno dobo (jo magari delijo z uradno vrednostjo šilinga), dodajo 34 in več učencev v razredu, si oboje temeljito pogledajo, pa bodo hitro ugotovili, da so naši učitelji, v primerjavi z zadnjim letom, dvema letoma, prišli celo z dežja pod kap. Morda jih bo postalo sram, da tako poniževalno vrednotijo učiteljski poklic.

GRADIS

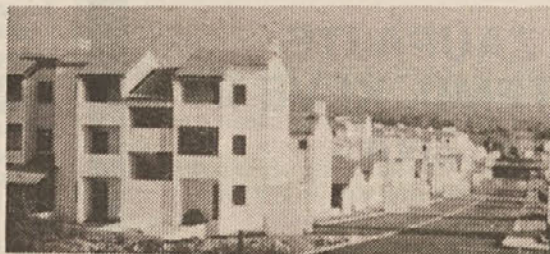
GRADBENO PODJETJE CELJE p.o.

Ulica XIV. divizije 10, 63000 CELJE

Tel.: (063) 26-634
Telefax: 33626
Telefaks: (063) 25-711

Prodaja apartmajev v stanovanjskem naselju Barbariga pri Puli. Apartmaji so v neposredni bližini morja, velikost od 25 do 40 m². STANOVANJA SO VSELJIVA TAKOJ.

Vse informacije na telefon (063) 26-634.

IZ REGIJ

Koper: Kakšen odnos naj zavzamejo Italijani do popisa prebivalstva? Mora jih biti čimveč, da bo tudi njihove pravice lažje zastopati, so menili na posvetu italijanske manjšine.

Koper: Akcija treh obalnih občin o regresirani prodaji oljčnih sadik je imela izjemen odziv. Na Obali so razgrabili tri tisoč sadik oljk po nižji ceni.

Dobrovnik: V središču madžarskega narodnostno mešanega dela Prekmurja so proslavili madžarski kulturni praznik.

Koper: Italijanski ribiči so spet v naših vodah. O vnovičnem množičnem ilegalnem prehajanju morske državne meje je bil obveščen tudi republiški sekretariat za mednarodno sodelovanje.

Murska Sobota: Pomurske mlekarne (bivša Tovarna mlečnega prahu) so na Japonsko v dveh pošilkah poslale 40 ton mlečnega prahu. Na leto naj bi jim poslali vsaj dvesto ton posebnih mlečnih mešanice.

Maribor: Mariborski IS je sprejel odlok o prepovedi uporabe in prodaje trdih in tekočih goriv, katerih vsebnost gorljivega žvepla presega 0,5 grama na mega jul. Predpis mora potrditi še skupščina.

Maribor: Občinski proračun so oklestili za desetino. Manj denarja bo zlasti za nekatere naložbe in komunalne dejavnosti.

Sentjur: Na pobudo podružnice SKZ-LS bodo kmetje v šentjurski občini lahko kmalu prodajali svoje pridelke in izdelke na domu.

Izola: Z uresničitvijo večine postavljenih zahtev in po zagotovilih po čimprejšnjem reševanju nerešenih zahtev, so se delavci Mehana odločili, da prenehajo s splošno stavko, ki je trajala kar 14 dni.

Maribor: V Metalni so začeli stavkati. Delavci Tovarne avto-žerjavov niso več hoteli čakati na pogovore z ministrom Rejcem.

Lendava: V lendavskem Indipu bodo spet izdelovali dežnike in senčnike. Po stečaju bo brez dela ostalo največ 30 od skupno 120 delavcev. Jeseni naj bi izdelovali tudi platneno posteljnino.

Murska Sobota: Prekmurski kmetje so za poplavljen v Zgornji Savinjski dolini zbrali skupaj kar 560 tisoč dinarjev.

Brežice: Brežiška SDZ zahteva odstop funkcionarjev. UNZ je ovadila štiri osebe zaradi zlorabe položaja in pravic odgovorne osebe.

Dravograd: Koroški delavci hočejo imeti močan in vplivnejši sindikat. Ustanovna skupščina območne organizacije svobodnih sindikatov je razkrila, da se slovenski parlament ne briga za svoje delavce.

Maribor: Zaradi nove zakonodaje so vodarji ostali brez dela. Moratorij na hidromelioracije je precej uspešno Vodnogospodarsko podjetje, inženiring Maribor, pahnil v stečaj, brez dela pa je 130 ljudi.

Grosuplje: Trendovi delavci so na cesti. Delovna razmerja so jim prenehala s 15. marcem, ker pa so napisane odločbe neveljavne, brezposelni kljub prijavi na zavodu za zaposlovanje nimajo nobenih pravic.

Murska Sobota: Gospodarska kriza Mure ni mogla potisniti na kolena. Tovarna si je zagotovila dovolj izvoznih poslov, nihče od 6350 delavcev pa tudi ne bo ostal brez službe.

Slovenska Bistrica: V Slovenski Bistrici, kjer se je pri ustrezni občinski komisiji nabralo že 405 zahtevkov za vrnitev premoženja, so ustanovili podružnico Združen lastnikov razlaščenega premoženja.

Maribor: Stavka v mariborski Ari se nadaljuje že četrti teden. Delavke zahtevajo izplačilo vsaj zjamčenih plač, saj denarja niso dobile še za mesec februar.

Smlednik: Krajani Smlednika, Valburge in Hraš so protestno zaprli regionalno cesto za vse, to pa zato, ker je bila obnova v programu republiške uprave za ceste za letošnje leto, sedaj pa je izpadla iz programa.

Zlatolčje: 150 ljudi je s traktorji zablokiralo promet na cesti Maribor-Zagreb. Protestirali so, ker je zasebnik Rado Snežič dobil vsa potrebna soglasja za gradnjo livarne, kar pa, menijo, škodi pitni vodi in ozračju.

FRANJO KORUN, DIREKTOR ERE VELENJE

Kadar kapital poje

Franjo Korun, njega dni eden izmed stebrov razvoja velenjskega gospodarstva, se je že pred leti umaknil z javne in politične scene. Ker je zdaj predsednik Gospodarske zbornice za območje velenjske in moziške občine, smo ga izbrali za sogovornika tudi zato, ker bi se naj prav tu porajala nova regija.

»To o umiku z javne scene ne drži, kar potrjujejo tudi moje funkcije. Res pa je, da sem se še pravi čas iztrgal politiki,« navzhe, ko se njegova soba direktorja v ERI izprazni. »Že pred leti sem se poslovil od politike, ker so se naša stremeljenja razhajala.«

— Bili ste mlajši sopotnik tvorcev Velenja, kot so bili Nestl Žgank, Ivan Atelšek, da ne naštevamo naprej...

»S tem vedno znova povzročate krivico drugim. Velenja nista zgradila samo Žgank in Gorenja ne samo Atelšek. Tu je bilo na desetine skromnih, vendar neomajno zagnanih ljudi. Danes je mogoče to celo komu drago, ker se na preteklost zlija samo še gnojnica.«

— Prehodili ste zanimivo pot od rudarja do župana, od aktivista do partijskega sekretarja, zdaj ste že nekaj let direktor in čez čas se vam bo iztekel tudi mandat predsednika Gospodarske zbornice.

»To o čemer ste zdaj govorili je bilo in je še danes mnogim osnova za klevetanje. Danes sicer nekoliko manj, ker je vse več tistih, ki glasno hvalijo, kako je bilo »pred tem mnogo bolje«. Gre v resnici za enako razmišljanje, kot smo mu bili priča pred leti. Enostavno gre za to, da je kriv vedno drugi. Mar res mislite, da je bilo nam karkoli podarjeno? Okoliščine so tako nanesle, da so se v danem trenutku na istem mestu znašli ljudje z idejami, voljo in z zadostno mero teme, da so lahko vse to udeležili. Ljudje, ki so okrog sebe zbrali strokovnjake in potem s skupnimi močmi rinili naprej.«

— Danes je vse več tistih, ki menijo, da je bilo »takrat« lažje...

»Lepo vas prosim, vsaj vi ne ponavljajte teh neumnosti. Razen lignita Velenje ni imelo ničesar. Spomnite se samo prve naftne krize. Raje razmišljamo v obratni smeri: kako to, da stari industrijski centri, večja središča z mnogo več intelektualnega znanja v razvoju niso naredili niti četrtno tega, kot smo mi »butasti knapi«, kot so nas zmerjali.«

— Vi ste se že pred mnogimi leti umaknili, šlo bi naj za zamero, ker se je razvoj velenjskega gospodarstva prevesil na zaupanje v Gorenje, na nov center moči.

»Ne, ni bil samo to vzrok. Drži pa, da sem vedno zagovarjal razvoj in vzpodbujanje novih, spremljajočih dejavnosti. Že omenjena naftna kriza nas je podučila, da neko gospodarstvo, ne more in ne sme biti občeeno samo na enega velikan. Zato smo v Velenju razvijali gospodarstvo malih podjetij, ki so doživljala lepo rast. Žal so jih ob tem vzponu preselekali z vsrkanjem v Gorenje. In prav tako, žal, so ta ista obetavna podjetja v Gorenju doživljala krah, prvi so zdrsnili

v stečaje...

— Zdaj doživljamo drugo skrajnost, vsak do nedavni tozdi bi želel postati podjetje...

»To ni rešitev, da vsak direktorček hoče z odcepitvijo ohraniti svoj stolček. Čez leto ali dve pa — stečaj. Ljudje nočejo spreminjati miselnosti in sprejeti edino možnost preživetja, to pa je v odnosu do lastnine in kapitala. Lastninjenje je treba urediti s čistimi kapitalnimi povezavami. Zato jaz ne priznavam mej, ker kapital ne pozna meja. Niti v svetu, kaj šele v Jugoslaviji.«

— Zakaj potem v Velenju spet obujena ideja o »regiji«?

Sploh ne gre za obujanje, temveč za dejansko in logično naravno danost. Pustimo tiste misli o tem, kot sem bral, da bi naj v to regijo vključili tudi občino Sentjur in Kozjansko. To je neresno. Gospodarstvo na tem območju je že od nekdanj povezano. Po drugi strani je pred vrati nova porazdelitev države Slovenije. Sodeč po

glasnih razmišljanjih ima to območje s takšno organiziranostjo večjo moč kljubovanja središču, v katerega bi se naj stekel denar in iz katerega bi naj nato le po kapljicah ta isti denar kapljaj nazaj. Jaz sem bil in bom vedno proti Ljubljani, kot edinemu središču.«

— V teh kritičnih časih doživljamo še hujše pritiske.

»Če bi v sedemdesetih šli v tržne odnose, Jugoslavija danes ne bi razpadala. In če bi dejansko uveljavili devizni trg, gospodarstvo ne bi crkvalo. Če bi, ponoviva še to, zmanjšali javno porabo... Namesto, da delavca plačava, kot si zasluži, mu dajemo majhno plačo in dodamo bon za hrano... To je sociala, ki ne vodi nikamor. Lepo vas prosim, kje si že videl, da brezposelni dobi za podporo več, kot delavec plače za celomesečno trdo delo!«

— V Beogradu so šli mladi že na cesto.

»Ne še povsem iz teh razlogov, vendar tudi za to. Imamo dobro, pametno in izsolano mladino, ki jo puščamo na cesti. To je greh, ki ga homo dvakrat plačali. Jaz trdim, da se bo moral marsikdo vrniti nazaj na — kmetijo. Že za silo ozdravljeno gospodarstvo bo sprejelo svežo moč, mlade in solane ljudi, čez dve, tri leta bi se drsenje ustavilo. Našo miselnost je treba podrediti kapitalu, ljudem pa omogočiti, da ideje uresničijo v praksi. Kadar kapital poje, eden obogati, drugi propade. Tako, kot delamo zdaj, puščamo propadati vse. Kakor zveni neumno, obnašamo se kot mačka, ki lovi svoj rep...«

KRANJ

Žeja kranjske opozicije

Zadnje skupno sejo zborov SO Kranj so morali prekiniti zaradi nesklepnosti družbenopolitičnega zbora. Odborniki Liberalno demokratske stranke in SDP so namreč potem, ko so povedali, da se ne strinjajo s predloženo spremembo občinskega statuta zapustili sejo. V skupščinskem hodniku so drug drugega vabili na pijačo.

Medtem, ko so opozicijski odborniki gasili žejo, smo zabeležili v skupščini naslednje komentarje, ki sta jih s strani opozicije poslušala le dežurna (?) Jože Kristan (SDP) in Miran Tivadar (LDS).

Ahačič: »Dejanje, ko Košir (odbornik SDP — op. p.) razcefra osnutek komisije, kateri predseduje, mi vsiljuje paralelo z Jočevićem.«

Erjavec: »Moti me, da ni tistih delegatov, ki so se najbolj sklicevali na poslovnik in statut. Pričakoval sem, da bodo dali svoje pripombe, da bomo lahko o njih razpravljali.«

Kristan: »V tej družbi se bomo morali navaditi, da je konflikt nekaj normalnega, nekaj vsakdanjega, da brez konflikta ni napredka.«

Malakar: »Kristan govori eno, dela pa drugo. Odhajanje s skupščine pomeni, da ne odloča skupščina, ampak odloča pet komunistov. Tega noben novinar ne zapiše.«

Rauter: »Metoda obstrukcije in blokad ni metoda, da bi prišli do pozitivnih rešitev.«

Golovec: »Kristan naj razloži tisto o konfliktu kot gibal napredka najprej svojim strankarskim kolegom. Mi smo ostali, njegovi kolegi pa so odšli.«

Slavič: »Bodo delegati, ki so zapustili sejo odgovarjali tistim, ki so jih izvolili? Bo javnost že enkrat izvedela, da uprizarjajo burke?«

Stiasny: »Obstrukcija je v svetu nekaj normalnega, vendar pa naj novinarji le zapišejo, da je današnja seja propadla, ker so komunisti odšli.«

Kristan: »Odšli so, ker v naši stranki vlada velika demokracija. Jaz sem ostal.«

Grims: »Na osnutek statuta nismo dobili v rednem roku niti enega ugovora. Liberalni demokrati niso poslali niti ene pripombe tudi kasneje. Zakaj danes takšen zasuk v razmišljanju?«

Brinovec: »Ne razumem, da se nismo iz dogajanj v preteklosti ničesar naučili. Sprejeti nek osnutek statuta ni nič takšnega, kar bi kogarkoli lahko ovrnilo pri njegovem političnem delu. Prepričan sem, da so liberalni demokrati odšli, ker jim je bilo onemogočeno nekaj povedati. Slišal sem, da nameravajo povedati le to, da bodo med pravno molčali. Na drugi strani sta bila dva predstavnika SDP prekinjena v svojih razpravah...«

Kranjska opozicija si je torej gasila žejo in ni dovolila razprave

o tem, da bi vsi trije zbori SO Kranj praviloma odločali kot en zbor na skupnih sejah. Razumljivo. Opozicija ima namreč računsko večino samo v družbenopolitičnem zboru. S predloženim statutom bi si zvezala roke. Vseeno je stvar presoje, če ne bi mogli enostavno glasovati proti takšnim predlogom namesto »zganjati burke«.

MAGAJNA IŠČE PRAVICO

Izključen v nasprotju s statutom

Celjska konferenca Socialdemokratske stranke Slovenije je bila konferenca izključitev. Strankine vrste so najprej očistili močanskih socialdemokratov in nato so po hitrem postopku vrgli ven še enega svojih vodilnih mož Andreja Magajno. Ta pa se ne pusti. Četudi je v Delu izjavil, da v stranki, ki hladnokrvno krši lastna pravila, ne želi ostati, si je kasneje premislil in trmasto zahteva svojo pravico. Prepričan je, da so na konferenci kršili statut in ga neregularno izbrisali.

Pisma potujejo v obe strani. Magajna trdi, da bi ga lahko izključili le po novo sprejetem statutu, ki zahteva dvostopenjski postopek, v stranki pa so mnjenja, da so svojega podpredsednika izključili v prisotnosti obeh instanc, to je konference in predsedstva in da je bilo vse izpeljano po pravilih stranke.

»Sprva niti nisem nameraval razširjati polemike v stranki, saj ima vsaka stran pravico, da ohrani lastno mišljenje in lastno ocenjevanje dogodkov, ker pa so se kasneje pojavljale tudi take trditve, ki po mojem pomenijo grobo zavajanje članstva in nava- janje neresničnih dejstev, sem se odločil, da moram zadevo pojasniti,« piše Andrej Magajna. »Ne morem mimo nekaterih trditev g. Erika Modica, ne morem mimo tega, da me nekdo javno obsodi ponarejanja volilnih rezultatov, navedbe v 2. številki Socialdemokrata — Plahutnik naj bi dvignil ves sindikalni denar, Magajna pa ni reagiral... in drugih netočnih, površnih navedb in informacij.«

V pismu, ki ga je na nadzorni odbor in predsedstvo stranke Magajna še enkrat naslovil v začetku februarja, ponovno zahteva pisni sklep in obrazložitev prvostopenjske instance, na osnovi katerih bo uveljavil pravico do pritožbe. »Verjemite, ni mi prijetno razmišljati o strankarskih razprtijah in nedavnih dogodkih, pa kljub temu ne morem čez vse enostavno potegniti črto. Od ustanovitve dalje sem stranki posvečal ves svoj čas in ni mi vseeno, kako so se dogodki razpletali,« še dodaja.

NAMA

HMEZAD TP NAMA, p. o., Zalec

INF. TELEFON ZALEC (063) 711 231, LEVEC 26 313

10 — mesečno
odplačilo — brez
pologa — ugodne
obrestne mere
Poišcite nas na 483.
strani teleteksta

ZAUPAJTE
TISTEMU, KI VE IN
ZNA

SLOVENIJA BO DOBILA SVOJO TISKOVNO AGENCIJO

Tanjugu je odklenkalo

Kaže, da bo tudi Slovenija – podobno kot Hrvaška – dobila svojo tiskovno agencijo. Ustanovljena bo pri Republiškem sekretariatu za informiranje, imenovala pa se bo Agencija Slovenija ali s kratko AS. Prevezla naj bi tudi naloge, ki jih sedaj za Slovenijo opravlja Tanjugovo dopisništvo v Sloveniji. S tem dopisništvom, ki ga financira republika Slovenija, ni nihče več zadovoljen, saj potujejo vse informacije najprej v Tanjugov servis v Beograd, od tam pa jih nato razširjajo po Jugoslaviji in svetu. Pripombe, da je ta edina jugoslovanska

tiskovna agencija popolnoma pod srbskim vplivom, so prisotne že dalj časa, zato je v Sloveniji očitno prevladalo mnenje, da bi bilo bolje imeti svojo agencijo, podobno kot imajo Hrvati svojo agencijo HINA.

Agencija Slovenija naj bi delovala po principu delniške družbe, začetni kapital pa bo prispevala slovenska vlada. Prostora in opremo bo zagotovil sekretariat za informiranje, v agenciji pa bodo zaposlili nekaj delavcev sedanega sekretariata in verjetno del novinarjev s sedanega Tanjugovega do-

pisništva v Ljubljani, ki ga Slovenija ne bo več potrebovala, če bo imela svojo agencijo.

Poleg priprave in posredovanja informacij, ki naj bi jih agencija dobivala od informativnih služb skupščine, predsedstva in vlade ter od strank in drugih zainteresiranih ustanov, bodo v agenciji vse pomembnejše informacije sproti prevajali tudi v štiri svetovne jezike in srbohrvaščino. Sproti naj bi jih pošiljali tako v druge dele Jugoslavije kot tudi v tujino. Obstaja namreč prepričanje, da bo na ta način Slovenija veliko bolj objektivno, pravočas-

no in kvalitetno prisotna v tuji javnosti.

Slovenska vlada je Republiškem sekretariatu za informiranje že namenila okrog 7 milijonov dinarjev dodatnih proračunskih sredstev kot zagonska sredstva za Agencijo Slovenijo in za preoblikovanje dela sekretariata v Agencijo za promocijo Slovenije. Tudi to agencijo, ki pa bo izključno namenjena tujini, naj bi še letos ustanovil Sekretariat za informiranje. Kot upravni organ pa po novi reorganizaciji sekretariat ne bi več obstajal.

EPILOG URLEPOVEGA BIZNISA OB SAVINJI

Svinjarija ostaja

Obrežje Savinje je po novembrski poplavi polno naplavin in umazanije. O tem smo že pisali, pa tudi vidno je tako, da besede za »svinjarijo« sploh niso potrebne. Pisali smo tudi o nepričakovano propadlem poslu kmeta **Viktorja Urlepa** iz Paške vasi, ki bi lahko na račun poplave zaslužil lepe denarce. Vendar ni bilo tako in sečnjačiščenje bregov Savinje pri Letušu se je končala s prepovedjo in z nadaljnjimi kazenskimi ukrepi.

Slab mesec po odkritju tega nepojmljivega balkanskega kriminala pa je stanje ob Savinji še vedno nespremenjeno. Posekano drevje in vejevje še vedno kazi nabrežje od Ljubnega pa vse do izlita v Savo pri Zidanem mostu. Odstranjen ni

niti vejevje, ki ga je ob sečnji pustil Viktor Urlep, kaj šele, da bi poskrbeli za ostalo. In kdo je za to odgovoren? Območna vodnogospodarsvena skupnost **Nivo** zatrjuje, da bodo vejevje odstranili na Urlepove stroške, kdaj pa se seveda ne ve. Tudi kdaj bodo Savinjo očistili naplavin in kdo bo to storil, ni jasno, negativna izkušnja z Viktorjem Urlepom pa jih je najbrž izučila, da pogodb ne bodo več sklepali z nestrokovno in dobičkonosno usmerjenimi občan.

Kazensko se dejanje Viktorja Urlepa še vedno ugotavlja. Ker je obrežje Savinje tudi lastninsko pravno neurejeno, imajo miličniki pri ugotavljanju nepravilnosti veliko težav, je povedal komandir žalske milice

Stane Veniger. Predvidevajo, da bodo kazensko ovadbo zoper Viktorja Urlepa kmalu izdali. Bremejajo ga kaznivega dejanja tatvine, ker pa so mnoge stvari še nepojasnjene, podatke še zbirajo in še sprejemajo ovadbe.

Nejasna je tudi vloga **Glin Nazarje** pri vsej odkupni fazi. Viktor Urlep je požagano drevje prodajal Glinu, ki ga je predelal v iverne plošče. Viktor Urlep je tudi drugače njihov stalni dobavitelj lesa. Vodja programa ivernih plošč **ing. Jani Arlič** je bil za pogovor nerazpoložen in ni hotel dati nobenih informacij. Povedal je, da se nikakor ne da ugotoviti, koliko lesa je Viktor Urlep pripeljal z obrežja Savinje, ker pa naj bi bile pogodbe tajnost, ni

hotel povedati tudi cene po kateri so mu plačevali dobavljeno surovino. Za čedne posle najverjetneje ni šlo, saj je ob moratoriju na sečnjo lesa v družbenih gozdovih Glinu slabo kazalo. Viktor Urlep, verjetno še kdo drug, pa so postali glavni dobavitelji in ob tem so njihove pogodbe kar malo sumljive.

Viktor Urlep, kmet iz Paške vasi, pa si je ob propadlem poslu najverjetneje zapomnil vsaj eno lekcijo. Socializma ni več in naenkrat vsi gledajo, kje in kaj delaš in vsi te hočejo spraviti v slabo luč. Saj če ne bi bilo ekološko in moralno zavzetih vikendašev, bi njegovi konji in Bosanci še sedaj pridno gozdarili ob Savinji in za sabo puščali še večjo svinjarijo.

TOPOLŠICA SE BRANI

Bolnico hočejo zapreti

Predlagani republiški proračun sili zdravstvo v drastične ukrepe. Predvidevajo, da bomo morali odslej zobozdravstvene storitve plačevati sami, zdraviliško zdravljenje naj bi bilo omejeno zgolj na nujne primere, napovedujejo pa tudi, da bo treba zapreti kakšno bolnišnico.

Kjer bolnišnične zmogljivosti niso povsem zasedene, naj bi jih začeli zmanjševati, nekatere bolnišnice pa naj bi začeli kar zapirati. Za to naj bi napravili analizo delovanja in upravičenosti nadaljnjega obstoja bolnišnic v Sežani, Topolšici, sanatorija Emona v bolnici dr. Petra Držaja v Ljubljani, še posebej pa naj bi analizirali položaj v Brezicah.

Da bi se zdravstvo lahko prebilo skozi leto še z 10 odstotkov nižjimi sredstvi iz proračuna, to je z 10,6 milijarde dinarjev, bodo morali uvesti še dodatne varčevalne ukrepe. To naj bi dosegli z zmanjševanjem osebnih dohodkov in z zmanjšanjem števila zaposlenih, saj nikjer na svetu ne pride na zdravnika ali zobozdravnika toliko zaposlenih. Ali je ravnanje sekretariata ob zapiranju bolnišnic res upravičeno.

Bolnica v Topolšici, ki je specializirana za pljučne in kardiološke bolezni, je bila pred zaprtjem že večkrat pa so jo pred dokončnim dejanjem še vedno uspeli obvarovati. Takšne težnje so se pojavile že leta 1975 pa so argumente uspeli

zavrniti. Tudi 83. leta je zmagala zdravniška pamet in sedaj po osmih letih je ukinitve spet pred vrati.

Tako kot v preteklosti tudi sedaj delavci upajo, da bodo na podlagi ocen komisije demantirali upravičenost zaprtja, saj menijo, da so tako strokovno kot tudi ekonomsko dovolj učinkoviti. Vodja bolnišnice v Topolšici **dr. Janez Poles** meni, da so v preteklih letih mnogo storili za razvoj bolnišnice, mnogo so investirali tako v moderno zdravstveno tehniko kot tudi v strokovnost in je prepričan, da bodo skupaj z ustreznimi odgovornimi v slovenski vladi našli skupno rešitev – ne zaprtja. Dodal je še, da so vsi ob pobudi zelo ogorčeni in da jih je v svojih zahtevah že podprla vlada v Velenju. »**Obsojam monocentризem, ki rapidno siromaši periferijo,**«, razlaga dr. Poles in se sprašuje, ali bolniki res nimajo več pravice do zdravljenja. Ob 95 odstotni zasedenosti bolnišnice in ob pozitivnih ekonomskih kazalcih je ogorčen, da so se na sekretariatu za zdravstvo odločili zanje. »Ne bomo dovolili, da bi se to zgodilo,« je prepričan, zato bodo že v začetku aprila povabili na pogovor ministrico **dr. Katjo Boh** in namestnika sekretarke za zdravstvo in socialno varstvo **dr. Toneta Kosirja**, da bosta natančneje razložila, zakaj so se odločili za takšne ukrepe.

HAZARD ZA SPRETNEŽA

Marke za naivne

V tej sivini, ko slabokrvi dinar tudi uradno peša za marko in dolarjem, je razumljivo narasla potreba po devizah. To, kar piše na bančnih okencih, da bi naj bila vrednost dinarja v primerjavi s trdnjše tujo valuto, negira že debela Berta.

In gle, osel gre samo enkrat na led, Slovenci pa kdajkoli. Niti ni potrebno novih idej, le šop bankovcev iz katerekoli sosednje (zahodne) države pomoliš žrtvi pod nos in jo oskubiš, da ji zastane dih.

Kako? Oglejmo si zadnje primere črnolasega mladeniča, visokega okrog meter sedemdeset, med pogovorom mu uide, da je Šiptar, (ne Albanec!), ko vam ponudi tisoč (tudi deset tisoč) nemških mark v zamenjavo po dokaj ugodni ceni. Med preštevanjem ugotovite, da enemu bankovcu manjka dokajšen košček papirja. Nič hudega, mladenič bo takoj skočil do avtomobila, kjer ima še bankovcev, da vam ga zamenja...

Toda mladeniča ni – nazaj. Kako to, se nestrpno sprašujete, ko bi vendarle prišli toliko ceneje do trdne valute. Primer je tem bolj zapleten, ker je mladenič odhitel po en sam bankovec (čeprav je tudi ostale vzel s seboj, vaš denar pa pustil pri miru! Saj je denar še na kupu, kot ste ga prešteli...

Hopla, kupček je nekaj tanjši. In res. Mladenič je med vašim preverjanjem njegovih mark izmaknil vsaj polovico dinarčkov. Adijo prihranki, adijo dinarčki. Kakor je vsa reč preprosta in komaj verjetna, tako je do črke resnična in žalostna. Smelost zmikavta pa tolikšna, da se upa v mesecu dni z opisano finto pojaviti v isti ulici dvakrat. Izmaknjene vsote so tolikšne, da padete na...

OČI IN UŠESA VOHUNSKE SLUŽBE – TOP SEKRET

Direktor enega izmed celjskih gigantov je dejal: »Šinigojeva vlada je gospodarstvu kradla, Peterletova ga pa ropala!«

General **Kadijević** je dejal, da je teritorialna obramba velika prevara. Kljub temu odločno zahteva, da se teritorialci podredijo vrhovni komandi JLA, torej njemu.

Slobodan Milošević je objavil, da Srbija ne priznava več zveznega predsedstva in s tem tudi Jugoslavije. Na ta način, ugotavljajo naši analitiki, je izdal Srbe, ki živijo zunaj republike. Saj veste, obljubljal je, da bodo vsi živeli v eni državi.

Iz zaupnih virov smo izvedeli, da je dr. **France Bučar**, predsednik skupščine RS naročil – v skrbi za boljše obveščanje – da mu naredijo seznam vseh novinarjev, ki pišejo demos z veliko ali z malo začetnico. To bo najbrž merilo, kateri novinar je spodoben in kateri ni.

Celjski Cinkarni se je tako mudilo, da je četrtino cevovoda od starega odlagališča sadre do novega Za travnikom zgradila tako hitro in v tajnosti, da niso obvestili o tem niti generalnega direktorja. Naša vohunska služba je tudi ugotovila, da generalni direktor kadi. Pred časom je namreč cinkarniška ekologinja številka dve oporekala celjskim varstvenikom okolja vsako veljavo, ker njihov predsednik kadi. Pričakovati je, da bo podobno pismo napisala tudi svojemu generalnemu direktorju.

Z izmenjavo informacij s KGB smo izvedeli, da je delegacija ZK – Gibanje za Jugoslavijo obiskala Moskvo. Svoji k svojim, bi dejali. Jasno je namreč, da ima tako sovjetska partija kot jugoslovanska domala enake probleme: borbo za centralizirano državo, za komunizem, za discipliniranje republik, za odločilno besedo vojske v politiki.

Vojaške kolege smo vprašali, zakaj so uvoz orožja na Hrvaško in v Slovenijo le snemali, niso pa uvoza, za katerega so očitno vedeli in bili zvraven, ko so tovarnjaki prihajali, preprečili. Nasmejali so se in rekli: »V takem primeru ne bi mogli vznemirjati jugoslovanske javnosti, saj bi preprečitev uvoza bilo normalno dejanje, ki ne bi imelo velikega odmeva v javnosti.«

Iz zelo dobro obveščenih krogov blizu Pučnika smo izvedeli, da se veliki šef zavzema, naj bi se Slovenija osamosvojila, zatem pa šele sprejela novo ustavo. Iz krogov, ki so zelo daleč od gospoda Pučnika pa smo slišali, da je to način, kako dobiti v Sloveniji oblast v najbolj čvrsti obliki. Zdaj namreč lahko govorimo o vmešavanju v notranje zadeve, če gre za ustavo, osamosvojitve pa ima tako ali tako široko mednarodno podporo.

Iz zaupnih virov so nam za 500 DEM sporočili, da bo po nekaj letih **Slobodan Milošević** končno odpotoval na obisk izven Srbije. Najprej bo šel v Grčijo, zatem v Romunijo. V Atenah zna potrditi, da imajo Grki prav, ko ne priznavajo Makedoncev, v Romuniji pa bo lahko uspešno izmenjal mnenja o delovanju preoblečenih komunistov v novih razmerah. No, morda ga tudi posebej zanima, kako se izogniti poti, ki je bil deležen Ceausescu.

Priprave za krajo stoletja, za odvzem lastnine delavskemu razredu, se v Sloveniji nadaljujejo. Kot nam poročajo pa ne gre več čisto gladko. Vse več je tistih, ki zahtevajo, da ustrezen delež dobijo delavci, da vsi postanejo majhni kapitalisti, da torej ne dobi tovarn in podobnega samo država in tisti, ki imajo denarja na pretek, vključno s tujci.

Stevo Žigon, Slovenec, igralec v Beogradu je izjavil tudi tole: »Poslušajte, briga me vaš decembrski plebiscit za samostojno Slovenijo. Leta 1918 oziroma takrat enkrat so Slovenci na Koroškem tudi glasovali za Avstrijo.«

Alija Izetbegović, ki se je zelo priljubil poslušalcem na Dobrni (prav tako njegova hči Sabina), ne sedi križem rok. Pri islamskem sodruhu Gadafiyu v Libiji je dobil dva tankerja nafte za bosanske rafinerije in 50 milijonov dolarjev za zeniške železarje. Ne bi bilo slabo, če bi Peterle kaj podobnega poizkušal v Vatikanu.

Ker generalštab JLA za javnost ni objavil vseh šestih točk, marveč samo pet, ki jih je rodil na dvodnevem zaprtem sestanku, objavljamo šesto zdaj mi: »JLA bo sama ocenjevala, kakšno stopnjo bojne pripravljenosti bo vpejlala v Jugoslaviji ali na njenem delu.« (Temu se reče nepokorščina JLA ali celo upor proti svojemu vrhovnemu poveljniku – predsedstvu SFRJ.)

Po (kmh...) domovini

Ljubljana: Milošević odreja zakonitost zveznemu predsedstvu, vojaški vrhovi pa sporočajo demantije. Odstopil je Nenad Bučin, zvezna vlada pa vztraja pri mirni rešitvi krize. Srbska policija je okrepljena in je v stalni pripravljenosti.

Varaždin: Družbeno podjetje Varteks-trgovina je ostalo brez svojih 51 poslovnih enot v Srbiji. Z enostransko odločitvijo je bilo registrirano podjetje za zunanjo in notranjo trgovino Varteks-Beograd, ki predstavlja 24 odstotkov prodaje po Jugoslaviji.

Beograd: Zveza komunistov Jugoslavije-Gibanje za Jugoslavijo trdi, da je JLA edina, ki je sposobna zagotoviti nadaljnji obstoj Jugoslavije. Na Ušću se je zbralo približno 20 tisoč somišljenikov.

Ljubljana: Lojze Peterle: Pripravljeni smo na vse možnosti – Janez Janša: Armada nima toliko sil, da bi spravila pod kontrolo celo državo. Če bo treba, se bomo enostransko odcepili.

Beograd: Predsedstvo AP Kosovo poslej ne obstaja več. Srbska skupščina je razrešila člana predsedstva SFRJ R. Sapunhija in razpustila predsedstvo Kosova.

Beograd: Jat ne pristaja več v Zagrebu. Ker največji jugoslovanski letalski prevoznik ni uspel poravnati dolgov, mu je odslej poleg splitskega zaprto še zagrebško letališče.

Ljubljana: Vlada bo pomagala turizmu. Republiški izvršni svet je zagotovilo 800 milijonov dinarjev za intervencije.

Beograd: Srbski intelektualci zahtevajo odstop Slobodana Miloševića.

Knin: V Kninu se ponovno razlegajo eksplozije. Odnosi med Hrvati in Srbi so na kritični meji strpnosti.

Beograd: Ali je Ante Marković na strani vojske? V pismu, ki ga je poslal Lojzetu Peterletu, zahteva, naj poveljevanje v TO takoj preda v roke jugoslovanskih generalov in preklicuje moratorij pošiljanja nabornikov v JLA.

Ljubljana: Vsi trije zbori slovenske skupščine so podprli idejo, da bi znotraj vlade oblikovali urad za mladino in umaknili predlog za izdajo zakona o mladinskih svetih.

Beograd: Letala JAT bodo zopet letela v Split. Po 45 dneh so našli rešitev, tako da bodo zopet odprte vse domače in mednarodne linije.

Beograd: ZIS zahteva, naj vsi pocenijo bencin, saj Hrvaška in Slovenija ne upoštevata vladnih odlokov in imata za 18 do 25 odstotkov dražje nafte derivatne.

Beograd: Jugoslavija je imela zaradi Zalivske vojne za 1,15 milijarde dolarjev neposredne škode, posredne škode pa še za približno tri milijarde dolarjev.

Sarajevo: SDP BiH je zoper blokado dela državnega predsedstva in vmešavanje JLA.

Ljubljana: Upokojenci se organizirajo na republiški ravni. Ustanoviti nameravajo Demokratično stranko upokojencev Slovenije.

Ljubljana: V Sloveniji je pobotanje odslej obvezno. Slovenska vlada je sprejela ustrezen odlok, SDK pa bo prijave sprejemala do 8. aprila.

Priština: Zapečateni prostori kosovskega predsedstva. Odpravili so še zadnji kosovski organ, ki je formalno še obstajal. Čas se izteka tudi albanskim časnikom.

Beograd: Dr. Jović bo še ostal v zveznem predsedstvu. Tako je po večurnem zasedanju z večino glasov sklenila srbska skupščina, čeprav so opozicijski poslanci menili, da bi morali njegov odstop sprejeti.

Knin: Oborniki skupščin občin Benkovac in Obrovac so sprejeli sklep o oцепitvi od republike Hrvaške. Tak sklep so pred dnevi sprejele tudi občine Knin, Gračac, Donji Lapac in Korenica.

Beograd: Sejdo Bajramović je novi član predsedstva SFRJ s Kosova in iz Metohije. Izvolitev mora verificirati še zvezna skupščina.

Ljubljana: Slovenska vlada je sprejela odlok o prednostnem vrstnem redu plačil v tujino, uskladili pa so tudi predlog zakona o proračunu, po katerem naj bi bil za 5,8 odstotka nižji, kot je bilo predvideno v osnutku.

Zagreb: Svet za ljudsko obrambo in varstvo ustavne ureditve Hrvaške je zavrnil sklepe generalštaba in jih označil za nelegitimne.

Priština: Skupščina Srbije je sprejela že dalj časa napovedan sklep o uvedbi prisilne uprave v Rilindiji, kar oznanja postopno uklinjanje listov v albansčini.

Ljubljana: Zaradi nove podrazitve bo poletna tarifa znižala ceno električne energije le za 6,5 odstotka namesto za 33 odstotkov.

Ljubljana: V Sloveniji je že 60.554 nezaposlenih. Slovenska industrija pa izdela vsak mesec približno enako, toda bistveno manj kot v istem času lani.

Ljubljana: Gospodarska zbornica Slovenije ugotavlja, da je gospodarstvo kljub zniževanju porabe še vedno preobremenjeno.

Titograd: Kaže, da bo Bučinov odstop sprejet. Poslanci vlada-joče stranke so se izrekli za sprejetje odstopa.

Ljubljana: Kršitelji prometnih predpisov bodo poslej plačali na kraju prekrška petkrat več kot sedaj. Najnižja denarna kazen bo sedaj 250, najvišja pa tisoč dinarjev.

Zagreb: Hrvaška bo zvezni proračun polnila samo s kotizacijo. Tudi v sosednji republiki bodo obdržali prometne davke v republiki.

SLOVENSKI DEMOKRAT MIRO GRADIČ

Konec enoumja

Miro Gradič, donedavna predsednik občinskega odbora Slovenske demokratične zveze v Celju, je danes nedvomno ena ključnih političnih osebnosti v mestu ob Savinji. Četudi je prepustil vodenje stranke drugemu človeku, dr. Alešu Demšarju, s tem ni izpuštil iz rok tudi vajeti. In ker se ni odrekal navadi, da naravnost odgovarja na vsa zastavljena vprašanja, smo ga v našem uredništvu povabili na razgovor. Kako vidi Miro Gradič našo politično stvarnost?

V začetku so bile stranke v DEMOS-u tudi po programski plati zelo homogene, komajda si jih razlikoval. So se v tem letu bolj profilirale in izoblikovale?

V začetku so si bili programi večine strank DEMOS-a resnično precej podobni. Posnemale so jih celo sedanje opozicijske stranke, ki pa, kot se je pozneje izkazalo, niso mislile tako resno. Slovenska demokratična zveza pa se je vendarle že od samega začetka razlikovala od drugih strank koalicijske. Imela je programe za vsa področja in je šla na volitve še posebej dobro pripravljena. Zaradi programske dorečenosti vodijo naši člani v slovenski vladi štiri zelo pomembna ministrstva. Škoda pa je, da stranka nima več vpliva še na nekatere druge vladne resorje. Pri tem imam v prvi vrsti v mislih gospodarsko področje.

Identiteta sleherne stranke se nedvomno ne oblikuje samo na osnovi lastnega programa, temveč tudi na podlagi jasno vidne razliknosti od drugih strank. V ta namen se Slovenska demokratična zveza mora otestiti navidezne popolne vpetosti v DEMOS, kot da je njegova matica. Stranka se torej ne bo bala opozarjati na svojo razliknost od drugih strank v okviru DEMOS-a, še zlasti od tistih, s katerimi Slovensko demokratično zvezo volilci in tudi časnikarji kdaj pa kdaj nehoti ali hote zamenjujejo.

DEMOS je začasno še nujna koalicijska programska zveza, dokaj različnih političnih strank. Ko pa bodo osnovni skupni cilji doseženi, kar se je v veliki meri že zgodilo, bodo vse stranke morale ponovno samostojno iskati potrditev na volitvah. Stranke zato že danes skrbijo za svojo identiteto znotraj in zunaj DEMOS-a. To uspešno počne tudi Slovenska demokratična zveza. Pri tem tudi celjski demokrati ne bomo zaočnili. S programi in aktivnostmi, ki jih pripravljamo, se bomo še bolj aktivno vključili v politično življenje Celja, kar smo napovedali tudi na nedavni programsko volilni konferenci.

Kako poteka delo znotraj vaše stranke, kakšni so odnosi do republiškega vodstva in kako ohranjate stike z vašimi volilci?

Slovenska demokratična zveza je še vedno dokaj politično homogeno stranka, kar velja še posebej za njeno članstvo. Razumljivo je, da občasno prihaja tudi do krčev, nikakor pa ne do kriz. Do nesporazumov prihaja v glavnem le v stališčih do posameznih

političnih vprašanj, ki k sreči niso prepogosti. Članstvo je namreč v glavnem sredinsko do desno sredinsko, del vodstva pa včasih zanese v levo sredino, kar občasno že lahko zadostuje za nesporazum. Sicer pa prihaja kdaj pa kdaj do razhajanj v sleherni stranki. Poudariti moram, da pri delu stranke ne poznamo tako imenovanega demokratičnega centralizma, ki je bil značilen za delo partije. Celotni statutom je določeno, da občinski odbori delujejo samostojno in avtonomno v okviru programskih dokumentov stranke. Le odločitve in politične akcije, ki presegajo občinski pomen, ne smejo biti v nasprotju s političnimi usmeritvami najvišjega kolegijskega organa stranke. Na vsa odprta vprašanja bo dal odgovor izredni kongres stranke, ki bo predvidoma v mesecu maju.

Seveda se trudimo tudi za ohranjanje stikov z volilci. Koliko smo in bomo pri tem uspešni, bodo pokazale že prve naslednje volitve. Obveščanju javnosti prispejemo izreden pomen, zato v stranki resno razmišljamo, kako ga še izboljšati. Po eni strani bomo razmišljali, ali naj se izrazi-teje naslonimo na kak obstoječi časopis ali pa naj interno glasilo stranke uveljavimo kot javno občiljo. Po drugi strani pa želimo vzpostaviti za stranko plodnejše kontakte s slovenskimi novinarji in uredniki časopisov ter RTV.

Kako ocenjujete delo celjskega parlamenta, nerodnosti, trenja v njem, razmerja med strankami v DEMOS-u in med DEMOS-om ter tako imenovano opozicijo?

Vse, kar se dogaja, tudi v celjski skupščini, je logična posledica vzpostavitev parlamentarne demokracije. Po dolgoletnem nekritičnem političnem enoumju, ki se je še posebej odražalo pri delu skupščin in ko so odpadli tudi vsi tabuji, marsikdo težko razume, da so seje skupščine lahko tudi polemične in na trenutke celo vroče. Pri tem je pomembno le, da se ohrani kultura dialoga. Prav je, da se kritično ocenjuje delo skupščine, vendar pa bi morala biti kritika karseda ustvarjalna, ne pa tudi demagoška in navijaška. Seveda prihaja pri delu skupščine občasno tudi do nerodnosti in do kakšnih trenj, kar vse pa lahko pripišemo otroškim boleznim nežne mladosti parlamentarne demokracije.

Kar se tiče razmerja med strankami DEMOS-a in strankami opozicije, pa je treba nekatere stvari postaviti na svoje pravo

mesto. V parlamentarni demokraciji pozicija namreč vlada, opozicija pa oponira; drugače to ne more biti. Če v skupščini ne bi odločala večina, to ne bi bila več parlamentarna demokracija. To seveda težje razumejo opozicijske stranke, ki so večinoma naslednice prejšnjih etabliranih strank. Znano je namreč, da se v njihovih časih poglavitve odločitve niso sprejemale v parlamentu, temveč v odtujenih centrih politične moči. Vse to pa ne pomeni, da v skupščini ne more priti do konsenza med pozicijo in opozicijo ali celo do spontanega soglasja. Tudi to se je že zgodilo in je zaželeno, da bi se čim večkrat ponavljalo.

Zakaj so DEMOS-ovi poslanci razrešili predsednika kluba Silvestra Drevenška?

Znotraj DEMOS-a si prizadevamo, da bi bile funkcije v okviru notranje organizacijske strukture koalicijske porazdeljene med strankami čimbolj enakomerno. Ker je g. Silvester Drevenšek prestopil od Socialdemokratske stranke k Slovenskim krščanskim demokratom, je bilo treba mandat predsednika DEMOS-ovih poslancev zaupati stranki Zelenih Celja.

DEMOS-ovi poslanci so na sejah svojega kluba zelo kritični tudi do Izvršnega sveta kot celote in do njegovih posameznih članov. V takih primerih pa se je izkazalo, da sta funkciji člana Izvršnega sveta in predsednika kluba poslancev nezdružljivi, kar je tudi g. Silvester Drevenšek sprejel z razumevanjem.

Očitkov na račun nove oblasti je mnogo, so po vašem mnenju upravičeni ali neupravičeni? Vam tisk, radio in televizija delajo krivico?

Očitkov na račun nove oblasti ni le mnogo, temveč celo preveč. Ne rečem, da nekateri očitki niso upravičeni, vendar jih je le preveč neupravičenih, tendencioznih, demagoških in škodljivih.

Po svoje so očitki celo razumljivi. Skoraj pol stoletja je pravzaprav veljalo načelo, da tisto, česar se v javnosti ne hvali, preprosto ne obstoja. Tudi mediji so predolgo kar tekmovali v privrženiosti nekdanji oblasti. Delovali so tudi različni mehanizmi cenzure, ki so imeli za posledico tudi avtocenzuro.

Z demokratizacijo političnega življenja in z uvedbo parlamentarne demokracije pa so vse zavore naenkrat popustile. Ljudje so postali na splošno tudi politični bolj sproščeni in so se začeli bolj zavedati svojih političnih pravic, med njimi tudi pravice, da smejo javno kritizirati svojo oblast. Znano je tudi, da ljudje že po svoji narašči radi iščemo vzroke za lastno nezadovoljstvo znotraj sebe. V takih primerih pa je oblast najbolj hvaležen dežurni krivec za vse probleme.

Glavni generator nezadovoljstva so seveda vedno težje gospodarske in socialne razmere. Pri tem pa se prerado pozablja, da je to le posledica skoraj polstoletnega vsestranskega pustošenja. Malokdo naprimer ve, da je že prejšnja vlada, če bi ostala na oblasti, planirala 150.000 nezaposlenih Slovencev. Kritiki in opozicija pridno zlorabljajo trenutne razmere. Pri tem pa opozicija prav nič ne zardeva, čeprav so njene stranke, ki so se nekoč drugače imenovali, pripeljale Slovenijo v to kaotično stanje.

Osamosvojitve je le vprašanje časa. Kaj bo tedaj najtežje?

Največje težave bodo v nas samih, če ne bomo dali prednost in znali postaviti pravo ceno svetovljanstvu, ustvarjalnosti, odprtosti, širini duha in kapitalu.

Ste med pobudniki mirovnega gibanja. Ali menite, da Slovenci potrebujemo armado?

V naši stranki smo se vedno zavzemali za demokratični in nesilno reševanje družbenih konfliktov. V našem programu je oblikovanje take družbe, v kateri

bi se lahko za vedno odpovedali uporabi nasilja in vzdrževanju kakršnegakoli represivnega aparata države v obliki oborožene sile.

Zavedamo pa se, da morajo biti prej izpolnjeni določeni pogoji. Prvi je vzpostavitev neodvisne, samostojne in suverene slovenske države, ki na svojem ozemlju ne bo imela tujih vojaških formacij in v kateri bodo izključno njeni državljani odločali o načinu zagotavljanja osebne ter skupne nacionalne varnosti. Drugi pogoj bo realiziran, ko bo slovenska država dosegla priznanje drugih držav, ko se bo vključila enakopravno v evropske mednarodne organizacije in ko bo postala polnopravna članica OZN. Tretji pogoj pa bo izpolnjen, ko bo vzpostavljen takšen sistem evropske in svetovne kolektivne varnosti, ki ne bo zasnovan na obstoju državnih oboroženih sil. V kontekstu realnih sil v sedanji Jugoslaviji pa še posebej ni mogoče misliti na preživetje brez lastne oborožene pesti.

Sicer pa se v naši stranki zavedamo, da trdnost in varnost družbe temelji predvsem na ustreznih gosposki, socialni, ekološki, zunanji, kulturni, izobraževalni in še kakšni politiki. V takem primeru lahko oborožene sile demokracije države predstavljajo zgolj dodatek, ki odvrca ekstremne oblike ogrožanja od zunaj. Zavedamo se tudi, da morajo biti oborožene sile demokratično organizirane države popolnoma depolitizirane, da morajo biti pod strogim neposrednim parlamentarnim nadzorom in da morajo biti po strukturi ter po obsegu prilagojene ekonomski moči družbe. Zaenkrat se moramo zavedati, da nam samostojnosti ne bo nihče podaril, da si jo bomo morali praktično zagotoviti sami in da nas tudi nihče ne bo varoval, če tega ne bomo sposobni sami.

Kljub vsemu pa upam, da se bomo nekoč vendarle lahko z lahkimi srcem odrekli stroškom za oboroževanje.

V čem vidite razliko med nacionalizacijo in zdajšnjim podržavljanjem?

Odgovor je kratek in preprost. Nacionalizacija je služila prejšnji ideologiji in režimu za likvidacijo zasebne lastnine, kar je tudi eden izmed njenih največjih in pogubnih grehov. Podržavljanje nekaterih večjih sistemov, ki imajo pomen za vso slovensko državo, pa naj bi bilo začasno. Saniralo naj bi trenutne težave, ki so sicer nepremostljive.

Ali mislite, da je demokracija prehodno obdobje. Slovenski narod je dovolj zrel in evropski, da bo znal obraniti dosedanje demokratične pridobitve in razvijati nove, vse pa v duhu najboljših tradicij kulturnega in demokratičnega sveta.

Demokracija ne more in ne sme biti prehodno obdobje. Slovenski narod je dovolj zrel in evropski, da bo znal obraniti dosedanje demokratične pridobitve in razvijati nove, vse pa v duhu najboljših tradicij kulturnega in demokratičnega sveta.

Do ponovnega totalitarizma bi lahko začasno prišlo le, če bi tudi v Slovenijo posegla boljševiška opcija Srbošlavije podprta z grobo silo armade. Tu pa smo že pri srhljivi ugotovitvi, da sta nacizem in fašizem že davno prepovedana, komunizma, ki je naredil največ škoda, pa še vedno ni bilo mogoče pospraviti v ropotarnico zgodovine.

Vedno ste bili močan mož, vendar ne v politiki na velikem odru? Kako se počutite, ko imate politično moč?

Bil sem v opoziciji, ko je bilo to še nevarno. Sam sebe bi izdal, če ne prispeval svojega deleža k slovenski demokratični pomladi. Na vaše direktno vprašanje pa odgovorjam: »Hvala! Počutil bi se zelo dobro, če se le ne bi nakopilo toliko problemov.«

PETROL
z vami na poti

KAKŠNA BODO VIDETI GROBIŠČA V KOČEVSKEM ROGU? Gozd, najlepša katedrala

Kočevski Rog je prvo območje grobišč povojnih zločinov pataloškega revanšizma

komunističnega režima, ki je dobil smernice za ureditev. Narejene so v republiškem zavodu

za varstvo naravne in kulturne dediščine. Nosilec naloge je Mitja Ferenc, profesor zgodovine in sociologije, samostojni svetovalec v omenjenem zavodu.

Kočevski Rog, ki ni ne planota, ne hribovje, porasel z gozdom je že delno urejen kot spomenik NOV (Baza 20, Jelendol, pokopališča). Maja 1945, ko so zavezniki vrnil Ti-tovi Jugoslaviji slovenske domobrance, nedelčevce, črnogorske četnike, so jih večino v Teharju in Šentvidu nad Ljubljano določili za usmrtitev. Mnoge med njimi so pobili v Kočevskem Rogu. Koliko je bilo usmrtenih, še ni znano.

Množična grobišča, to se sliši kot ironija, sodijo v slovensko zgodovinsko in kulturno dediščino. V Rogu so doslej odkrili v Jami pod Krenom, Jami pod Macenovno gorico, v Dvojnem breznu pri Cink križu in v Jami v Rugarskih klancih. Zanesljiva dokazljivost je pri Jami pod Krenom, zlasti kosti ne dovoljujejo nobenega dvoma. Podobno je pod Macenovno gorico. Na novomeški strani je manj zanesljivih dokazov.

Na celotnem območju je pretežno gozd. Tega je treba ohraniti, saj pravijo, da je to najlepša zelena katedrala, najlepši spomin. Gozd bo možno tudi sekati, vendar priporočajo čas, ko tam ne bo obiskovalcev.

Ob grobiščih, do katerih bo treba urediti ceste, bo zadostovalo nekaj parkirišč. Kažipoti bodo enotni, prav tako označe-

valne table (tudi drugod po Sloveniji!), pojasnila. Uredili bodo kraj za prižiganje sveč, kraj za polaganje vencev in cvetja. Postavili bodo klopi, iz debel, razpolovljenih. Območja so, zaenkrat eno, začasno zavarovali z občinsko odločbo. Ta prepoveduje vsak poseg. Določiti bo treba tudi način financiranja za ureditev in vzdrževanje.

PRIŠEL JE SATAN UROG, NAREDIL STRAŠEN JE ZLOČIN. ZANJIM OSTALE SO KOSTI V SPOMIN, USMILI SE MRTVIH BOGI! (lesena plošča s tem napisom je pri jami pod Krenom.)

Na tem območju naj bi obnovili podružnično cerkev Matere Božje nad nekdanjim naseljem Trnovec. Tod naj bi bile tudi stojnice, gostinski objekti, sanitarije, prodaja spominkov. Možna je tudi gradnja manjše kapele. Pri Cinkovem križu bodo prav tako morda postavili kapelo, predlagajo nekdanjo lokacijo podružnične cerkve sv. Urha v Podstencih.

Treba je reči, da je v Rogu, za razliko od Teharja, rešitev za dokončne ureditve neprimerno lažja, tudi cenejša. Veliko težje bo tam, kjer je industrija, so odlagališča, smetišča, železniški tiri, ceste, skladišča. Več o tem bo znano čez kakih 10 dni.

DVOJNO BREZNO PRI CINK KRIŽU

LEGENDA:

- A - prostor za polaganje cvetja in vencev
- B - prostor za prižiganje sveč
- C - lesena klop
- D - posoda za odpadke
- E - pojasnjevalna ali informacijska tabla
- F - kažipot

TEHARJE BO LE S TEŽAVO DOBIL KULTURNO PODOBO Proti nečlovečnosti

Grobišče na Teharju, ki ga uradno ni, so pa tam uradno cinkarniška odlagališča in smeti celjskega mesta, bo vendarle dobilo pravo pobodo. Postopki bodo še dolgotrajni, zapleteni in zvezani z velikimi stroški. Komisija slovenske vlade je prejšnji teden obiskala Celje in Teharje. Predvsem je ugotovila, da v Celju »delajo na tem«, žal pa je v ospredju poudarek na Cinkarni, ki naj ostane, da bo dajala dobiček, denar za proračun, da ne bo brezposelnih.

Jasno je namreč, da bi morali Cinkarno – če bi hoteli prenehati skruniti grobišča – zapreti. To najbrž ne gre, saj bi

samo prestavitev enega odlagališča veljalo 300 milijonov DEM.

(Koliko so vredna življenja več deset tisoč pobitih, ne računajo.) Smernice za ureditev grobišča bodo v kratkem nared, pripravljajo se ustrezni predpisi, planski dokumenti. Že do 30. junija, ko bo v Celju četrti dan prvega svetovnega slovenskega kongresa, pa bodo območje začasno uredili. To bo korak naprej, korak po tistem, ki je bil storjen lani, ko so območje uredili toliko, da je bila tam črna maša, povezana z državno slovesnostjo.

Problem bo velik, kajti Cinkarna naslednjih 25 let niti pri-

bližno ne namerava spremeniti sedanje tehnologije obratov, ki dajejo največ odpadkov. Poseben problem je, ker sedanja odlagališča, če ostanejo, ostanejo živa in jih bo treba še vsaj naslednjih 100 let vzdrževati. Bodo pa stalna nevarnost za bodočo ureditev grobišča, ekološko pa za Celje nasploh.

Kot je bilo slišati na vladni komisiji, je treba celoten problem videti z vseh vidikov, ne le z ekonomskega in socialnega, torej tudi z ekološkega in zlasti v odnosu do mrtvih. Kot je povedal Viktor Blažič, predsednik komisije, bo vsekakor potrebno prenehati skruniti grobišča. Tudi zahodni del

mestnega smetišča je treba čimprej urediti. Komisija se strinja, da se v bodočo ureditev vključi bližnja cerkev sv. Ane.

Nace Polajnar, predsednik skupščinske komisije RS za ugotavljanje povojnih pobojev, pa je dejal, da bo komisija skušala ugotoviti tudi tiste, ki so zapovedali, da so med Bežigradom in Začetom postavili tovarne, tire, skladišča, na Teharju pa odlagališča. Ob tem naj opozorimo, da je celjski sekretariat za varstvo okolja in urejanje prostora še jeseni 1989, ko je bilo znano, da so na Teharju grobišča, dovolili – s soglasjem republiške sanitarne inšpektorice Hitijeve – da Cinkarna uporablja območje grobišča za odlaganje tridih odpadkov. Tako Blažič kot Polajnar sta poboje, skrivanje pobojev, označila za patološko ravnanje. Ob tem – kar je prav neverjetno – v Cinkarni zanjajo, da bi kljub množičnemu pisanju v javnosti, kaj vedeli o grobiščih, celjski občinski minister za okolje in prostor pa omenja uradni datum šele januar 1991 (pri tem je čisto pozabil na lanski 14. oktober, na državno cerkveno slovesnost na Teharju), ko je dobil iz Ljubljane priporočilo, da območja grobišč zavarujejo. To je izrazito birokratsko gledanje, ki je po boljševističnih zakonih, ki še veljajo, žal resnično, na grobiščih so uradno še vedno odlagališča. Ob tem seveda z enako trdovratnostjo ne govori o tem, da teče v Cinkarni nezakonita proizvodnja titanovega belila, ki prispeva največ odpadkov, niti ne, da bi moral kaj ukreniti, ko je zvedel za možnost, da so tu nekje v celjski občini tudi grobišča.

Celje, eno samo grobišče (4.)

5. Razdelilna trafo postaja Selce

Okoli 50 žrtev, pobitih leta 1948. Grobišče je na vzhodnem robu sedanje razdelilne trafo postaje.

Nekega popoldneva v januarju 1948 so sem pripeljali dva tovarnjaka žrtev, jih postrelili in zakopali v zamočvirjeno zemljo. Sedaj tu stoji vzhodni del trafo postaje Selce. Žrtev je bilo med 50 in 100. Verjetno so bile to žrtve čistke »informativne«. Potrebno bi bilo poiskati arhive iz celjskega Starega piskra, vprašati člane Zveze borcev, na primer R. P. in R. G.

6. Mestno pokopališče

Pripeljanih 5 do 12 krst, napolnjenih s posmrtnimi ostanki. Krste so bile prepeljane leta 1972. Gre za žrtve, ki so bile prekopane na južnem robu Slovenijalesa v Medlogu.

Na bivšem nemškem vojaškem pokopališču iz I. svetovne vojne je bilo okrog 5 grobov, kjer že leta in leta gorijo sveče. Prekop nemških vojakov so opravili, za grobove povojnih žrtev pa bi bilo treba vprašati g. Kelharja, sedanjega direktorja celjske pokopališke službe. Prav tako o posmrtnih ostankih žrtev, ki so bile spravljene v 5 ali 12 krst na gradbišču Slovenijalesa v Medlogu in pokopane na južnem poboju pokopališča, med 3. in 4. oddelkom.

7. Šmarjeta – Tumova ulica

Pokopanih 6, junija 1945. Na grobišču je gozd.

Tu počivajo 4 nemški vojni ujetniki in 2 kmeta. Gospod P. (slepi starejši človek) iz Tumove ulice v Šmarjeti je vedel povedati, da je vojaške obeske štirih Nemcev vzel gospod Š., ki živi na Češkem, na obisk hodi h krojaču K. iz Zg. Hudinje in R. B. z Babnega. Pobiti, ki so bili goli in imeli z žico zvezane roke na hrbtu, so ponoči vpili: »Hilfe!« »Hilfe!« Zatem so se zaslišali rafalski streli. Zjutraj je zahteval pokop mrličev pokojni krojač iz Šmarjete. Bil je oblečen v nov angleški vojaški jopič, imel je usnjene skorje. Identiteto nemških vojnih ujetnikov bi bilo potrebno preveriti v mestu Fulda v Nemčiji.

8. Tudrež

Pokop 8–10, junija 1945. Grobišče je označeno s križem. Grobišče je v gozdu ob potoku Bezovičica tik za Knafelčevim travnikom.

Tod počiva 7 ali 8 ali 13 ljudi. Po anonimnem pismu, ki je na voljo, so bili doma iz Savinjske doline. Pri likvidaciji je sodeloval pokojni F. S. iz Razgorja, miličnik. Več o tem bi lahko povedal C. N. iz Illove, prav tako J. K. iz Ivence ter K. I. (domače ime) iz Strmece, ki je bila okrožna mladinska sekretarka. V gozdu pod Pecajem pa je bil ubit Adolf Cotel, treafikant iz Vojnika. Ker ni bil pokopan, so truplo raznosile lisice. Za grob 13 Vojničanov bi vedel povedati G. P., Gradišče, ker grob leži v njegovem gozdu, prav tako K., ki živi v Bovšah in so bili priča poboja. Eden od treh še živi.

O grobiščih Bezovica in Tudrež bo potrebno vprašati še kmeta K. iz Bezovice (bivši rejec bikov) in po možnosti poiskati dokumentacijo.

(se nadaljuje)

Vladna komisija ureja vtise s Teharja. Nace Polajnar (levo), Jože Snoj (v sredini), Janez Lampret (desno)

Dne 14. oktobra 1990 smo slovesno pokopali teharske žrtve. Sveti kraj še vedno skrunimo z odpadki. Pri vsem tem oblast mirno spi. Doklej?

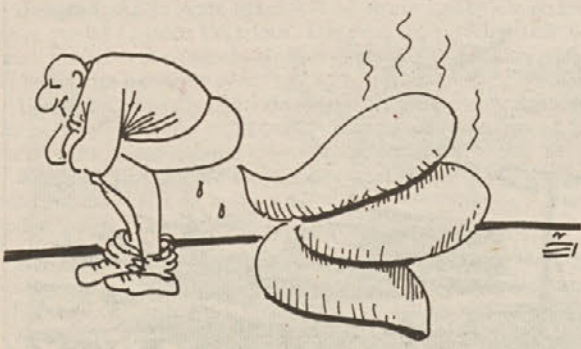
PETROL
z vami na poti

RES JE...

— da je LEOPOLDINA BOGATAJ ponovno postala odgovorna urednica Gorenjskega glasa. Res pa je tudi, da je pred časom javno zatrdila, da na to funkcijo ne bo nikoli več kandidirala...

— da se je vsa ljubljanska umetniška srenja zgrozila zaradi Ajdiča in njegove razstave v Bundestagu. Glej ga črno ovco komunistično, ki se je slišala samoupravljanju in zdaj Švabu, ki je razbilil kolego, ker je ta preslikal neko nemško platno. Mi, ki res nekaj pomenimo — to lahko potrdi tudi gospod Kržišnik — mi še na Dunaj nočemo. Kaj šele na TV.

— da je znani prizigalec blagovnice v Sentjurju dobil tako skomino po ognju in kurjenju, da je kresnil po vžigalici in zažgal — celico v preiskovalnem zaporu. Glede na to, da je bil v celici sam, gre za upravičeni sum, da je bil storilec prav on. Preiskava je v teku. Res je...

— da je gospod magister ekonomije, predsednik izvršnega sveta mozirske občine Alfred Božič naredil račun brez krčmarja. Ko je namreč vrget oko na Golte, kjer bi naj potopljena Obnova iz Celja imela nekaj apartmajev, je bil prepričan, kako bo brez dinarja obogatil mozirsko turistično ponudbo z dodatnimi posteljami. Kot že nekajkrat se je gospodu Božiču tudi tokrat izmuznil zajeten velikonočni zalogaj — Celjani ne dajo žegna.

— da bo jeseni izšla posebna knjiga o kranjskem županu VITOMIRJU GROSU, vsaj tako trdijo dobro obveščeni viri, ki so blizu vodstva LDS Kranj.

— da so bili sestavljalci celjskega občinskega proračuna osupljeni nad ugotovitvijo, kako je v resnici draga amaterska kultura. Gospod Stefan Žvižej s sodelavci popapca več kot sedem uslužbencev Zavoda za kulturne prireditve, s katerimi deli hodnik. Za lažjo razčlemba: na oni strani Žviževega fevda so kar štirje z visokošolsko izobrazbo, Žvižej in njegovi pa imajo le diplomu univerze Zarje v Trnovljah in občinske diplome.

— da je DUŠAN ROGELJ s 1. aprilom lastnoročno odpovedal sodelovanje na kranjskem Radiu in da se vrača nazaj odkoder je prišel (Radio Slovenija).

— da med več kot stoglavo celjsko občinsko upravo mrlično iščejo, kdo izdaja »uradne skrivnosti«, kot je bila ona o podkupninah. Dekleta in fantje pozor, ko odpirate prispelo pošto. Tiste z vonjem po ženskem parfemu za božjo voljo nikar.

— da večina Slovencev, starih nad šestnajst let, navdušeno pozdravlja vest o tem, kako bi naj mati Slovenija postala deveta avstrijska provinca. Slovenci pa avstrijski bošnjaki. Če katerega, bi referendum o tem kravovo potrebovali.

— da je v Sentjurju povsem utihnila razprava o plači gospoda Ladislava Grdine, predsednika izvršnega sveta in o priključitvi k novi, velenjski regiji. Znanilci sentjurske pomladi so se odločili, da se bodo lotili novih korenin: tistih, ki jih je pretrgal A. M. Slomšek, ko je brez njihove vednosti nekaj selil v Maribor.

LJUDJE MENJAJO TUDI PREPRIČANJA

Človek – amfibija

Spreobrnjenec ne manjka. V teh časih, ko na vsaki seji lahko slišimo očitke tistim, ki so bili 45 let na oblasti, se znajdejo tudi taki, ki so bili prej veliki zagovorniki komunizma, zdaj pa so se prelevili.

Dopuščamo možnost, da se ljudje spreminjajo. Tako kot je nasploh jasno, da zagrizeni komunisti ne sodijo več v nov sistem, je tudi jasno, da je treba povedati, da so mnogi sedanji veljaki bili del njih ali vsaj njihovi somišljeniki, slugi, pomočniki... Navsezadnje, vsi smo bili že kar po 18. letu člani fronte socialistične zveze.

Nasla zgodba govori o Janezu Novaku, ki je marca 1965 pisal osnovni organizaciji ZK, naj preizkusijo komunistično moralo člana Marjana Zadela. Ta je bil direktor podjetja.

»Direktor je izrekel nezaupnico marsalu Titu, ko sem se obrnil nanj zaradi nepravilnosti. Tito je na čelu Partije (z veliko začetnico!) od leta 1937. Danes mu brez izjeme zaupa 20 milijonov Jugoslovancev, samo Zadel ne, čeprav je njegov generalni sekretar. Takšnega nezaupanja do tov. Tita osebno ne prenesem. Zadel je rekel, da nikjer ne piše, da mora komunist zaupati komunistu. To ni res, na radiu sem slišal ravno narobe.

Tovariši komunisti, apeliram na vas, da preizkusite komunistično moralo vašega člana M. Z., ker smatram, da s svojim ravnanjem kvari ugled ZKJ, negira vse tiso, za kar je v revoluciji tekla kri naših bratov, sestra, negira pridobitve naše revolucije, ustavo, tudi statut ZKJ.

Tovariši navaja tudi dokaze, zlasti za trditve, kako je osebno ostal brez posla, ima pa tudi dva nedolžna otroka. Pismo je poslal tudi občinskemu komiteju. Ck ZKS v Ljubljani in generalnemu sekretarju Josipu Brozu Titu v Beograd. Vse je poslal priporočeno.

Ob koncu naj le zapišemo, da je danes ta tovariš gospod, ki opravlja pomembno funkcijo v eni izmed celjskih demostovih strank. Cestitamo mu, da je zdržal in je zdaj povsem drugačen človek!

»Informator«

Let deset — in nekaj čez Gorenjčane popada bes: mar amater ureja njihov časopis? Enaka časopisna glava, enaki frisi; stare zgodovine — novi restavradori! Listu list podoben: INFORMATOR. Le številke nove — na stare zmage, saj drugačnost zanj je — leglo zgage. Res je, Informator tanki ni v okras, a njegov duhovni oče — speh čez pas.

A vendar, »očetu« dajemo priznanje: dolgo je uspel držati takšno stanje. Poleg tega je skrbel za »stike«, vendar kot pogovor — brez replike. LIPOV SE Kip mu postavite — kot spodobi se za takšne mite.

REFORMATOR

Izjava sekunde

»Jaz, Nace Krumpak, hik, nisem samo najbogatejši Celjan, ampak tudi najpametnejši! Hik!«, je rekel... Kdo? Nace Krumpak.

Izjava izven časa

Neodvisni celjski Rdeči Ban I, ob izgubi predsedniškega položaja v Merxu: »Petr Privska se odstavim in spravim na hladno, nato pa uživam kot šef velebanke Merx do zasluženega pokoja.«

Gospod (bivši tovariš) Franci Rovere, uradni prislukovalec in informator UJV, izjavlja: »Razvojni center je postal pravi javni objekt (beri: javna hiša) in jaz sem vrhovni izterjevalec najemnin!«

Ponovno težko rojevajoči se gospod Jože Volfand: »Naredite mi to deželo zopet rdečo!« Uradna šepetalka je Vika Nendli.

Ko je pred leti postal direktor Ingradra gospod Golob, je nek delavec vzkliznil: »Menjamo jato Golobov za enega Prelca!« Zdal pa nek drug delavec v Cinkarni stoka: »Tudi Prelca damo, če se vrne Ulbricht in naprej kupuje titanov dioksid!«

~Puhla Glava~

Celjske velikonočne izjave

Izjava leta

Gospod župan Anton Rojce: »Do nadaljnjega ne dajem veleizjav iz hvaležnosti, saj je bil izglasovan občinski odlok, ki omogoča odstavljanje članov izvršnega sveta.«

Izjava meseca

Gospod predsednik izvršnega sveta Mirko-Tomaž Kranjc ob izjavi Željka Ciglerja-Combeja, da je celjska vlada antiintelektualistična: »Če gospod Cigler meni, da so se prosluli komunisti preimenovali v intelektualce, potem sem zagrizen antiintelektualec.«

Izjava dneva

»Mene strašno radi žagajo«, je dejal celjski minister Silvester Dr(e)venšek in se angelsko nasmehnil.

Izjava ure

»Biti ali ne biti«, je dejal podpredsednik celjske skupščine dr. in gospod Aleš Demšar, bivši neopredeljeni, stopil med demokrate, sklenil pakt z bolnišničnim jugom in se podal v borbo za direktorski stolček v deželni bolnišnici.

Izjava minute

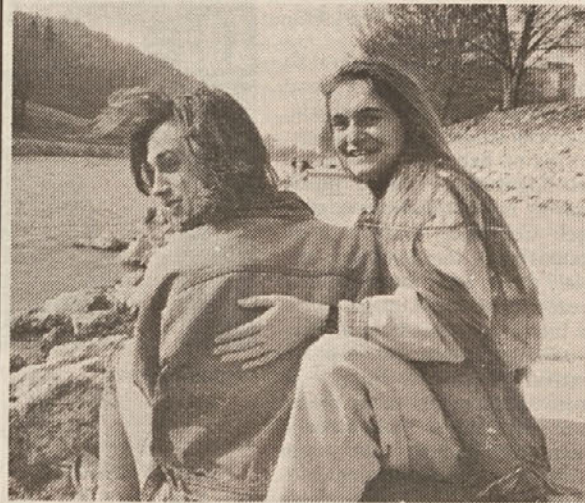
»Razvojni center je največja valilnica novih podjetij«, je rekel bivši župan in direktor RC tovariš-gospod Anton Zimšek in se ponovno udesel na jajca.

Vojna in mir 5. del

FOTOREPORTAŽA

Pomlad ob reki

NI RES...

— da je delo sedanje žalske skupščine boljše od prejšnje, kar dokazuje glasilo Delegat. Boljše je samo omenjeno glasilo, ker je natisnjeno na dosti boljšem papirju od prejšnjega Delegata.

— da je bil družbenopolitični zbor skupščine občine Kranj na zadnji skupni seji ves čas nesklepčen. Rastko Tepina, predsednik kluba Liberalno-demokratske stranke, je bil nekaj časa inkognito na skupščinskem balkonu.

— da je Železarna v Štoreh predvidena za stečaj, ker bi se le tako rešili sedanjega vodstva. Po mnenju nekaterih v Štoreh potrebujejo moč z železnimi in pokončnimi hrbenicami, ki jih je žal najti samo v Kmečki zvezi in v vrstah krščanske demokracije.

— da celjski socialisti ne znajo ceniti svojih borcev. Pred kratkim je umrl Mirko Mejavšek, ki se je vrsto let požrtvovalno razdal in večino svojega prostega časa odmerjal za socializem. V zahvalo ni bil deležen niti part niti tople zahvale ob grobu.

— da bi za celjsko prometno in drugo zmedo toliko kritizirani Izток Uranjek z občinskega sekretariata za urejanje prostora in varstva okolja imel slabe ideje. Poglejte samo na novo urejeno Gregorčičevo, ki jo je dal zdaj zaščititi še s plotom. Škoda, da si namesto stebra ni dal z betonom zaliti svoje leve noge.

— da je gospod Marjan Prelec, generalni in poklicni direktor, zdaj v Cinkarni, jezen na Ljubljansko banko, iz katere ne more izpuliti svojih, v Iraku trdo zasluženih dolarjev. Problem je rešil s prodajo legendarnega ventilatorja, ki se po novem vrtil iz desne v levo.

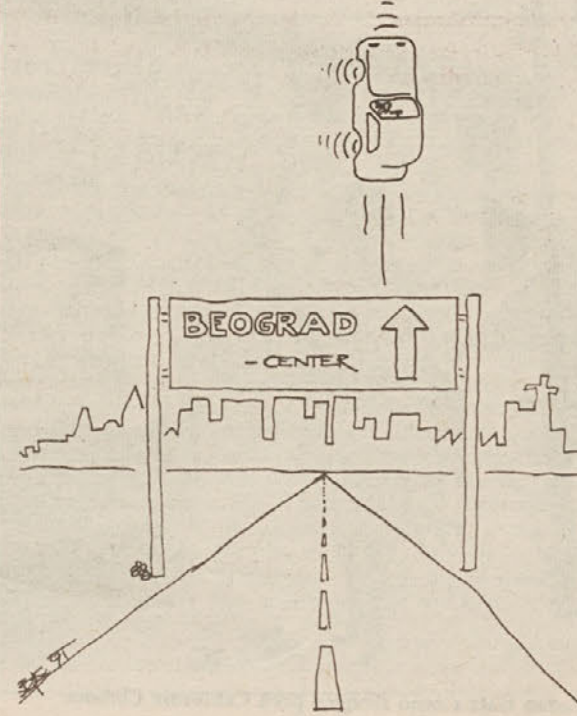
— da je v sedanjem vodstvu celjske občine opazna raznolikost v videnju bodočega razvoja občine med županom in predsednikom izvršnega sveta. Gospod Mirko Tomaž Krajnc že ponavlja besede gospoda župana Antona Rojca: »Če hočemo čisto Celje, moramo Cinkarno zapreti in delavce pogoniti na cesto...«

— da v Celju nihče ne skrbi za kulturne prireditve. Znano podjetje za razdeljevanje vžigalnikov in obeskov za ključke ter namiznih Adijevih ur je povzelo moralnega mačka. Za Veliko noč bo okrog stolnice uprizorilo veliki lov za darili. Do cerkve jih bodo pripeljali z avtomobilom, ki jim ga je podarila občina.

— da mati Slovenija ne skrbi za svoje otročke. Iz Ljubljane je v Celje usmerjena že druga tranša odškodnine za lansko poplavo. Nekaj manj kot 8 odstotkov. Ali skoraj toliko, kolikor stane pot našega ministra in njegovega spremstva k sosedom, ko prosjajo, da bi nas spustili v Evropo.

— da se ŠTEFAN ŽARGI, bivši direktor kranjskega časopisnega podjetja Glas ne bi spoznal na novinarstvo. Z mehkega fotelja je namreč padel nikamor drugam kot med tiste, ki jih je še včeraj nadzoroval.

— da bi bila kranjska skupščina zminirana. Problem je zgolj v tem kdaj se bodo tovariši domenili z gospodi kako in kdaj naprej...

NACIONALISTI TERORIZIRAJO AMERIŠKEGA PODJETNIKA

Teksas v Umagu

Po tridesetih letih v Ameriki, se je Zoran Katz ponovno vrnil v Jugoslavijo. Po očetu je Slovenec z Otiškega vrha pri Dravogradu, svoja najboljša leta pa je preživel v Kaliforniji v Huntington Beachu pri Los Angelesu. Niti vedel ni kaj ga vse čaka v domovini, v kateri se je želel preizkusiti v svetu biznisa. Njegova izpoved ter izpovedi njegovih sodelavcev se zelo razlikujeta od naših sladko izgovorjenih ponudb...

Vrnitev v negotovost

»Nisem mogel več zdržati tempa življenja in dela v Ameriki, začela me je obhajati tudi nostalgija po rojstnem kraju. Tako se mi je porodila misel o odhodu. Najprej sem razmišljal o odhodu v Mehiko, enostavno sem hotel spremeniti okolje in začeti nekaj novega. Premislil sem številne možnosti in na koncu sem med Mehiko in Jugoslavijo izbral kraj, v katerem sem rojen in kjer sem preživel svoje prve najstniške dni. V Jugoslaviji z denarjem, ki sem ga zaslužil lahko naredim veliko več, sem takrat mislil in se leta 1988, dokončno tudi vrnil v svoj kraj. Bilo je težko proučevati in razumeti vse jugoslovanske zakone, carinske predpise, davčni sistem, ki se nanašajo na odpiranje novih podjetij. Pomislil sem, da bi se vrnil nazaj v Ameriko, toda odločil sem se, da ostanem. Iskajoč prostor za delo od Dubrovnika do Kopra sem izbral Umag – občina Buje. Lokacija se mi je zdela najboljša, ker mi je ugajala bližina Luke Koper, moja prva zamisel pa je bila otvoritev uvožno-izvoznega podjetja. Odprl sem dve podjetji – INTERNATIONAL EXPORT-IMPORT in GLOBE SERVIS (carina in špedicija), ki sta bili v zvezi z mojo kampanijo INTERNATIONAL WEST v Kaliforniji. Prostore ter dokumente sem dobil zelo hitro, čeprav so bili problemi s telefonsko zvezo, katero sem dobil šele po šestih mesecih. No, carinski predpisi so se spreminjali izredno hitro (to nisem videl še nikjer na svetu) kar me je zadrževalo v delu. Nisem si bil prepričan, da se ne bodo ti zakoni že jutri spremenili. To traja že dve leti. Podjetji nista delala, nič ni izvoženo ne uvoženo, toda obveze so se kopičile – plačevanje telefona, prostorov in ostalega. Zato sem se odločil, da v Umagu odprem restavracijo »California club«.

kjer bi se vsaj nekaj delalo. Najel sem zgradbo tovarne »Toko« iz Tržiča (nekdanjo delavsko počivališče), dokaj zapuščen in neurejen. V adaptaciji sem vložil veliko denarja, priskrbel nov inventar in vse kar je bilo potrebno za delo restavracije. Pri nabavi dovoljenja nisem imel nikakršnih problemov. Večina prebivalcev vključno s sosedi je bila izredno ljubezna, kajti pomagali so mi kolikor so mogli. Naši odnosi so še dandanes dobri.

Čudna država

Restavracija je vseeno eno od najsigurnejših del v tem kraju. Menim, da je Jugoslavija najboljša država po številnih predpisih, še bolj pa po tem, ker se ti malo spoštujejo. Ameriški zakoni so enostavni, se ne spreminjajo čez noč. Tukaj so tudi ogromni davki.

Ko sem bral novo hrvaško ustavo, sem postal optimist. Skrbim le, koliko jo bodo vlada in ljudstvo spoštovalo. Če se ne spremeni davčni sistem in če se ne uveljavijo demokracijski zakoni, se ne bodo pritegnili tuji vlagatelji v katere Jugoslavija vlaga velike upe. Pričakujem velike spremembe carinskih predpisov, v smislu večje liberalizacije uvoza, kakor tudi davčnega sistema s katerim se bodo odprle priložnosti za delo, kakor domačih tako tudi tujih podjetnikov. V Sloveniji v banki, kjer sem položil del svojega denarja, nisem mogel dvigniti 38.000 dolarjev, kateri so mi bili potrebni za nujne opravke. Banka ni imela deviz in vprašanje je, kdaj jih bom sploh lahko dvignil. V tem času mi je to delo propadlo. To se ne bi smelo dogajati v Jugoslaviji, še posebno tujim vlagateljem ne.

»Srba na žerjavici«

No, so tudi drugi problemi, veliko hujši!

Pred mesecem dni v moji restavraciji ni bilo nobenih problemov, ne na verski ne na nacionalni osnovi. Nekega dne v večernih urah sta v restavracijo prišla dva lepo oblečena gospoda, spila sta pijačo ter me poklicala k sebi. Do takrat jih nisem poznal. Pričela sta pogovor o političnih dogodkih v državi, nato pa o hrvaški demokraciji, HDZ, predsedniku Tuđmanu... temu je sledil še Knin. Mislili so, da sem Srb. Spraševali so me, zakaj sem odšel iz Jugoslavije, kdaj in za-

kaj sem se vrnil iz Amerike... Govorili so, da je tukaj Umag – Istra, kjer lahko živijo samo Hrvati ter, da tukaj ni Jugoslavije. Doumel sem, da nima pomena se z njimi ukvarjati in se oddaljil. Vrag je odnesel hec, kot pravi naš narod.

Ko so prišli drugič (tokrat so bili trije) se jim nisem hotel pridružiti. Izzivali so natakara, naročali so »Srba na žerjavici«, »Srba na nabodalu«. Na izzive ni odgovarjal, temveč jih je mirno in dostojanstveno stregel. Čez nekaj časa so prišli ponovno. V tem času sem zvedel, da je eden izmed njih iz rezervne policije Umaga. On je v bistvu oponašal nekega hollywoodskega igralca. Bil je pijan, izzival je goste, z enim se je tudi skregal, ker ta ni mogel prenesti žalitve. Malo kasneje sem odšel domov. Tako nisem videl kaj se je kasneje dogajalo. To sem izvedel naslednjega dne. Ne morem razumeti, da obstajajo takšni ljudje, ki hodi po restavracijah, predstavljajo neko organizacijo, delajo nered in probleme ljudem, ki hočejo živeti in delati v tem mestu ne glede ali so tu rojeni ali pa so prišli iz nekega drugega kraja države ali iz tujine.

Slobodan Galić

Vse me je zelo pretreslo. Iz Amerike sem prišel v svojo državo, da bi mirno živel in delal in koliko bom mogel tudi pomagati njenemu razvoju. Rekli so mi, da so tukaj pripadniki HDZ. Ne verjamem, da ima predsednik Tuđman v svoji organizaciji take ljudi, kajti za mlado hrvaško demokracijo bi bila to katastrofa. Zato sem dogodek prijavil policiji, kajti tako se ne pričaka tujega vlagatelja.

Nenad Petrović

Gole pištole

Nenad Petrović (25) natakara, stalno zaposlen v restavraciji »California club«, iz vasi Tobot, občina Lopare pri Tuzli, izobražen, govori tuje jezike, delal v portoroškem hotelu »Bernardin« tri leta in dve v privatni restavraciji: »Od takrat, ko sem pričel delati v restavraciji »California club« do sedaj ni bilo nobenih neprijetnosti dokler niso začeli prihajati prebivalci, kateri so izzivali neprijetnosti na različne načine. Neprestano so nekaj Srbom prigovarjali, jih izzivali. Lahko me užalijo kot natakara, če so nezadovoljni s postrežbo, toda nima smisla govoriti niti »srpska svinja«, »muslimanska svinja« in podobno. Jaz sem se zadrževal, normalno delal in nisem odgovarjal na izzive. V času zapiranja restavracije niso dovolili, da to storim, govorili so, da so oni gospodarji ter, da jo bodo zaprli takrat, ko bodo oni hoteli. Ne vem, če vedo da sem Srb, toda eden me je vprašal, če jem svinetino. Ko sem mu odgovoril z ne, mi je rekel, da to ni v redu in da mi zaradi tega lahko razbije tudi nos, če pa lažem, da me da lahko zapreti ali pregnati iz Istre. Zatem so odšli na teraso, kjer so opravljali potrebo ter se nekaj dogovarjali. Medtem sta se naš kuhar Slobodan in gost Zoran odpravila domov. Na poti so srečali Zorana in ga pričeli tepsti, Slobodan pa mu je priskočil na pomoč. Nastal je pretep. Zaklenil sem restavracijo, kajti bal sem se, da ne polomijo inventarja, toda skozi okno sem videl, da eden drži pištolo, drugi pa

Mi smo podjetniki Slovenijo v žep

Verjetno se le še malokdo spomni podjetja Mikro Ada, ki je odigralo zelo pomembno vlogo pri aferi Janša-Borštner-Tasić-Zavrl. V tem podjetju je bil ob aretaciji zaposlen Janez Janša, ugotovljeno je bilo, da se je policija najbolj opekla prav pri nezakoniti preiskavi v Mikro Adi. V istem podjetju je delal tudi Igor Bavčar, kasnejši nesporni lider Odbora za varstvo človekovih pravic. Direktor podjetja je bil Igor Omerza, ki je bil tistega daljnega maja in junija 1988 kar pogost gost na policijskih zahtevanjih.

Danes trije omenjeni gospodje, ki imajo nesporne zasluge za razcvet slovenske pomladi, ponovno delajo skupaj. Le da so na precej višjih funkcijah. Igor Bavčar je policijski minister, Janez Janša je obrambni minister, Igor Omerza pa je bil pred kratkim imenovan za direktorja Službe družbenega knjigovodstva v Sloveniji, potem ko mu ni uspelo postati direktor Narodne banke Slovenije. SDK naj bi se po novem imenovala finančna policija in naj bi postala eden najmočnejših in najpomembnejših stebrov države ter učinkovit preganalec vseh tistih, ki preveč zaslužijo. Ob tej novici smo že lahko prebrali trditev, da je pravzaprav tudi Slovenija lahko »moje malo podjetje«. Gledano iz veselja.

MOŽNAR Odstrelil ROKO IN NOGO

Namesto cvetja kri

Na cvetno nedeljo so si fantje iz Spodnjih Negonj v šmarnski občini dajali duška s pokanjem možnarjev. Na robu vasi so jih razvrstili kar šest in s kanonado nazdravljali pomladi, politikom v Beogradu in svetu.

Po krajšem predahu so vseh šest možnarjev imeli znova pripravljenih za salvo. Bilo je okrog druge ure popoldne. S prižgano cigareto so po vrsti prižigali možnarje, da je odme-

valo daleč naokoli. Pri četrtem pa se je zataknilo. Smodnik se ni prižgal. Zato je 26 letni G. S. korajžno pristopil in s krajšo žico skušal smodnik zbasati v odprtino...

Trenutek za tem je bilo videti grozovit prizor: raztreščeni možnar in mladenič brez leve roke in leve noge. Imel je vsaj to srečo, da so mu zdravniki v celjski bolnišnici uspeli rešiti življenje. Krut pozdrav pomladi, cvetni nedelji in Veliki noči.

prazno futolo. Na srečo se je vse končalo brez streljanja ter brez poškodb.

Zgodbo nadaljuje Slobodan Galić, deset let živi v Istri, kuhar. Rojen je v vasi Bašajid pri Kikindi. Delal je v raznih hotelih na področju Istre.

»Ta večer nisem ne vedel ne slišal kaj se je dogajalo in govorilo v restavraciji, kajti ves čas sem bil v kuhinji. Edino kar sem videl je, ko so zunaj napadli Zorana. Priskočil sem mu na pomoč. V gneči katera je nastala, sem videl, da je eden izmed izzivalcev privlekel pištolo in jo nameril name z be-

sedami, da me bo ubil, me peljal na policijo in podobno. Ko je prišel do mene, sem ga udaril, pištola je padla na tla, vendar jo je pobral eden izmed njegovih prijateljev. Njegovi prijatelji so ga vzpodbujali z besedmi: »Ubij ga! Prosviraj mu lobanju!« Toda, vse se je nekako umirilo in razšli smo se.

Imam ženo in otroka, tukaj dolgo živimo, skoraj deset let, in prvič doživljam take neprijetnosti. Malo sem se ustrašil, kajti z orožjem ni igranja.

Žalostno je, da se take stvari dogajajo v miroljubni in sicer prijazni Istri.

Zoran Katz z ženo Dragico pred California Clubom

Savinjski magazin Žalec

Savinjski magazin Žalec vam edini v Sloveniji proda pohištvo na 7 mesečno potrošniško posojilo brez pologa pri nakupu.

Vse informacije dobite v Savinjskem magazinu v Žalcu na telefon 712-126 ali 724-028.

PROSTITUCIJI SE SPET OBETA RAZCVET

Sladke in pohotne tortice

V Celju že nekaj mesecev deluje zasilen bordel, v njem pa »obratujejo« dekleta iz Češke, Slovaške in Bosne, pa tudi kakšna Slovenka se najde med njimi. Edini »bordel«, v katerem so na voljo izključno domača dekleta pa deluje v gostilni dobrih deset kilometrov iz Celja. Medtem Celjanke, ki se nočejo dajati v zobe, hodijo opravljati najstarejšo obrt v Gradec, Maribor in Ljubljano. Imen in krajev v članku ne omenjamo, saj smo nekatere informacije dobili le pod pogojem, da jih zamolčimo.

Čeprav so v Celju in sosednjem Žalcu lani in letos dobili že nekaj prošelj, da bi dovolili obratovanje »studiev za intimno masažo« in »agencij za družabna srečanja«, zaradi zakonskih omejitev seveda nikomur niso izdali ustreznega dovoljenja. Medtem pa, ko se je občasno slišalo, da je mogoče dekleta za denar dobiti v tej ali oni gostilni ali bifeju, je iniciativa prevzela pregovorno učinkovita družina, ki je tudi v Celju pričela služiti predvsem s preprodajo in prodajo sadja in zelenjave, kasneje pa odprla tudi več gostinskih lokalov.

Že pred nekaj meseci se je razvedelo, da je v enem izmed teh lokalov mogoče za denar kupiti nasladi. V lokalu je sicer preko dneva vedno precej moških, prostitucija pa se pra-

slovensko pravi, da naj pridem še zvečer kaj spit.

Druga. Naslednjega dne, ob istem času okoli poldneva, za šankom, črni lasje, črne hlače, vijoličast pulover. Malo višja od včerajšnje, okusno enostav-

na, ko streže še bolj navidezno nedostopna. Ko plačujem, spet pogled v oči, kanček daljši od pogledov nataric. Iz ozadja vstopita dva moška, ne vprašam ničesar.

Tretja. Drug lokal v Celju, sem menda večkrat zahaja lastnik prvega. Za šankom trije priseljenci iz južnih republik, na drugi strani natarica. Temna, naličena, z najmanjšo mogočo minico. Trojica odide, temnolaska vzame nekakšno cunj in pride izza šanka. Nekaj briše po čistih mizah in se pripogiba, potem pa preko rame vpraša, če je kava dobra. Je. Koliko stane...

Zvečer imam tri zmenke. Na prvem spoznam Celjanko, ki se hodi prodajati v Maribor, na drugem šoferja, ki je stalen gost sladkih celjskih Čehinj, na tretjem izvem, da se posli širijo. Tudi nekaj Slovencev že razmišlja, da bi se dalo s posredovanjem mesenih užitkov lepo zaslužiti. Eden sicer že ima dve dekleti, ki se ju da najeti v njegovem bifeju, vendar bi rad poslovanje razširil. Drugi pripravlja nekakšen klub za petičneže, kjer bi posredoval le telefonske številke »urejenih, lepih in samozavestnih deklet«. Celju, če nič drugega, se ponovno obeta bliskovit razcvet vsaj ene obrtne panoge...

Stalna stranka

NN iz Celja, šofer, marca 1991:

»Večkrat sem že bil pri pi..., ki jih imajo tam menda zaposlene kot kelnarce, v resnici pa služijo s kurbarijo. V začetku so imeli na podstrešju dve sobici, kamor te je ženska peljala, ker pa so začeli v lokal hoditi celjski kriminalisti in so poizvedovali, zdaj ni mogoče iti v sobe. Moraš se zmeniti, plačati, potem pa lahko žensko kam pelješ. Lahko domov, k prijatelju ali v hotel. Meni je tako bolj všeč, kot pa če bi imeli v Celju prijavljen kupleraj. Mesto je majhno in tam bi bil stalno na očeh, da hodim v kurbišče.«

Prodajalka užitkov

NN iz Celja, stara blizu 30 let, marca 1991:

»Imam sicer službo, vendar sem zaradi določenih težav iskala dodaten zaslužek. Javila sem se na oglas v Salomonovem oglasniku in odšla v Maribor k zasebniku, ki mi je razložil način dela s strankami in znesek, ki ga dobim od vsakega moškega. Izpolniti sem morala tudi formular, v katerem sem napisala, kakšne vrste uslug sem pripravljena nuditi. Zdaj hodim enkrat tedensko v Maribor. Zasebnik pa poskrbi za stranke... Ne, nima svojih prostorov. Z moškimi me v lokalu le spozna. Če mi ni všeč, lahko zavrnem, da bi z njim spala. Če me ne odbija, greva z njegovim avtom v hotel, kjer imajo sobe za dnevni počitek. Časa ima dve uri. Ponavadi najprej še kaj spijsa, potem pa greva v sobo. Zaenkrat nisem pripravljena s tujimi moškimi na kakšne posebne usluge, zato jih dve uri z mano stanejo le po 100 mark, jaz pa od tega dobim 500 dinarjev. Zdi se mi absolutno premalo, zato... ne vem, mogoče bom s tem nehala. Za denar, ki mi ga dajo od sto mark, naj bi mi nudili nekakšno zaščito. Ne vem, kdo bi mi lahko pomagal v hotelski sobi, če bi se tip spomnil česa...«

Policija

V Sloveniji je prostitucija sicer prepovedana, vendar se policija z mnenim preganjanjem kaj posebej ne ukvarja. Pravzaprav imajo nekakšno nenapisano pravilo, da bi ukrepali le v dveh primerih: če bi lahko povsem zanesljivo nekomu dokazali zvodništvo ali pa, če bi prostitutki lahko dokazali, da ve za svojo spolno bolezen, pa se vseeno ukvarja z »delom«. Sodeč po tem, da so v obeh v članku omenjenih celjskih lokalih poostri režim dela s »strankami«, verjetno tudi celjska policija ve za njihovo dejavnost. Vsaj budno oko zakona bdi nad prepovedanimi sadeži slasti, če že zdravniške kontrole ni...

Liberalni zdravniki

Janez Cvirn, Oris... »Ko je leta 1885 Agnes Tellian zaprosila občino za podelitev koncesije za javno hišo, se celjski občinski moške niso znali opredeliti. Zato so zaprosili za strokovno mnenje celjsko Zdravniško društvo, ki je v tem pogledu zastopalo dokaj liberalna stališča. Vodstvo društva je v svojem odgovoru poudarilo, da je prostitucija eden izmed največjih socialnih problemov človeštva, katere večstoletna zgodovina kaže, da se je z represijo ne da preprečiti. Zato pa je nujno narediti vse potrebno, da se tako vzroki kot tudi njene posledice zmanjšajo. Po mnenju zdravniškega društva je prav delovanje javnih hiš pomembna zavora za širjenje prostitucije, zato so tovrstne ustanove več kot potrebne.«

Zgodovina

Javna hiša, ki je obratovala v Celju med leti 1896 in 1912 v zdajšnji Ipavčevi ulici — kot piše zgodovinar Janez Cvirn — je »v skladu s svojimi možnostmi pomembno prispevala k družabnemu življenju v mestu.« Delovala je prav nasproti mestne bolnišnice, njena lastnica pa je bila Marija Plevčak iz Maribora. Prostitucija je bila urejena z občinskim regulativom, ki je določal tudi zdravniški nadzor. Cvirn v knjigi Kri v luft! Čreva na plot! — Oris družabnega življenja v Celju na prelomu stoletja med drugim navaja: »..., vsak bordel je moral imeti umivalno posodo, svežo vodo, milo, brisače in steklenico finega olja.«

Cvirn: »Od konca leta 1898, ko so se prizadeti sosede le nekoliko pomirili, pa vse do leta 1912 je celjska javna hiša obratovala brez večjih peripetij. Kakšno je bilo njeno poslovanje, dnevni promet, natančno število ter nacionalni in socialni izvor zaposlenih, se iz skopih virov ne da ugotoviti. Do neke mere pa lahko iz njih razberemo strukturo obiskovalcev: iz kasnejših pritožb ogorčenih sosedov je namreč razvidno, da je bilo v javni hiši zlasti živahno oborožnih vajah in prihodih rekrutov, iz neke prijave mestnega redarstva iz leta 1897 pa lahko sklepamo, da so bili uporabniki te vrste uslug tudi sinovi najuglednejših meščanov, ki so si prav v hiši v Gizelini ulici pridobili prve seksualne izkušnje...«

20
LET

Veleblagovnice

**NAGRADNO
ŽREBANJE**

od 18. 3. do 18. 4. 1991

PRI GOTOVINSKEM NAKUPU
NAD 1.000,00 DIN

1. nagrada TV SPREJEMNIK COLOR »SAMSUNG«
 2. nagrada KOLO
 3. nagrada KASETOFON
- in 10 ostalih nagrad

ŽREBANJE 22. 4. 1991 — REZULTATI BODO OBJAVLJENI V NOvem TEDNIKU
IN RADIU CELJE

Ostanimo prijatelji!

**ZVEZDE
NA JUTRANJEM**
★ NEBU ★

PRAZNIK POD PONCAMI

Samostojna Planica

Kolone ljudi, avtomobilov in avtobusov so te dni kot reka tekle po cesti v dolino pod Poncami. Okrog 100 tisoč ljudi iz vseh koncev Slovenije in precej obiskovalcev iz Hrvaške, sosednje Avstrije in Italije ter iz Skandinavskih držav je prišlo kljub slabim vremenskim pogojem v hram svetovnih skokov in poletov-Planico. Naša lepota je tudi letos kot velikokrat do sedaj gostoljubno sprejela vse tekmovalce in obiskovalce, ki so v dolino pod Poncami prišli z eno samo željo – videti prvega človeka, ki bo presegel magično mejo 200 m, na prvem

finalu Svetovnega pokala v smučarskih poletih. Kljub vsem pohvalam za izredno varnost skakalnica oziroma letalnica (zaradi slabega vremena, močnega vetra prvega dne na uradnem treningu, ter dežja in megle, drugega dne in strahu FIS-ovih »sivih« glav, tretjega dne, ko so že na začetku druge serije po izrednem poletu »anonimca« Francoza Stiva Dealopa (173 m) skrajšali nalet) ni omogočala sanjskega poleta.

Kljub neizpolnjeni napovedi poletu 200 m – so obiskovalci drugega dne vendar videli nov

svetovni rekord. Žal spet zaradi predpisov FIS in majhnega dotika pri doskoku Nemca Andrea Kiesewetterja, neuraden (196 m). S tem skokom je pogumni Nemec v dežju in megli samo potrdil napovedi enega od konstruktorjev, Janeza Goriska, da je letalnica popolnoma varna za »vesoljske« polete 200 in več metrov. Vendar je na veliko žalost samih skakalcev ter mnogoštevilnih ljubiteljev smučarskih poletov prvi skakalec, ki bi dosegel ali presegel mejo 200 m ostal tudi brez obljubljenega mercedesa 190, darila Avtocommerca in

Mercedes-Benz. Nagrade Zlatarne celje, ki je posebej za to tekmovalce izdelala zlatnike v obliki čaplje, vredne od 400 do 5.000 švicarskih frankov ter kristalni globus, darilo Steklarne Rogaška prvemu zmagovalcu Svetovnega pokala v smučarskih poletih, ter nagrada najbolje uvrščenemu Slovencu in Jugoslovancu Franciju Petku, zlatnik s kopijo prvega in edinega slovenskega denarja, ki se je uporabljal v Celjski grofiji od 1436 do 1456. l., je prejelo šest najbolje uvrščenih »orlov« na Planici.

Med veliko množico obiskovalcev in visokih športnih in političnih funkcionarjev je posebno pozornost zbudila prisotnost predsednika Republike Slovenije Milana Kučana, predsednika Republike Hrvaške dr. Franja Tuđmana in podpredsednika Predsedstva Jugoslavije Stipeta Mesića, ki so si z velikim zanimanjem ogledali prizorišče največjega športnega dogodka letos pri nas.

V vsem tem slavu in evforiji ne smemo zamažati ob vse bolj razširjenem pojavu, posebej med mladimi, alkoholom, ki je na Planici teklen v potokih. Gotovo je, da bodo šole, starši in sociologi imeli dosti dela z njimi na področju »alkoholne vzgoje«.

Milan Kučan o Planici

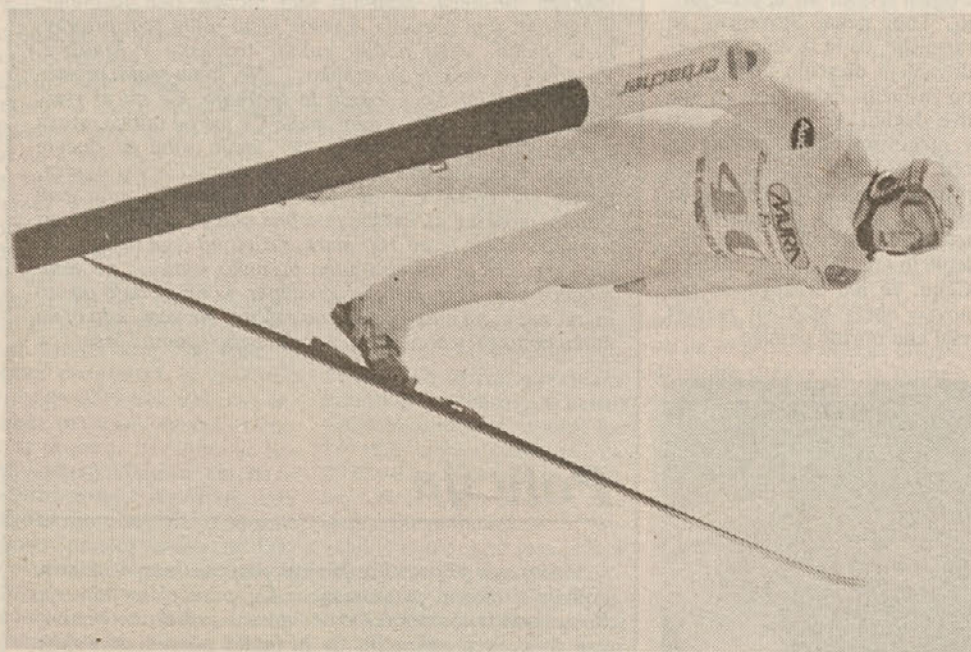
Planica je za Slovenijo in Slovence več kot vsakdanji športni dogodek. Posebej za generacije, katere so dozorevale po vojni. Planica je pomenila vsakoletno srečanje, v prvi vrsti so bila to športna, vendar so pomenila tudi naše srečanje s svetom. In to na področju, na katerem so se Slovenci vedno enakopravno kosali z največjimi mojstri belega športa. Sedaj, ko je Slovenija z velikimi koraki stopila na pot osamosvojitve, iskanja svoje mednarodne identitete, se nam zdi normalno, da je pokrovitelj letošnje Planice Predsedstvo Republike Slovenije.

Niko Križanec – Slava Planici

V izdaji Založništva slovenske knjige je iz tiska prišla knjiga sonetov Nika Križanca »Slava Planici«, posvečena fenomenu Planice. Na naslovni strani knjige je lik nepozabnega Janeza Polde, ki je bil življenjsko vezan na našo lepoto.

Slovo Matjaža Debelaka

Matjaž Debelak, prvi jugoslovanski skakalec z olimpijsko kolajno 1988. leta v Calgaryju in jugoslovanski rekorder v poletih s 185 m se je zaradi poškodb moral posloviti od vrhunskega športa. Na predstavitvi Planice sta se fantu iz Braslovč zahvalila za vse dosedanje uspehe Lojze Gorjanc in Andrej Marinc.

Andre Kiesewetter po nepriznanem rekordu (zaradi dotika) in poletu 196 metrov.

Marinc, Kučan, Tuđman in Mesić

STANOVANJSKA ZADRUGA ATRIJ CELJE, VODNIKOVA 11, TEL. 25-612, ŽE 10 LET USPEŠNO POMAGA VSEM, KI SI SAMI REŠUJEJO SVOJA STANOVANJSKA VPRAŠANJA. V 10-LETIH SE JE SZ ATRIJ RAZVILA V MOČNO IN SAMOSTOJNO STANOVANJSKO ZADRUGO, KI LAHKO PONUDI SVOJIM ČLANOM KLJUB VSESPLOŠNI KRIZI TUDI VARNOST.

SZ ATRIJ

nudi svojim članom:

- NABAVO GRADBENEGA IN OSTALEGA REPRODUKCIJSKEGA MATERIALA ZA GRADNJO VAŠEGA DOMA BREZ PLAČILA PROMETNEGA DAVKA,
- NABAVO MATERIALA DIREKTNO PRI PROIZVAJALCIH PO TOVARNIŠKIH CENAH,
- MOŽNOST OBROČNEGA ODPLAČEVANJA NABAVLJENEGA MATERIALA,
- IZPOSODJEVANJE OPAŽNIH ELEMENTOV IN PODPORNIKOV TER FASADNEGA ODRA PO POLOVIČNI CENI,
- BREZPLAČNO STROKOVNO SVETOVANJE S PODROČJA GRADBENIH IN INSTALACIJSKIH DEL,
- POMNOČ PRI ISKANJU IZVAJALCEV – OBRTHNIKOV KOOPERANTOV ZADRUGE,
- KREDITIRANJE IZ SREDSTEV ZADRUGE POD UGODNIMI POGOJI,
- MOŽNOST VPLAČIL PRI NAŠI BLAGAJNI – BREZ PROVIZIJE,
- ZA ADAPTACIJSKA IN VZDRŽEVALNA DELA NA OBSTOJEČEM STANOVANJSKEM OBJEKTU V OBČINI CELJE BO SZ ATRIJ ZA VAS BREZPLAČNO PRIDOBILA USTREZNO DOVOLJENJE UPRAVNEGA ORGANA.

K SODELOVANJU VABIMO AVTOPREVOZNIKE IN OBRTHNIKE ZA IZVAJANJE GRADBENIH, ZAKLJUČNIH TER INSTALACIJSKIH DEL PRI GRADNJI STANOVANJSKIH HIŠ ČLANOV.

KUPIMO VEČJE KMETIJSKO ZEMLJIŠČE, PRIMERNO ZA STANOVANJSKO POZIDAVO V BLIŽNJI OKOLICI CELJA.

Bilač bo dobil kolajno

Resnica je zmagala

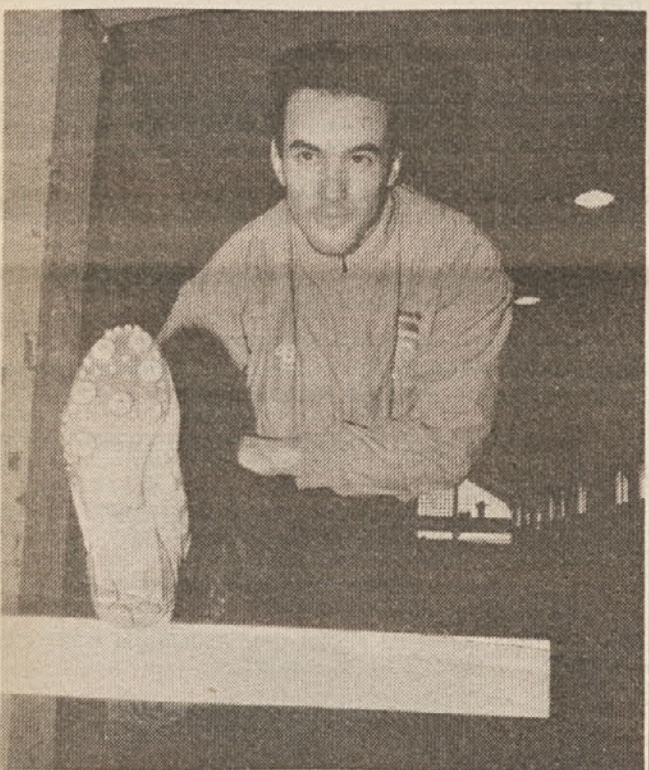
Resnica po pravilu skoraj vedno na koncu zmagaja. Tako je tudi v primeru atleta Boruta Bilača, ki je, spomnimo se, zaradi »jemanja« anabolikov na Evropskem prvenstvu v Splitu ostal brez bronaste kolajne in ga je disciplinska komisija suspendirala za dve leti. Po dolgem in vztrajnem boju za resnico je Borut Bilač spet čist kot solza pred javnostjo in pred vsemi tistimi, ki so sumili v njegovo nedolžnost.

Vest iz Londona in predlog predsednika Mednarodne atletske federacije za doping kontrolo, gospoda Bryana Wottona Evropski atletske federaciji, da se Bilaču vrne bronasta kolajna, je tema tedna in najprijetnejša novica v atletskega športa. V stanovanju Boruta Bilača v Ljubljani je te dni zelo živo, kot na avtobusni ali železniški postaji. Telefon se je skoraj »vnel« od klicev. V tem kaosu je najbolj zmedena punca Boruta Bilača, nemška skakalka v višino Britt Wöros, bronasta z Evropskega dvoranskega prvenstva v Glasgowu, ki se te dni nahaja pri Borutu na obisku v Ljubljani.

— Sem najbolj srečen človek na svetu. Ko so mi sporočili novico iz Londona, dolgo nisem mogel verjet. Solze so mi tekale od sreče. Končno sem čist, resnica je zmagala. Hvala vsem, ki so verjeli v mojo nedolžnost in me v najhujših časih v mojem življenju niso zapustili. Največjo podporo sem imel v trenerju Srdanu Đorđeviću, predsedniku AZS Vladimiru Slejku, Kliničnem centru in AZJ na čelu z Danetom Korico.

— Na dvoranskem mitingu v Celju ste pred kratkim zunaj konkurence pokazali izredno dobro formo, 60 m ste pretekli izpod 7 sek, v daljino ste skočili 7,64 cm. Kaj pričakujete od glavnega dela sezone?

— Kljub temu, da sem letos pozimi manj treniral, sem veliko boljši kot lani v tem času, kar pomeni da bi tudi glavni del sezone mogel biti boljši. Mislim, da je najbolj važno, da sem spet na listi AZJ za vsa velika tekmovanja, med katerimi je na prvem mestu Svetovno prvenstvo v Tokiju.

NE ČAKAJTE, DA PRIDE DAN MRTVIH NAROČITE

RISANJE JEDKANJE

PORTRETE PODOBE VRTNICE

NAROČILA SPREJEMAMO NA TEL. (063) 33-756

MARIBORSKE EKOLOŠKE ZAGATE

Nova metla, težave iste

Ni in ne more biti vest, da je Maribor med najbolj onesnaženimi slovenskimi mesti. Dolga leta se celo vzpenja na lestvici, ki kaže kako onesnažen zrak imajo v slovenskih mestih, kakšno vodo pijejo njihovi prebivalci, kako jih duši promet. Mariborski podatki o onesnaženem zraku v letošnji kurilni sezoni so več kot zaskrbljujoči. V zadnjih štirih mesecih lahko na prste ene roke preštejemo dneve, ko zrak ni bil onesnažen nad dovoljeno mejo. Alarmi prve in druge stopnje so postali mariborski vsakdan. Kljub temu pa se v štajerski metropoli ne spremeni na bolj prav nič.

Tisti, ki spremljajo ekološke probleme v Mariboru, se ne morejo naučiti, zakaj je iz dneva v dan zrak slabši. Vedo namreč, da bi se dalo marsikaj narediti. V Mariboru je namreč Zavod za zdravstveno varstvo, ki je že pred mnogimi leti skupaj s strokovnjaki Zavoda za izgradnjo Maribora, Komunalnega inženjeringa, Vodnega gospodarstva in drugimi naredil kopico projektov, po katerih bi lahko pričeli z reševanjem mariborskih ekoloških zagat. In zakaj tega ne počno?

Z zamenjavo oblastnikov se je vse ustavilo. Kot da v zadnjih petinštiridesetih letih ni bilo narejeno nič. To sicer ne velja le za varovanje okolja,

ampak tudi za druga področja. Toda, tokrat se bomo pomudili samo pri njem. Mariborski izvršni svet je imenoval člana za varstvo okolja in ustanovil poseben referat za to področje pri Komiteju za komunalne in gradbene zadeve ter promet in zveze. Na čelu omenjenega referata je mag. Zoran Kus. Zagret pristaš čistega okolja, ki pa mu manjka tisto nekaj — pamet, da bi znal vse, ki so se v preteklosti, in se še zdaj, ukvarjajo z varovanjem okolja povedati in jih povprašati, kaj je bilo že narejeno in kaj bi bilo treba takoj narediti, da bi se stanje izboljšalo. Namesto tega pa pričena vse znova. Rezultat — ekoloških problemov je v Mariboru iz dneva v dan več.

DOBRO PLAČANA »ŠTUDIJA«

Posebno pozornost javnosti je v zadnjem času v Mariboru vzbudila »študija« o problemih varovanja okolja v Mariboru. Iz referata za varstvo okolja so jo poslali v razmislek in obravnavo vsem mariborskim strankam, na strokovnjake pa so pozabili. Toda tudi stranke imajo v svojih vrstah strokovnjake in pripombe, ki so letele na ta »dokument« so bile vse prej kot ugodne. Edino priznanje, ki ga je material požel, je bilo, da ni nič slabega, če je nekdo

to napisal in opozoril v eni sapi na vse mariborske ekološke težave. Takoj pa so pristavili, da gre le za slab prosti spis, ki mu ne moremo reči niti zbir želja, saj v njem ni nobenega konkretnega projekta, s katerim bi lahko mariborska vlada potolažila Mariborčane, še manj pa z njim konkurirala za republiški denar. Zato pa so si pustili člani omenjenega referata za svoje proste spise, ki so jih slabo prepisovali iz poročil inšpekcijskih služb in Zavoda za zdravstveno varstvo Maribor, krepko plačati.

Kljub temu so ta »dokument« ponudili kot delovno gradivo za posvetovanje o mariborskih ekoloških težavah konec tedna v Mariboru, na katerem je sodeloval tudi dr. Dušan Plut. Ta je sicer dobrohotno dejal, da bo skrbel za to, da bo Maribor dobil tudi kakšen dinar iz republiške vreče, a le malo je verjetno, da bo kdo neumen in dal denar za nekaj, kar nima nobene strokovne podlage.

Toda strokovne podlage manjkajo le zato, ker jih novi oblastniki nočejo, ker so jih drugi naredili že mnogo prej, preden so se oni sploh pričeli ukvarjati z ekološkimi težavami. Načrti za plinifikacijo jih čakajo na Zavodu za izgradnjo Maribora, ob njih pa tudi po-

bude, kako do denarja zanjo. Toda, tega nočejo videti in če bo šlo tako naprej, bo Maribor v letošnjem letu, namesto novih kilometrov plinskega omrežja in prenovljenih kotlarn, ki bi uporabljale plin, imel le kopico neuporabnih »študij«, za katere bodo avtorji pobrali ogromno denarja. Da to ni izmišljeno, se vidi iz omenjenega programa za varstvo okolja v Mariboru, kjer je namenjeno za razne študije iz občinskega proračuna skoraj toliko denarja kot za vso komunalno energetiko mesta.

Nič bolje ni tudi z ostalo komunalno infrastrukturo Maribora, ki so jo iz občinskega proračuna skoraj črtali. Ne bo denarja ne za čistilne naprave, ne za nove vodovode. Izgube vode zaradi poroznih vodovodnih cevi pa se približujejo 30 odstotkom. Kaže, da bo Maribor, kot pred leti, spet morala prizadeti močna suša, da bodo pričeli razmišljati o teh vprašanjih. Toda razmišljati bodo morali v sedanji vladi in ne tisti, ki že desetletja opozarjajo na vse našteje težave. Predvsem pa bodo morali nekateri spoznati, da so bili že pred njimi v tem mestu tudi pametni ljudje, čeprav je res, da jih ni bilo veliko. Večina jih je morala na vrat na nos pobegniti iz Maribora.

PREOHLAPNI NORMATIVI O NESNAGI

Nevarni mestni vrtovi

Za 160 tisočakov so Celjani dobili drugo fazo raziskovalne naloge Vpliv onesnaženosti tal na nekatere rastline na območju občine Celje, ki so jo napravili Katedra za pedologijo, prehrano rastlin in ekologijo Biotehniške fakultete, Kemijski inštitut Boris Kidrič Ljubljana in Center za varstvo okolja Zavoda za zdravstveno varstvo Maribor. Gre za slovenski in jugoslovanski model, s katerim so znanstveniki na čelu s prof. dr. Francom Lobnikom v tujini uveljavili slovensko znanstveno misel in, kot pravijo, ponesli ime Celja po Evropi. Gre tudi za zametek informacijsko geografskega sistema Slovenije, na osnovi katerega bo mogoče natančno opredeliti možne sanacijske ukrepe.

Vse te velike besede pa so Celjanom, ki živijo v kotlu nesnage, le v slabo tolažbo. Težke kovine, so ugotovili v analizi, prehajajo v rastline, v nekatere bolj, v druge manj. Pod drobnogled so vzeli štiri lokacije in

to na Dobrni, v Medlogu, v Žepini in v mestnem središču, v Oblakovi ulici. Brez skrbi so lahko le na Dobrni, kar je bilo tudi pričakovati. V Medlogu je v tleh, in torej tudi v rastlinah, preveč kadmija in cinka, v Žepini vseh težkih kovin, strahovita pa je slika v Oblakovi v Celju, kjer so koncentracije daleč najvišje.

Po besedah strokovnjakov lahko Celjani mirne duše uživajo stročnice, nekoliko manj kapusnice, paradižnik, ki rad veže kadmij, naj bi gojili tam, kjer koncentracije ne presegajo štiri mikrograme kadmija na gram, solatam in korenovkam pa se bi bilo v večjih količinah na onesnaženih predelih bolje odpovedati. Zunanji znak prevelikih vsebnosti težkih kovin so ostro obrobene nekroze na listih in plodovih, ki so jih Celjani na svojih vrtovih ponekod že zapažali.

Dr. Lobnik in njegovi so sicer zapisali: »Na podlagi sedanjih dognanj in analiz osta-

lih preiskovanih rastlin lahko povzamemo, da njihova pridelava v celjski občini ni tako kritična, da bi morali posebej omejevati njihovo pridelavo«, vendar so pri tem pozabili povedati, da so v osnovi postavili hudo ohlapne normative za vsebnosti težkih kovin, ki so dvakrat višji kot veljajo v razvitem svetu in so pisani na kožo našim trenutnim zamazanim slovenskim razmeram. Za ilustracijo je v imenu republiške komisije za urejanje prostora in varstvo okolja Janez Černej postregel s tipičnim podatkom. Leta 1970 je po evropskem kriteriju 20-centimetrska plast zemlje na enem hektaru vsebovala 1 kilogram kadmija, v Celju pa je v enaki količini zemlje 13,6 kilograma kadmija. Težke kovine, ki se je zelo težko znebiti, njena razpolovna doba je od dvajset do trideset let.

Celjani se bodo morali hočeš nočeš temeljito spoznati s težkimi kovinami in se naučiti računati, kolikšne količine zauži-

jejo z določeno hrano in koliko je v njenem skupku potlej cinka, svinca, kadmija in še česa. Da bi dobili navodila iz pristojnih občinskih služb je komajda verjeti, saj tudi na konkretne napotke o možnem izboljšanju zemlje le čakajo, čakajo.

Zemljo je mogoče zboljšati, pravi dr. Lobnik. Načinov je več. V manjših vrtovih pride v poštev obilno zalivanje, na splošno pa apnenje in uporaba minerala vermikulita, najbolje pa je seveda odstraniti gornjo plast zemlje in jo nadomestiti s takšno, v kateri ni težkih kovin.

Ko so v Celju naročili prvo fazo te raziskovalne naloge, so od raziskovalcev zahtevali, naj jim na koncu povedo, kdo je kriv za onesnaženost celjske zemlje s težkimi kovinami in fluoridi. »S prstom vam bom pokazal onesnaževalce«, je takrat dejal dr. Lobnik. Na predstavitvi pa je plačnike odpravil z lakonskim odgovorom — industrija.

IZ SKICIRKE

BORI ZUPANČIČ

Galerija, galerijice, galerijčice...

Kdo vse danes ne odpira galerij. Že vsak trgovčič ki skuša dati nekaj nase in seveda tudi na svojo prodajalno, bo v svojem lokalčku našel prostor zanj. Ne glede na to ali je po svojem osnovnem profilu mesar, urar ali pa ključavničar. Torej bi se dalo reči, da je umetnost danes v trendu. In tudi umetniki si gotovo oblizujejo prste, češ kaj takšnega smo si že od zdavnaj želeli. Razvijati se je začel umetniški trg. Juhu!

A kaj se pravzaprav nahaja v takšnih, z vetrom demokracije, razmnoženih »hramih umetnosti«. Hm. Že bežen sprehod po tovrstnih galerijah, galerijicah in galerijčicah ponudi nekoliko bolj zahtevnemu potrošniku »umetniških dobrin« temeljno podobo, ki preveva to kulturno-estetsko ponudbo. Takoj se namreč vidi, da so na delu bolj ali manj ambiciozni trgovci, ki pa so na področju umetnosti popolni diletanti in tudi popolni začetniki na polju t.i. umetnostnega marketinga, če se jim sploh sanja, kaj to je. Dejstvo je, da se v tovrstne prostore naseljuje vsakovrstna šara, ki ima predvsem kozmetični značaj, docela pa je zapostavljena umetnost z identiteto. Kolikor takšne naš prostor pač premore, na to je že povsem drugo vprašanje. Skratka; gledamo ali kupimo lahko samo avtorje, ki skušajo čim bolj ustreči okusu potencialnih kupcev. Takšnemu, ki ubira na najbolj konvencionalne strune v dojemanju ustvarjalnega izraza. Človeku se lahko včasih kar zavrti od vseh tistih bleščečih okvirjev, ki pa skušajo v resnici le napolniti praznino iluzij, ki jih uokvirjajo. Na katero najbolj množično prijemljivo duhovni slepi. In trgovci prav dobro vedo – v tem oziru niso prav nič diletantski – da so prav ti tudi zaradi količine njihovi najboljši odjemalci.

To je nekakšna ekonomija v najbolj sociološko srhljivem smislu, kajti nikar ne smemo pozabiti, da je v današnjih socialnih razmerah nakup umetniškega dela statusna simbolika, ki si jo privoščijo le tisti, ki so že pozabili na eksistenčne probleme.

Ko pa se bodo nekoč začele takšne in podobne galerije in galerijice med seboj ločevati po organizirano zastavljeni programski ponudbi, ki jo bodo skušale usmerjati tudi z ustrezno medijsko podporo in ko kupec na umetniško delo ne bo gledal zgolj kot na sobni dekor, temveč tudi kot na finančno naložbo – šele tedaj bo moč reči, da je tudi pri nas zaživel umetniški trg.

Soba 3 – 6 – 6

Skupina Igen Studia za ples Celje s koreografom Igorjem Jelesom bo spet nastopila v Celju. V dneh do 3. aprila bodo za abonma celjske Gimnazije odplesali štirinajst ponovitev Sobe 3-6-6. Na Naši besedi 91 bodo predstavljali Ekonomsko in Pedagoško šolo, otroška skupina Igen pa tačas vadi novo premiero Potovanje v modrem, ki bo na odru meseca maja.

Zunanja trgovina p. o.
Celje, Mariborska 7

Poslovni predmet našega podjetja obsega:

- izvoz in uvoz črne in barvne metalurgije, kovinsko finalnih proizvodov
- uvoz in izvoz bele tehnike in široke potrošnje
- specializiran uvoz investicijske opreme vseh vrst
- izvajanje investicijskih del v tujini
- poslovanje v maloobrobnem prometu

zastopanje tujih firm:

- NEMČIJA: GMN, INTENSIV FILTER, ABIG-WERKE, BMC, BUDERUS
- AVSTRIJA: FESTO, SCHINZEL, ARTWEGER, LANDIS & GYR, KLUDI
- ITALIJA: OME, CEMB
- BELGIJA: BINKS

Posluje preko podjetij v tujini z udeležbo našega kapitala:

CARMETAL, Avstrija, UNIMERCAT, Nemčija, RESCO, Italija, APRIMEX, Kenija in EURO PACIFIC, Hong Kong
in predstavništvo s sedežem v Moskvi in Minsku, v Pragi in Bratislavi, Bukarešti, Berlinu, Peking in Varšavi.

FOTOREPORTAŽA

Zdrav duh v spočitem telesu

11. APRIL – DAN CELJSKIH MESTNIH PRAVIC

Povabilo v teater

Celjski poslanci so dokončno sklenili, da bodo Celjani kot svoj občinski praznik slavili najpomembnejši dan v svoji zgodovini, dan, ko jim je leta 1451 Friderik II. Celjski poklonil mestne pravice. Praznovanje bo skromno, brez veseljačenja, ki ne sodi v hude čase. V obdobje od 27. marca do 11. aprila, tedaj bo popoldne v Narodnem domu svečana seja zborov občinske skupščine, so strnili osem kvalitetnih kulturnih prireditev.

Opuščajo staro prakso in iz krajevnih skupnosti vse dogodke vračajo v mesto, saj gre za dan celjskih mestnih pravic in za mesto, ki bo v kratkem najverjetneje postalo sedež vsega slovenstva, sedež Svetovnega slovenskega kongresa.

V siju žarometov je letos razumljivo Slovensko ljudsko gledališče, v začetku aprila pa so tedaj še v Metropoli pred natanko štirimi desetletji postavili na oder prvo celjsko profesionalno gledališko predstavo.

KULTURNE PRIREDITVE OB PRAZNIKU OBČINE CELJE

27. 3. ob 19.00 SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE,
Svetlana Makarovič: Kabaret 91,
Slavnostna predstava ob svetovnem dnevu gledališča;

4. 4. ob 13.00 MUZEJ REVOLUCIJE CELJE
Otvoritev razstave Življenje na listkih 1945/90,
Razstava bo na ogled do konca aprila;

4. 4. ob 19.00 LIKOVNI SALON
Otvoritev razstave akvarelov Milana Lorenčaka, Razstava bo na ogled do konca aprila;

5. 4. ob 18.00 KNJIŽNICA EDVARDA KARDELJA
Literarni večer z Bino Štampe Žmavc;

5. 4. ob 19.30 OPATIJSKA CERKEV
Koncert MPZ France Prešeren – dirigent Edi Goršič in Celjskega godalnega orkestra 5 dirigent Nenad Firšt;

6. 4. ob 19.30 SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE
Ira Levin: Smrtna past,
Gostuje Primorsko dramsko gledališče Nova Gorica,
Ponudba SLG Celje svojim zvestim obiskovalcem;

9. 4. ob 19.30 OPATIJSKA CERKEV – ZAVOD ZA KULTURNE PRIREDITVE
Koncert Novi ljubljanski pihalni trio, Abonmajski koncert in izven;

11. 4. ob 19.30 SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE
Aleksander Galin: Zvezde na jutranjem nebu,
Slavnostna predpremiere nove postavitev na celjskem odru v okviru 40-letnice obstoja SLG

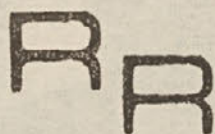
11. 4. ob 17.00 NARODNI DOM
Slavnostna seja zborov skupščine

VAG TRGOVINA FRIZERSTVO

ul. Frankolovskih žrtev 34, CELJE –
HUDINJA, tel.: (063) 33-266

ZA TOPLE IN SONČNE POMLADANSKE DNI VAM V NAŠI TRGOVINI NUDIMO KOLES
MOUNTAIN-BIKE
ZNAMKE PARTIZAN IN ROG PO ZELO UGODNIH CENAH IN S PLAČILOM NA TRI OBROKE!
POLEG TEGA PA TUDI AKUSTIKO, KOZMETIKO,
TER KARTICE LOTERIJE 3x3 IN
POMLADANSKI 3x3

VABLJENI V TRGOVINO

TRGOVINA
BISTRO
KEGLJIŠČE
ŽALEC – Ul. heroja Staneta
Tel.: (063) 711-482

– V TRGOVINI, kjer vam nudimo kruh, sadje, zelenjavo, delikatese, mlečne izdelke PO
IZREDNO UGODNIH CENAH PA VSE VRSTE PRIMORSKIH VIN TER OLJE ZVEZDA PO
SAMO 20,20 din

NON-STOP od 00. do 24. ure

– V BISTROJU vsak dan od 7. do 23. ure

– NA KEGLJIŠČU vsak dan od 7. do 23. ure.

Kreslin v Celju

V celjskem Narodnem domu bo v torek, 2. aprila gostoval Vlado Kreslin z Beltsinsko bando. Prireditve, s katero Plesni forum Celje nadaljuje tradicionalne večere z gosti, se bo pričela ob 20. uri. Vlado Kreslin z Beltsinsko bando bo predstavil avtorski šanson in slovensko-prekmursko etno glasbo in ples. Vstopnice za prireditve so že v predprodaji pri Kompas.

POEZIJA

BINA ŠTAMPE ŽMAVC

Čolo in Tačka

Čolo je pes in Tačka je mačka.
Prekršila sta pasji in mačji bonton,
ko sta skupaj sedla na češnjevi balkon.

Od tedaj jesta skupaj klobase,
mežikata krtom iz sončne terase,
prirejata piknike in zabave
in smešne in nagajive predstave.

Ko gre mimo vrta pes strašne postave,
Tačka počiva Čolu vrh glave
in mlo gleda, kako trava rase,
saj ve, da je poskrbela zase.

Kajti med pasjimi mrcinami in psi
— od prvega do zadnjega razreda —
uživa Čolo krono pasjega ugleda.

MUZIKA JE
BIZNIS

»Eee, najraje poslušam Stone-nese in Beatle, no pa Pistole tudi, ja, Elvise, Clash pa Stoges in Iggy-ja, Led Zepp, Neil Young-a in podobne štose...«

Nekako tako bi vam danes odgovoril povprečen rockovski nabrit najstnik, če bi ga vprašali, kaj mu je všeč od »ta stare muzke«. Takšnega odgovora si pred kakšnimi petimi leti niti v sanjah ne bi mogli omisliti. Če je še pred nekaj leti veljala za vrhunec dobrega okusa stroga žanrovska pravovernost, je dandanes obvladane širkega spektra rock stilov in innač le-teh osnova za količ-kaj spodoben pogovor o »najpomembnejši stvari po seksu«. Rocku namreč.

Očitno je, da vse poti popularne glasbe vodijo v kraj, kjer je dovoljeno skoraj vse, razen dolgočasja. Ta kraj bi se lahko imenoval kar Babilon. Po biblijskem izročilu je bil Babilon mesto, kjer je bog ljudem za kaznen ker so hoteli biti enaki njemu, pomešal jezike in jim onemogočil medsebojno komunikacijo (prosim Vas, jemljite to kot ponižno laično-atistično razlago). Moderni Glasbeni Babilon seveda nima zveze s kakšno »božansko kaznijo«, analogija namreč drži zato, ker počasi z »odraščanjem« pop glasbe in glasbenega biznisa, prihaja do fuzije glasbenih stilov vseh vrst. Ne gre se čuditi uspehu naveze gregorijanskega koral in diskopopa, bend se imenuje Enigma, sorodne stvari je že pred leti počenjal Veliki Manipulator Malcom McLaren. Fuzija HC-a in metala se imenuje Crossover in ga igra na tone bendov, od katerih velja omeniti Dayglo Abortions, ki so vse skupaj zaštekali malce prezgodaj in ostali brez denarja, fanov in vsesplošnega spoštovanja, kar pa, po vsej verjetnosti, tudi niso pričakovali. Ah, seveda, D. R. I. so kralji, da ne bo zamere. Pa ni res.

Reggae in rap, reggae in disko, ACID in metal so trendi ki še imajo narediti burjo na klubski sceni, medtem ko je najbolj donosna formula Funk plus Metal. Oblež se kot ljuti metalac in igraš funk. Faith No More. Oblež se kot ljuti hardkoraš in igraš funk. Red Hot Chili Peppers. Delaš se da si ljuti miks med obema. Extreme. Funk je definitivno »IN«. James Brown je bog. Jeziki in stili so dokončno pomešani. Napalm Death se prodajajo v enormnih nakladah. Slayer so zakon, a so že malce prepočasni. Jazz čislajo tako raperji kot hardkorovci. Zeppeline poslušajo tako petnajstletniki kot stari hipiji. Starost ni pomembna. Šele zdaj postaja vse skupaj zares zabavno. Počakajte še par let.

LESTVE

Velika Britanija (MM) — singli
1. THE SIMPSONS — Do The Bartman
2. NOMAD ft. MC MIKEE FREEDOM — (I Wanna Give You) Devotion
3. OLETA ADAMS — Get Here
4. SOURCE ft. CANDI STATION — You Got The Love
5. KLF ft. THE CHILDREN OF THE REVOLUTION — 3am Eternal Live At The SSL

Velika Britanija (MM) — LP
1. QUEEN — Innuendo
2. CHRIS ISSAK — Wicked Game
3. GLORIA ESTEFAN — Into The Light
4. GEORGE MICHAEL

— Listen Without Prejudice Volume 1

5. OLETA ADAMS — Circle Of One
Velika Britanija (MM) — neodvisni singli

1. MY BLOODY VALENTINE — Tremolo
2. SLOWDIVE — Morning Rise
3. KLF — 3am Eternal
4. SPACEMEN 3-Big City
5. KITCHENS OF DISTINCTION — Drive This Fast
Velika Britanija (MM) — neodvisni LP

1. CARTER USM — 30 Something
2. THROWING MUSES — The Real Ramona
3. BIRDLAND — Birdland
4. NED'S ATOMIC DUSTBIN — Bite
5. CARTER USM — 101 Damns
Velika Britanija — VIDEO FILMI (MM)
1. DIE HARD 2
2. TOTAL RECALL
3. PRETTY WOMAN
4. BACK TO THE FUTURE PART III
5. DAYS OF THUNDER

NOVICE

Pet Shop Boys sta posnela priredbo pesmi »Where The Streets Have No Name«, ki jo v originalu izvajajo U2.

Sepultura, brazilski trešerji, trenutno najbolj vroč metal bend, so pravkar izdali nov LP za Roadrunner. Naslov albuma je »Arise«.

Aerosmith so izdali novo video kaseto, 110-minutni posnetek o snemanju albuma »Pump«. Uganili ste, imenuje se »The Making Of Pump«.

Jane's Addiction: 26. 3. v Ljubljani

KONCERTI

Očitno se nam v bližnji prihodnosti obeta kar nekaj odličnih koncertov. Že v torek, 26. 3. ob 20.00 bo v dvorani »SLOVAN« na Kodeljevem v Ljubljani nastopila trenutno ena izmed najbolj odštekanih kalifornijskih skupin, JANE'S ADDICTION. Gre za dogodek ki ga ne kaže zamuditi, saj so J's D. nedvomno globalna atrakcija.

V petek, 29. 3. pa bodo v KLJUB-u v Celju ob 21.00 uri nastopili KUD Idijoti iz Pule. Verjetno vam jih ni potrebno posebej predstavljati, recimo le to, da se obeta dober žur.

V KUD F. Prešeren v Ljubljani bodo URGE OVERKILL, posebnost založbe Touch & Go in ena redkih novorokovskih skupin, ki odkrito priznava vplive hard rocka in melodičnega west-coast rocka 70-ih. Po navdušenju kritikov in poslušalcev jih uvrščajo ob bok Butthole Surfers Big Black, Sonic Youth, ipd.

V Jugoslavijo, kar jo je še pač skupaj, pridejo tudi brez-kompromisni New Model Army, ki so postali množični kult predvsem zaradi politično in socialno angažiranih besedil

»Najboljša angleška skupina po The Clash« (The Times) bo gostovala 3. 4. v SKC v Beogradu in dan kasneje, 4. 4. v SKUC-Pauk v Zagrebu.

Skopska skupina MIZAR bo svojo novo ploščo predstavila 1. aprila ob 21.30 v študentski menzi v Ljubljani. Vstopnice je mogoče kupiti v prodajalni plošč v pasaji Maximarketa in v Galeriji SKUC.

New Model Army: 4. 4. v Zagrebu

REKLI SO

Morrissey: »Če bi George Michael moral živeti moje življenje le za pet minut, bi se obesil s prvim štrikom, ki bi mu prišel pod roko.«

Michelle Pfeiffer: »Grda sem, nevrotična in ne znam igrati.«

TREND

Začeti s pomladnim čiščenjem in se ga ob tem po možnosti prijetno nacukati.

TV

»IN« — čudovita naslovnica letošnje dvanajste številke revije STOP

»OUT« — popolnoma pobavljivi Avtoštopar (iz tedna v teden je huje)

Kool And The Gang

Jesus Lizard: koncert z jajci

TOP 10 DISCO CIBBY

1. BELINDA CARLISLE — The Some Thing
2. MILLI VANILLI — Keep on Running
3. ROXETTE — Joyride
4. 2U — Take My Breath Away
5. 2 BROTHERS ON THE 4TH FLOOR — Can't Help Myself
6. ROBERT PALMER & UB 40 — I'll Be Your Baby Tonight
7. DR. ALBAM — Hello Africa
8. LONDON BEAT — I've Been Thinking About You
9. SECCNI — Keep on Jammin'
10. CUSATO — Samba PA Ti

Diskoteka Cibby je odprta vsak petek in soboto od 21. do 03. ure.

V SOBOTO, 30. 3. — GOST VEČERA ZLATKO DOBRIČ Z ANSAMBLIOM

RAZSTAVE

Tobak in
»Ljubljancani«

Datum: 21. marec — prvi pomladanski dan, ura: točno opoldne, kraj: slovenska prestolnica, dogodek: otvoritev razstave ob 120-letnici Tobačne Ljubljane. Razstavo pripravila in imela uvodni govor, nekdanja Celjanka, danes Ljubljancanka, Taja Čepič, višja kustosinja Mestnega muzeja Ljubljana.

Uradno je nato že odprto razstavo odprl Ciril Zlobec (namesto Kučana) in izvedeli smo, da je naš predsednik na razširjeni seji predsedstva v Beogradu, da je naša vlada, z ženami vred, nekadilska. Ugotovili smo, da Ciril Zlobec ni govornik, da je slovenščina zanj dokaj zapletena reč... Cigaret, na razstavi imenovanih »opojnost tobaka«, niso delili. Samo pecivo in pivo. Pivo pa je spominjalo na barvo tobaka in sem uporabila edini pepelnik, ki je bil na vidiku.

Razstava je odlično pripravljena, še posebej velja omeniti posebno (zelo luksuzno) izdajo glasila Tobačne Ljubljane, ki je izšlo prav za to priložnost in bi mu lahko rekli kar »vse kar ste kdaj želeli vedeti o tobaku in cigaretah«.

Taja Čepič je odšla 1974. leta na študij zgodovine v Ljubljano in tam videla svojo prihodnost ter ostala.

Videli smo še nekaj »Ljubljancanov«, ki so se razstave udeležili kot najpomembnejši možje prestolnice in ki ji dajejo pečat in vdihujejo življenje. Torej: če se kakšen vaš sošolec ne vrne iz Ljubljane po končanem študiju, znabiti, da boste zanj izvedeli iz medijev ali dobili kakšno vabilo.

Če boste v Ljubljani, pa razstavo pogledajte — velja tudi za nekadilce.

ŠALEŠKA DOLINA

Zaplenjena posest

PODBREZJE

ZG. PODBREZJE – kmetija – lastnik **Jože Bitenc** – vrednost (2,5 ha zemlje, polovica stanovanjske hiše z gospodarskim poslopjem) 50.000 din;

RAVNE

RAVNE – zemljišče – travnik – lastnik **Alojz Stopar** – vrednost 2.000 din;

ŠALEK

ŠALEK – veleposestvo z gradom Herberstein – lastnica **Marjana Herberstein** – vrednost (zemlja, zgradba z inventarjem, živina, orodje, vozovi) 2.315.000 din;

ŠALEK – veleposestvo z gradom Gorica – lastniki **Irma Ježovnik, Erna Vagner in Starek** – vrednost (zemlja, zgradbe, živina, drevje) 3.468.000 din;

ST. BRIC – veleposestvo grada Thurn – lastnica **Bianka Komorzinski** – vrednost (zemlja, zgradbe, gospodarska poslopja, živina) 3.120.000 din;

ŠKALE – kmetija – lastnik – **Ivan Smon** – vrednost (sadni vrt, njiva, travnik) 20.000 din;

ŠMARTNO OB PAKI

SKORNO 24 – stanovanjska hiša z vrtom – lastnica **Ana Petrič** – vrednost (hiša, gospodarsko poslopje, vrt) 42.000 din;

REČICA OB PAKI – stanovanjska hiša z vrtom – lastnik **Andrej Svetko** – vrednost 63.000 din;

GORENJE – stanovanjska hiša z gospodarskim poslopjem in gostilniškim lokalom – lastnica **Marija Srebre** – vrednost 32.000 din;

REČICA OB PAKI – kmetija – lastnik **Franc Steblovnik** – vrednost (polovica nepremičnin, živina) 36.000 din;

SKORNO – NOVI KLOSTER – kmetija – lastnik **Franc Močnik** – vrednost (zaplomba polovice) 56.000 din;

ŠMARTNO OB PAKI – kmetija s stanovanjsko hišo in trgovskim lokalom – lastnika **Terezija in Vlado Mikuš** – vrednost 360.000 din;

ŠMARTNO OB PAKI – kmetija s stanovanjsko hišo in gospodarskim poslopjem – lastnik **Edvard Bizjak** – vrednost 136.000 din;

ŠMARTNO OB PAKI – veleposestvo z gradom – lastnik **Oskar Warsberg** – vrednost (zemlja, grad) 1.655.000 din;

ŠMARTNO OB PAKI 8 – kmetija – lastnik **Franc Klančnik p. d. Jerec** – vrednost (zaplomba polovice premoženja – zemljišča, zgradbe, orodje, živina) 99.000 din;

VELIKI VRH 15 – kmetija – lastnik **Lovro Irman** – vrednost 17.000 din;

SKORNO – kmetija z gospodarskim poslopjem – lastnik **Vinko Mežnar** – vrednost (zaplomba na polovico – zemlja, zgradbe, orodje) 35.000 din;

Ana Jančar
63000 Celje, Zidanškova 18

Posredništvo premičnin, nepremičnin in komisijska prodajalna, antikvariat

Tel.: (063) 21 – 697, 36 – 936 (zvečer)

ugodno v prodaji

– stan. hiša, 150 m², z urejenim vrtom 700 m², garaža, telefon, centralna, 10 km iz Celje. Cena 190.000 DEM.

– stan. hiša, starejša, Smarjeta pri Celju, vseljiva, centralna, vrt. Cena 55.000 DEM.

– želite iz mesta na deželo po lastni obrti? Novejšo hišo, 150 m² v obeh etažah zamenjaj ali ugodno prodaj.

– starejše stanovanje, 74 m², pritlično, Vrnčeva, Celje, klet, podstrešje, potrebno adaptacije in centralne. Cena 65.000 DEM.

– stan. hiša z vrtom, centralno, z načrtom za prizidek lokala na Teharjih, vseljiva, opremljena. Cena 60.000 DEM.

za ugoden nakup iščemo

– stan hišo z vrtom, Vojnik – Frankolovo, Slov. Konjice, ali kmetijo do 80.000 DEM.

– manjšo hišo na lokaciji Laško – Celje – Vojnik – Savinjska do 50.000 DEM.

– kupec išče nepremičnino do 35.000 DEM.

zamenjava

– lastniško stan. hišo, centralna, telefon, s 40 m², na Skalni kleti, za hišo z vrtom na periferiji do 7 km iz Celje.

Kalkulator

Denacionalizacija in kaj po tem

Denacionalizacija je postala del našega vsakdana. Povsod se omenja, toda nihče točno ne ve, kako in kdaj se bo začela izvajati, kdo bo s tem pridobil, kdo izgubil, kakšne bodo posledice! Proces vračanja premoženja bo dolgotrajen in občutljiv, pa tudi nepravilnostim in krivicam se bo težko izogniti, saj vsega premoženja ne bo mogoče vrniti, vsaj v naravi ne, zato se predvidene odškodnine v obliki delnic ali obveznic, v izjemnih primerih pa še v denarni obliki (koliko bo povrnjeno, še dolgo ne bo znano, posebej za to pa se morajo formirati komisije, ki bodo proučevale številne prošnje za povračilo nacionaliziranega premoženja).

Zgradbe, zlasti tiste v mestnih jedrih in tiste, v katerih potekajo dejavnosti širšega družbenega pomena, se predvidoma ne bodo vračale v naravi, ampak bodo uporabljene druge oblike povračila.

Drugače bo z zemljišči, toda spet le z onimi izven gosto naseljenih območij. To bo mogoče povrniti v naravi in tu je naš problem. Takšnega povračila bodo najbolj veseli kmetje, ki bodo vsekakor pametno uporabili pridobljeno posest. Drugače bo s prebivalci, ki živijo v mestu in ki ne nameravajo postati kmetovalci, torej se spustiti v dejavnost. Olajšati vam želimo odločitev s prikazom variant o najemu ali prodaji zemljišča.

Najprej nekaj besed o zemlji: V ekonomski teoriji zavzema posebno mesto. Zanj ne velja načelo o več vložnem delu in višji vrednosti. Zemlja ima stalno vrednost ne glede na vloženo delo (iracionalna cena). Vrednost je eno, cena drugo. Le-ta se mora oblikovati na prostem trgu zemljišča, ki ga bo pri nas šele treba vzpostaviti in tu grozi nevarnost padca cen zemlje navkljub veliki vrednosti ob premali zainteresiranosti lastnikov za uporabo. Torej če boste imeli namen prodati zemljo, storite to čimprej, še najbolje pred nastankom in delovanjem zemljiškega trga.

Druga možnost se vam ponuja z oddajo zemlje v najem. S tem na vrednosti ne bi izgubili, ker ne obračunavamo obrabnine (amortiz.).

Vaša zemljiška renta pa je odvisna od obrestne mere v banki in cene zemlje. V kakšnem razmerju se gibljejo naštetje tri kategorije, je razvidno iz zapisa:

cena zemlje = zemljiška renta / obr. mere v banki/100

Vedeti pa moramo, da se situacija iz dneva v dan spreminja. Ob padcu obrestne mere in nespremenjeni zemljiški renti poskoči cena zemlje, ki pa pade hkrati z znižanjem rente in obratno. Nahajamo se torej v sklopu dejavnikov, ki bodo marsikoga na prvi pogled zmedli, toda v poslovnem svetu je veliko odvisno od trenutka, ko se odločimo za posel in ta trenutek je treba zadeti, ko so možnosti najugodnejše. Že preprost izračun nam pokaže, v kolikem času bi z oddajo zemlje v najem dobili povrnjeno celotno ceno.

PRIMER:

Zemljiška renta = 5000 DEM, obrestna mera v banki = 10%:

$\frac{5000 \text{ DEM}}{10\%/100} = 50.000 \text{ DEM} = \text{cena zemlje}$

Obrestna mera v banki se poveča z 10% na 15%.

Sledi:

$5000 \text{ DEM} : 15\%/100 = 33.333 \text{ DEM} = \text{cena zemlje}$

Zemljiška renta pade s 5000 DEM na 4000 DEM.

Sledi:

$4000 \text{ DEM} : 15\%/100 = 26.666 \text{ DEM} = \text{cena zemlje}$

Obrestna mera se poveča na 20%, renta pade na 3500 DEM.

Sledi:

$3500 \text{ DEM} : 20\%/100 = 17.500 \text{ DEM} = \text{cena zemlje}$

Torej vidimo, da je cena zemlje pretežno negativno usmerjena – nagnjena k padanju. K temu še dodatno prispeva trg, ki ne absorbira vse ponudbe, hkrati z inflacijo pa narašča obrestna mera v bankah.

Nova zakonodaja bo morala na novo predvideti oblike lastništva zemlje, zgradb in drugih nepremičnin, jih na novo kategorizirati in opredeliti, potem pa zadeve prepustiti prostemu trgu in njegovim zakonitostim. Preko smiselne davčne politike pa se bo tudi državna blagajna znatno napolnila.

Ekonomski vic

Podjetnik I: »Koliko?«

Podjetnik II: »Petsto!«

Podjetnik I: »Kaj petsto?«

Podjetnik II: »Kaj koliko?«

BIRO bit

Podjetje za servis in trgovino posredovanje d. o. o. – svetovanje

Telef. servis: (063) 37-501 Telef.-fax. za trgovino: (063) 34-624

MESEC UGODNE PONUDBE V BIROBITU

Obveščamo cenjene stranke, da nudim v svojem novem prodajno razstavnem salonu na Mariborski 116 od 15. 3. 1991 do 15. 4. 1991 ekskluzivno prodajo sledeče BIRO OPREME:

– PC računalnike s programsko opremo

– CANON – fotokopirni program

– FAX aparate

– Posebna ponudba REGISTER BLAGAJN za trgovino in gostinstvo

V času ekskluzivne prodaje BIRO OPREME vam naš servis nudi POPUST IN BREZPLAČNO MONTAŽO OPREME.

Delovni čas od ponedeljka do petka od 6.30 do 15. ure

NUDIMO VAM VSE **BIRO bit**

OBVEZNA ŠTIPENDIJA

Kako šolati otroke

V Sloveniji je danes okrog 605.000 predšolskih in šolajočih se otrok. Od tega je okrog 150.000 predšolskih, 230.000 v osnovnih šolah, 90.000 na srednjih in poklicnih šolah in 35.000 na višjih in visokih šolah.

To so naši vzdrževani člani družin, ki jim moramo omogočiti, da si pridobijo poklic in na podlagi svojega poklica tudi službo. Šolanje otroka je v bistvu naložba, ki je lahko zelo donosna (seveda za otroka, saj v naših družbenih odnosih ne prevladuje princip plemenske akumulacije Albancev) ali zgrešena (na breme staršev, ker vzdrževani družinski član še po zaključku šolanja ohranja ta status).

Objava prostih mest na šolah

Ob objavi prostih mest za vpis v srednje šole v letu 1991 je novinar osrednjega dnevnega časopisa v optimističnem duhu zapisal, da je več prostih mest kot možnih kandidatov. Tak komentar prikriva negotovost vodstev šol, poklicnih svetovalcev, staršev in otrok pri odločanju v tako pomembni zadevi. Šole in poklicni svetovalci Zavodov za zaposlovanje, navajeni napovedovanja potreb po kadrih s strani zaposlovalcev, so izgubili tla pod nogami, saj so spričo splošne krize in negotovih pogojev gospodarjenja napovedane potrebe minimalne. Statistični podatki pa kažejo naslednjo sliko: kapacitete srednjih šol so za 31.000 novincev, osnovno šolo končuje generacija 28.000 učencev, generacija rojenih 1989 šteje le še 23.000 otrok. To pomeni, da bi morali do časa, ko bo ta generacija zaključila osnovno šolo zapreti srednjih šol za več kot dve celjski regiji (Celje, Velenje, Sl. Konjice, Rogaška Slatina), ki letos razpisujejo 3880 prostih mest.

Zaradi teh podatkov bi morali biti v skrbih zaposleni v šolah, starši in otroci pa bi morali biti zadovoljni s pestrostjo in obsežnostjo ponudbe.

V resnici je situacija naslednja:

Struktura ponudbe šol se spreminja počasneje kot potekajo in bodo potekale drastične spremembe v strukturi zaposlenih, kar pomeni, da za veliko poklicev, ki jih ponujajo šole, ne bo ustreznih zaposlitvenih možnosti.

Prioriteta sprememb v poklicni strukturi aktivnega prebivalstva je v prekvalifikacijah in dokvalifikacijah že zaposlenih, kar pomeni, da bomo več denarja, časa in truda namenili tistim, ki so v časih neomejenih možnosti izobraževanja omaloževali znanje. V trendu so zopet gimnazije. Če še ne veste, so v Celjski regiji 4 (630 prostih mest). Vpis v gimnazijo predvideva šolanje na višji in visoki stopnji. To je tudi lahko taktika za prebroditev krize nezaposlenosti. Množično se je izvajala (seveda v socialističnih časih, ko je večino stroškov izobraževanja nosila družba) na Kosovu.

Če pa želite, da vaš otrok ubeži jugoslovanskemu sranju, je še seveda možnost za vpis v oddelke mednarodne mature. Teh mest pa je v Sloveniji le 40.

Štipendije

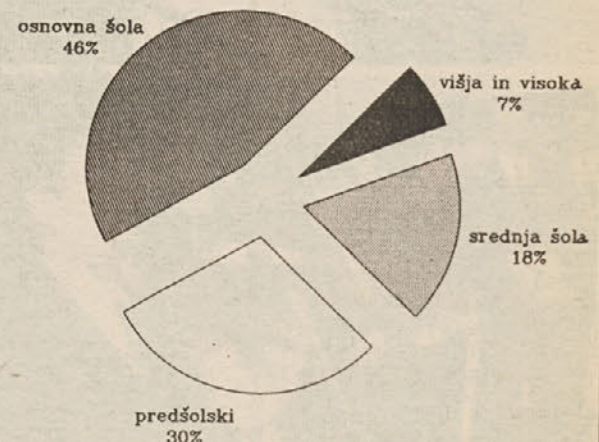
Štipendije je v lanskem letu prejelo okrog 57% šolajočih se na srednjih, visokih in višjih šolah. Približno polovico teh so neposredno izplačevala podjetja, za drugo polovico pa so, ne glede na obseg svojih štipendistov, odvajala sredstva za štipendije iz združenih sredstev in njihov birokratski aparat lociran pri Zavodih za zaposlovanje.

Takoimenovane kadrovske štipendije, ki so jih izplačevala podjetja neposredno, so bile dodeljene iz motivov beneficij zaposlenim (otroci zaposlenih), socialne pomoči in deloma kadrovskih potreb. Štipendije iz združenih sredstev, ki jih razdeljuje Zavod za zaposlovanje, pa so bile deljene po socialnem statusu, ocenah nadarjenosti in potreb negospodarskih dejavnosti.

Seveda pa tržno gospodarstvo spreminja te odnose hitreje, kot jih utegnejo dojeti uradniki Zavoda za zaposlovanje. Podjetja so že ali bodo prešla na princip štipendiranja le tistih poklicev, za katere je povpraševanje večje od ponudbe.

Nesmiselno pa se zdi tudi financiranje štipendistov za potrebe negospodarskih dejavnosti, ki svoja sredstva skupne porabe prvenstveno trošijo za osebne potrebe svojih uslužbencev. Štipendije pa so pomembne še iz drugega vidika: Zaključena šola brez pripravniškega izpita ne pomeni ničesar. Za dokončanje te faze izobraževanja je zelo pomembno poprejšnje štipendijsko razmerje z določenim podjetjem.

VZDRŽEVANI OTROCI

VSE, KAR STE ŽELELI VEDETI
O ANGLEŽIH, PA NISTE
NIKOLI VPRAŠALI (3)

Gostilniške navade

Angleška gostilna je doživljaj zase. Nikjer na svetu še nismo izkusili toliko družabnosti, kot je kažejo Angleži v svojih gostilnah. Ali pa se mi je tako zdelo zato, ker se znajo Angleži sprostiti edino v svoji krčmi. Mogoče. Dejstvo je, da je v angleških gostilnah prijetno in konec. Prijetno kljub striktnim gostilniškim pravilom, ki jih izvaja angleška oblast.

In kakšna so ta pravila? Nobenega točenja alkohola do »lunch-timea«, časa za pavzo med delovnim časom. Tokrat, med 12. in 13. uro, oživijo gostilne prvič. Vanje se nabijejo uslužbenci in delavci, da na hitro nekaj pojedjo, in popijejo tri ali štiri vrčke piva. In to uspejo v petih 45 minutah. Nikoli še nisem videl, da bi TOLIKO ljudi v TAKO KRATKEM času popilo TOLIKO piva. To je mogoče le v Angliji. No, gostilne oživijo ponovno zvečer. Po pavzi namreč spet nič alkohola, normalno, in ljudje so trezni vsaj do šestih. Potem imajo na voljo pet ur, da se napijejo. Pet ur zato, ker se ob 23. uri gostilne, vsaj tiste navadne, zapro. Petnajst pred enajsto udari gong, ki naznani obiskovalcem, da je skrajni čas, da naročijo zadnjo rundo. Seveda jo vsi s pridom izkoristijo. Tako si na primer, petnajst minut pred koncem gostilniškega delovnega časa naročijo tri vrčke piva. Ta velike, se razume. Angleži sicer nimajo evropskih navad in tudi piva ne ločujejo na »malu« in »veliko«. Za to imajo svoje mere, pinte imenovane. Pinta je, če smo natančni, 0,5679 litra. To je torej več kot pa naše veliko pivo (0,5 litra), kar še bolj nazorno kaže, kako žejni pivci so Otočani.

Pri vsem skupaj je najbolj zanimivo, da ni prav nikogar, ki bi ga morali gostilničarji ob 23. uri iz gostilne poditi. Vsak uspe v petnajstih minutah zliči vase preostanek piva in mirno zapusti prizorišče. Angleži ne bi bili Angleži, če ne bi tudi svojih krčm in oštarij ločevali po imenih. Pub imenujejo točilnico, kjer bodo vselej naročali pivo. In je gostilna, kjer so dovoljene izjeme — lahko si naročiš tudi kozarec vina. Če bi to storil v pubu, bi bilo seveda nedopustno. Potem so tu še public houses, v dobesednem prevodu javne hiše oz. hiše za javnost, ki pa nimajo prav nič skupnega z bordeli, pač pa so najprimernejše za popoldansko pitje čaja. Restoracije in hoteli pa so nekaj čisto evropskega. Zato jih nima pomena pojasnjevati posebej. V zadnjem času, ko je nadih čelne dospel tudi do zaprtih Britancev, pa je moč najti tudi kavarne, z očitnim neonskim napisom café, kar daje vsakemu Angležu vedeti, da je kavarina pač namenjena pitju kave.

Ne smem pozabiti še na eno zanimivost. Vsak lokal v Angliji potrebuje za točenje alkohola tako imenovano licenco. Delna licenca pomeni dovoljenje za točenje piva in vina, polna licenca pa dovoljuje tudi whiskey, gin in druge dobrote otoške industrije alkohola.

Ko smo že pri gostilnah, še en pameten nasvet: nikar ne naročate angleškega tradicionalnega piva, ale imenovanega. Povrh tega, da je toplo, ga imajo toliko različnih vrst, da boste zagotovo razočarani nad tistim aleom, ki vam ga bodo ponudili. Osebnost bom v Angliji vselej prisegel na lager. Je internacionalen in predvsem — piten.

Ali že veste, da so Angleži zelo varčni? Pa ne, da bi bili reveži, četudi jim gre ob zanič socialni politiki, ki jo je vodila gospa Thatcherjeva, njen naslednik pa je ni še prav nič izboljšal, slabše in slabše. In glede na njihovo varčnost sem prepričan, da živijo Otočani slabše kot mi. Balkanec troši, kadar ima, in stisne, ko mu zmanjka. Anglež pa ima vedno in vedno tudi stiska. Za črne čase, pravi.

Najbolj trapasta oblika varčevanja, ki sem jo kdajkoli doživel, je angleški vodovod. Britanci imajo vodovodno napeljavo urejeno tako, da so pipe s toplo vodo ločene od tistih s hladno. Nikakor ne moreš ujeti obeh curkov hkrati. In ker tudi tuš ni stvar, s katero bi se lahko povsod pohvalili, ti ne preostane nič drugega, kot da se znaideš po lastni presoji. Glavo si lahko opereš z dvodecilitrskim kozarcem, v katerem mešaš vse prevročo vodo z ledenomrzlo. Zobe si lahko umivaš na dva načina. Z vročo vodo, in potem se popariš ali pa si opečeš jezik. Ali pa z ledenomrzlo vodo, kjer tvegaš, da ti bo naslednji trenutek odpadla sklenina na zobeh.

Kljub temu, da se zdi Angležu že mešalna baterija za tuš pravo razkošje, na otoku baje s higieno ni težav. Problemi z vodo so pač način varčevanja, in na to te bodo ob neprijetnih opazkah vladno opozorili.

Poleg vseh že omenjenih vrčin so Angleži tudi skrajno zamerljivi. Kot taki bi bili Balkancem še všeč, ki venomer tudi sami iščejo nekakšnega sovražnika. Ampak hudič je v tem, da kuhajo Angleži svojo zamero dolgo, predolgo. Še vedno je moč videti skrajno odklonilen odnos povprečnega Otočana do Nemcev. To mi je dal vedeti uradnik s trajekta že ob prihodu v Dover. Ko sem ga vprašal, ali lahko plačam s kreditno kartico, se je nasmehnil in odgovoril: »Plačate lahko z vsem, samo z Nemcem ne.« O odnosu Angležev do jugoslovanskih narodov niti nisem upal vpraševati.

Angleška konzervativnost ima v nasprotju s slovensko to srečo, da je razpršena na velikem območju; da je del tako zelo razvite in heterogene družbe, da ne more pokazati vseh svojih zob. V Angliji je ogromno neformalnih kanalov komuniciranja. Lahko najdeš zabavo tudi tam, kjer je po pravilih ne bi smelo biti. Zakaj Anglija je, hvala bogu, polna intelektualcev, marginalcev, junkijev; ti znajo najti svoj štos, h kateremu lahko mirno pristopiš, če te je volja. Potem postane Anglija prav zanimiva dežela, četudi je nekaj svojega aristokratskega blišča že zdavnaj izgubila. Na žalost, ali pa na srečo. Zakaj razlike med družbenimi sloji oz. stanovi so še sedaj ogromne. Dedovanje plemiškega naslova te dvigne nad navadne smrtnike. Kot pripadnik najvišjega angleškega sloja pripadaš voljenemu svetu, ki je rezerviran le za peščico. Ali pa se rodiš v delavski družini in kljub temu, da si inteligenten in pameten ter se tudi izobražiš, boš vedno le del spodnjega sloja ljudi. Škoda, kajti prepričan sem, da bi Britanija imela še več genijev, če bi imeli vsi enake ali vsaj podobne možnosti. Tega na otočju ne boš doživel.

TRŽIŠKO SMETIŠČE ZGODOVINE

Zapisano ostane

Saj poznate tisto o strokovnjakih planerjih, ki so včasih menili, da vnaprej vedo, kaj se bo po podjetjih in v družbi zgodilo. Največkrat so v resnici ustrelili kozla. Napovedali so točno tisto, kar ni bilo in se ni zgodilo.

Tako je bilo tudi v Trzinu. Na to nas je spomnilo poročilo družbene pravobranilke samoupravljanja Brede Milič. Zanimivo. Prav je, da ne zaide povsem na smetišče zgodovine.

Na predlog Brede Milič je SO Trzin že leta 1989 sklenila,

da morajo podjetja ugotoviti, do kakšnih presežkov delavcev bo pri njih predvidoma prišlo. To naj bi naredili do konca septembra 1989. Zbori SO Trzin so tudi pooblastili občinski izvršni svet, da imenuje delovno skupino za pripravo programa reševanja problemov presežnih delavcev.

To so bili časi, ko so bila podjetja še zelo samozavestna na račun posojil, ki jih niso nikoli vrnila (ker pač ni bilo revalorizacije). Zaradi te papirnate uspešnosti stvari očitno niso

vzeli najbolj resno. Samo pri treh so menili, da bo nekaj viškov delavcev (Peko 142, BPT 108 in Lepenka 4), vendar so zagotavljali, da bodo te probleme rešili sami, znotraj tovarniškega plota.

Družbena pravobranilka ni zaupala v takšna zagotovila strokovnjakov in podjetij in je zato vztrajala, da imenujejo delovno skupino za proučitev dejanskega stanja v občini ter pripravo občinskega programa. Zaman. Občinski izvršni svet in SO Trzin sta menila, da za to

ni potrebe in so zato razveljavili prvotni sklep o imenovanju delovne skupine.

Kakšno je sedanje stanje v tržiških podjetjih, je vsem znano. Ljudje se iz dneva v dan bojijo, če bodo zadržali svoje službe. Seveda je vprašanje, kaj bi ob tem lahko naredila komisija, ki jo je zahtevala družbena pravobranilka samoupravljanja. Eno drži: njeno mnenje se ni ujemalo z ocenami tistih vodilnih v tržiški občini, ki so še leta 1989 očitno menili, da dravimo lepši prihodnosti naproti.

SKOPA GOSTINSKA IN TURISTIČNA PONUDBA ZASAVJA

Turisti ne berejo resolucij

Na prste ene roke bi lahko v Zasavju našli dobre in prijetne gostinske lokale in zanimive turistične postojanke. Sivo, umazano, nič kaj prijetno tranzitno Zasavje ni zanimivo za naključnega obiskovalca. Prav tako tudi ne za tujca, kaj šele za gosta, ki pride iz druge dežele. Tako so dolga leta razmišljali in na glas govorili gostinci, občinski mošje in gospodarstveniki. Vendar, pri gospodarski zbornici so pred 4 leti začeli s majhnimi koraki premikati gostinstvo in mu dali drugačen pečat.

Imenovali so komisijo, ki je ocenila vse gostinske lokale, zasebne in družbene, podelila zvezdice tistim, ki so to zaslužili in na glas pokritizirala gostišča, ki so bila prave »beznice«. Nato so se pri medobčinski gospodarski zbornici na pobudo Jureta Kolenca lotili priprave zasavskega turističnega prospekta, ki je na žalost zagledal luč sveta šele lansko leto.

Po dolgih porodnih krčih so gostinci Zasavja in turistične poslovalnice Kompas v Trbovljah le našli skupen dogovor in izdali turistični prospekt. V njem so prikazane zanimive zasavske planinske turistične postojanke, opisana flora in favna, orisane prometne zveze in druge zanimivosti za tujce.

Hrastničani so pred leti ustanovili turistično društvo in pred skupnim zasavskim prospektom izdali svojega. Dolga leta je Zasavje predstavljalo belo liso turistične in gostinske ponudbe, žal danes ni več bela lisa, postaja vse bolj siva in nezanimiva.

Zasavski hribi, vključno z dolenskim Triglavom, Kumom, so posuti s planinskimi postojankami. Te upravljajo planinska društva, podjetja, med zasebniki pa ni interesa. Tako je planinski dom na Kalu last hrastniškega premogovnika, v Gorah so dolga leta z domom gospodarili planinci dolškega planinskega društva, nato so po 35 letih dom prevzeli hrastniški steklarji, zdaj imajo dom spet planinci. Domovi so tudi na Partizanskem vrhu, Mrzlici, Vrheh, Čemšeniški planini, Prvinah in vsem se piše podobna usoda. Domovi so potrebni obnove, denarja za popravila planinci nimajo, zasavske firme pa so tudi v vse večjih denarnih stiskah. Domovi propadajo, kljub prijetnim lokacijam. Vanje ob nedeljah zaidejo posamezni vneti planinci in naključni planinci iz sosednjega hrvaškega Zagorja, ki so zasavske planinske postojanke obiskovali že pred II. svetovno vojno.

Prazni hoteli

Turistične ponudbe pa ne predstavljajo samo domovi. Hotelske zmogljivosti v Zasavju so zasedene komaj tretjino, le v Medijskih toplicah je hotel poln skozi vse leto. V tem predelu Zasavja oziroma zagorske občine so tudi največje možnosti za nadaljnji razvoj turizma, medtem ko v ostalih dveh občinah v Hrastniku in v Trbovljah turizem predstavlja le besedico v občinskih resolucijah.

Tudi gostinska ponudba ni »bog ve kaj«. Dolgo časa so bili namreč trboveljski in hrastniški gostinci prepričani, da je najbolje proste nedelje imeti za proste dneve zaposlenih. In tako mislijo še danes. Ampak, ob skopi gostinski ponudbi so se pojavili tudi zasebniki, ki ne mislijo tako znajo v svoje lokacije povabiti ljudi tudi ob sobotah in nedeljah, ne glede na urne kazalce.

Tudi kmečki turizem bi lah-

ko prišel do večje veljave, ampak kmetje so osamljeni, občinske vlade imajo tudi probleme, delavci trboveljske poslovalnice Kompas pa rajši posle sklepajo ob kozarčku rujnega in jim ni mar, da bi v revirje pripeljali turiste od drugod.

Morda bodo o večji vlogi gostinstva in turizma v Zasavju pričeli razmišljati takrat, ko bo prepozno, ko tudi občinski proračunu ne bodo več polni denarja.

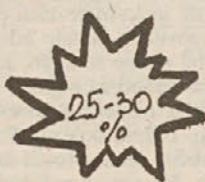
KOVINOTEHNA

SPOMLADI UREJUJEMO DOM, DVORIŠČA, VRTOVE, GREDICE...

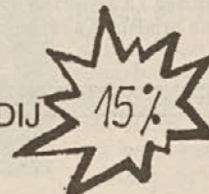
ŽELJE, DOMISELNOST IN SPRETNOST SO V VAŠIH ROKAH — KOVINOTEHNA PA JE ZA VAS PRIPRAVILA

POPUST PRI NAKUPU Z GOTOVINO

LESNI PREMAZI, BARVE, LAKI IN KITI

GARNITURE VRTNIH ORODIJ

Da pa žuljave ne bodo vaše nežne ročice, dobite pri nakupu še zastonj rokavice!

RAZLIČNI GRADBENI MATERIALI IN ROČNA ORODJA

MOŽNOST NAKUPA TUDI NA POTROŠNIŠKA POSOJILA IN SICER NA 4 MESECE S 6% OBRESTMI ALI 6 MESECEV Z 10% OBRESTMI!

Cilj kakovost in zaščita

Mesa je preveč

Dvodnevno redno letno posvetovanje, ki ga je v Žalcu pripravila Zadruga zveza Slovenije, udeležili pa so se ga kmetje, predstavniki zadrugnih svetov, direktorji zadrugnih organizacij in drugi. Je pokazalo, da se slovenskemu kmetijstvu ne piše najbolje. A to je tudi razumljivo, saj na kmetijah, ki merijo povprečno od 3 do 4 hektare, traktorsko in drugo opremo pa imajo za obdelovanje neprimerno večjih površin (kar pomeni, da niti zdaleč ni gospodarno izrabljena) ni mogoče pridelovati poceni in biti konkurenčni.

Problem je že spomladanska setev, za katero 2,2 milijardi dinarjev ne bodo mogli zagotoviti kmetje iz svoje akumulacije, ampak bodo potrebna bančna posojila.

Po mnenju republiškega ministra za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano dr. Jožeta Osterca bo v letošnji kmetijski politiki najvažnejše, da bi v republiki ohranili 82-odstotno stopnjo lastne oskrbe. Dolgoročno bo to uspelo, kratkoročno pa lahko procesi lastninjenja in privatizacije povzročijo padec. Če se bomo hoteli po letu 1992 vključevati v evropski prostor, bomo morali predvsem izboljšati kakovost pridelave in predelave, za kar bo v prvi vrsti potrebno znanje. V republiki so zato pripravljeni nameniti več denarja za izobraževanje vseh, ki delajo v kmetijstvu ali za kmetijstvo (od poklicnih šol do raziskovalcev in pospeševalcev).

Sicer je značilno, da je slovenskemu kmetijstvu lani povzročil precej škodo zelo velik uvoz, pri čemer je bilo najhujše, ker domača proizvodnja ni bila zaščitena. Uvozili smo 6 tisoč ton govejega mesa ali četrtno domače prireje (tudi nad tisoč ton mesnih izdelkov in 3 tisoč ton rib), 13 tisoč ton svinine in 32 tisoč prašičev, kar pomeni še večji delež kot pri govejem mesu, dalje 2 milijona litrov mleka in 2 tisoč ton mlečnih izdelkov. Ker je prireja od 20 do 30 odstotkov večja od porabe, smo si s tem seveda še otežili položaj. Tega bi sicer olajšala prodaja od 40 do 50 odstotkov slovenske mlečne prireje na Hrvaško in v BiH, vendar so ostali mnogi računi neopracovani. Tako si tudi s prodajo 40 tisoč ton perutnine nismo mogli pomagati, saj so jo plasirali na trge, kjer so plačala problematična.

Kot je rekel dr. Osterc, bomo, če bomo sami ali v kakšni konfederalni skupnosti, morali zaščititi lastno kmetijsko pridelavo. Morali bomo oblikovati realne cene pridelkov na temelju realnih proizvodnih stroškov, to pa bo podlaga za zaščitne cene in oblikovanje kakšnega sklada, iz katerega bi financirali izvoz.

UČINKOVIT UKREP NA GORENJSKEM

Filter za čistejše mleko

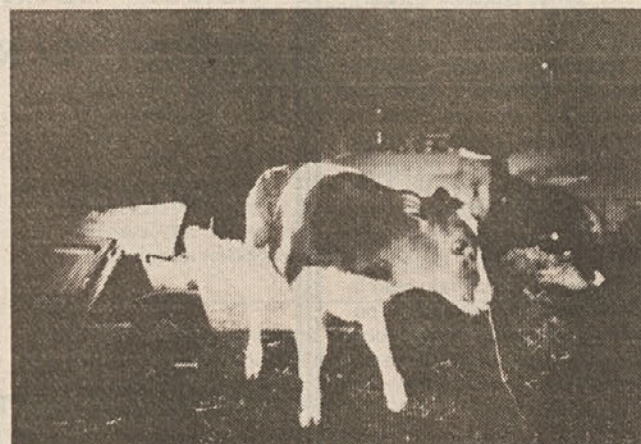
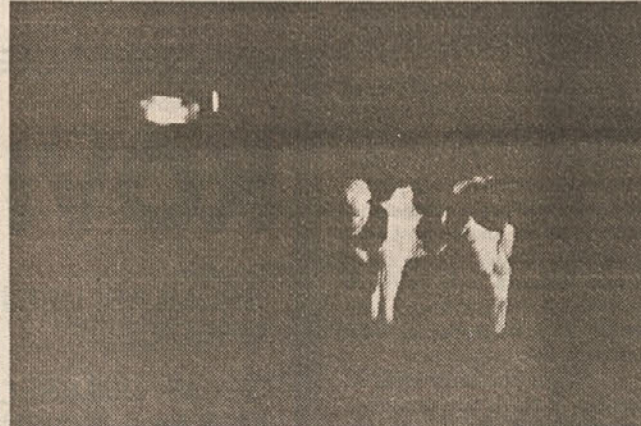
Pred časom smo slišali protest Slovenske kmečke zveze ob ugotovitvah, da vsi kmetje niso preveč zavzeti za čistočo pri oddaji mleka. Zagotovo imajo kmetje prav in stvari ne gre posploševati, vendar pa je v nekaterih primerih kritika le na mestu.

To potrjuje poročilo veterinarske inšpekcije Uprave inšpekcijskih služb za Gorenjsko. Navaja, da so odkrili »veliko število proizvajalcev mleka, ki imajo zelo nečisto, z bakterijami okuženo mleko.« Inšpekcija je ukrepala. Najprej s pregledi. Pravijo, da so pri večini kontroliranih kmetov odkrili pomanjkljivo higieno pri molži in kasneje tudi pri hlajenju mleka. Ukrepali so ostro in prepovedali oddajo mleka. Nadaljnja kontrola je pokazala, da je bil ukrep še kako učinkovit, saj so prizadeti kmetje hitro znali poskrbeti za higieno in predpisano hlajenje mleka.

Veterinarska inšpekcija sicer posveča precejšnjo pozornost tudi zatiranju kužnih bolezni. Pregledali so četrtno vseh govedi v kranjski občini ter ugotovili žarišče tuberkuloze v vasi Dvorje pri Cerkljah. Ne gre za velik obseg (3 živali) in tako so lahko hitro ukrepali, da tuberkuloza ne predstavlja resne nevarnosti za živinorejo.

FOTOREPORTAŽA

Fantje, gremo od tod!

NAROČILNICA NOVA DOBA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tednik Nova doba na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov. (število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

podpis naročnika

MALI OGLASI

AVTOMOBILI

YUGO 45 A, letnik 1986, prodam. Cena 4500 DEM ali v dinarski protivrednosti. Tel.: (063) 26-694 (popoldne).

R 4, letnik 1988, prodam. Tel.: (062) 813-075.

VW SCHIROCO TS, letnik 1979, metalik, lita platišča, michelin gume, radio. Cena je 8500 DEM. Tel.: (062) 411-089.

OPEL KADETT 1.3, letnik 1986/6, prevoženih 50.000 km, 75 KM, cena 23.000 DEM. Tel.: (062) 608-052.

CHRYSLER LE BARON, nov, 20% ceneje, prodam. Tel.: (063) 824-200.

ZASTAVO MEDITERAN, registrirano do 28. 2. 1992, prodam. Mihael Roudi, Ezbetova 10, Maribor.

R 4, letnik 1986, prodam za 4200 DEM. Janez Esih, Ponikva 33, Ponikva.

LADO NIVO 1600, letnik 1987, dobro ohranjeno, ugodno prodam. Tel.: (062) 771-533.

MERCEDES 240 D, tip 123, letnik 1977, prevoženih 170.000 km, prodam. Tel.: (0602) 31-557 (od 7. do 15. ure) in (0602) 31-244 (od 15. ure dalje).

YUGO FLORIDO, letnik 1989/9, bele barve, z radiom, prodam. Tel.: (0602) 41-790.

DIANO 6 L, letnik 1979, prodam za 1900 DEM. Jawo 350, letnik 1983, prodam za 1100 DEM. Tel.: (0602) 38-356.

R 4 TL, letnik 1979, registriran do julija 1991, prodam za 15.000,00 din. Franjo Hutinski, Kajuhova ul. 10, Kidričevo.

ZASTAVO (Furgon) Rival Iveco, letnik 1990, prodam. Tel.: (042) 87-668 in (042) 87-022.

ZASTAVO 126 P, letnik 1991, prevoženih 3000 km, prodam za 6000 DEM. Tel. (062) 514-167.

TAM 260 - T 26, prodam ali menjam za osebni avto. Tel.: (062) 513-421.

WARTBURG, letnik 1980, karavan, prodam. Traktor Fendt, 24 KM in štiriredno sejalnico za koruzo, prodam. Meznarič, Stojinci 66, Markovci pri Ptuj.

YUGO SKALO 55, letnik 1988/10, prodam. Prodajam tudi Viso, letnik 1981/1982, Kamara kiperja, leto proizvodnje 1980. Možna je tudi menjava za cenejša vozila. Tel.: (063) 754-601.

VW JETTO, turbo diesel, z dodatno opremo, staro 2 mesece, prodam. Tel.: (049) 71-970.

YUGOKORAL, letnik 1980 in Yugo Korall, letnik 1990 (prevoženih 1250 km), prodam. Tel.: (063) 755-056.

FIAT CROMO 1600, letnik 1989, registriran do 2/1992, prodam za 20.500 DEM. Yugo 45, Junior, letnik 1990, prodam za 6500 DEM. Tel.: (062) 776-552.

LADO RIVO 1300, letnik 10/1986, registrirano do oktobra 1991, dobro ohranjeno, opremljeno, ugodno prodam za 7000 DEM. Damijan Bisako, Dobrava 7, Radlje ob Dravi.

YUGO 45, star 6 mesecev, ugodno prodam. Lahko tudi na kredit. Opel Vectro 1.6 i, s katalizatorjem, novo, prodam. Tel.: (063) 778-144.

IMV KOMBI kupim. V plačilo dam Opel Kadett, letnik 1969, generalno obnovljen, z dodatno opremo. Goričan, Ješenca 58.

ATX 50 C, metalno črne barve, letnik 1988, prodam. Tel.: (063) 35-260.

CITROËN GS, letnik 1976, dobro ohranjen, prodam za 1.500 DEM. Registriran je do 16. 6. 1991. Tel.: (063) 711-604.

KAWASAKI Z 250, ugodno prodam. Tel.: (063) 32-969.

YUGO KORALL 45, letnik 1989, prodam. Tel.: (063) 701-543.

OPEL KADETT 1.3, rdeče barve, star 1 leto, prodam. V račun vzamem tudi manjši avto. Tel.: (063) 36-596 (od 15. ure dalje).

FIAT 126 P, letnik 1984, registriran do 7. 3. 1992, prodam. Tel.: (063) 37-479 ali (063) 33-961 (dopoldne) ali Branko Valenčič, Migojnice 102, Griže (popoldne).

YUGO 45 Korall, letnik 5/89, prevoženih 15.500 km, garažiran, ugodno prodam. Tel.: (063) 29-686. Ogled na Trubarjeva 53 b, Celje.

YUGO 55 AX, letnik 4/88, prevoženih 29.000 km, garažiran, ugodno prodam. Tel.: (063) 26-684.

YUGO 55 Korall, letnik 1990, prodam za 9.000 DEM. Tel.: (063) 33-704.

SUZUKI VITARO JLX, z dodatno opremo, novo, ugodno prodam. Tel.: (063) 39-640 (popoldne).

SUZUKI VITARO JLX, komfort paket, novo, prodam. Tel.: (063) 33-816 (popoldne).

OSTALO

ODDAM V NAJEM poslovne prostore, primerne za zobozdravnike, kozmetičarke, ali fizioterapijo, na Hudinji. Tel.: (063) 31-121 (od 20. do 21. ure).

TROSED, raztegljiv in dva fotelja, prodam. Prodajam tudi termoakumulacijsko peč in dve nemški ovčarki, stari 10 mesecev. Košec, Vrunčeva 9, Celje.

COLN Maestral 18 in motor Tomos 10, izvoznik model, star 1 leto, prodam. Branko Terjav, Trnovlje 87, Celje. Tel.: (063) 31-112, int. 325.

HLADILNO VITRINO prodam. Cena je 1.400 DEM (v dinarski protivrednosti), lesene police za trgovino - cena je 1.500,00 din za meter, prodajni pult - cena je 3.000,00 din, nakupovalne košare - cena 180,00 din (za komad) in numerator - cena 1.500,00 din. Vse je skoraj novo. Tel.: (063) 39-930 (zvečer).

AKVIZITERJE za prodajo atraktivnega artikla, iščem. Tel.: (063) 850-552 (po 18. uri).

V NAJEM oddam poslovni prostor v Vrhnem pri Sentjurju (poslovni prostor - trgovina). Tel.: (063) 38-258.

VESPO PX 200 E, letnik 1987, prevoženih 19.000 km, belo, prodam za 2.000 DEM. Ferdo Gajšek, Okrogarjeva 13, Celje.

COLN MAESTRAL - 18 z motorjem T-4, cena 1.000 DEM ali v dinarski protivrednosti in brako prikolico, rabljeno pet sezon za 700 DEM ali v dinarski protivrednosti. Tel.: (063) 857-335.

ART A DATO absenca vabi k sodelovanju inovativne glasbenike in druge vrste umetnikov. Tel.: (063) 31-034.

TOMOS CTX 80, letnik 1989, ugodno prodam. Tel.: (063) 33-813 (od 20. ure dalje).

SURF BURJA, ugodno prodam. Tel.: (063) 35-822.

BRAKO PRIKOLICO z dodatno opremo, ugodno prodam. Tel.: (063) 821-130.

PRAŠICA (dva), 60 kg, domača reja, prodam - takoj po ugodni ceni. Tel.: (063) 828-191.

REZERVNE DELE za Citroën Ga, nove, prodam. Tel.: (063) 21-093 (dopoldne).

AVTO ŠOLA

AVTO ŠOLA KRESNIČKA, d.o.o.
Cinkaršiča c. 10, CELJE

Trenutno najhitreje in najceneje do izpita

PRVA URA VOŽNJE BREZPLAČNA

Informacije na telefon (063) 25-320

ponedeljek, sreda, četrtek od 11. do 12. ure in od 15. do 18. ure
ZAUPAJTE NAM!

KRESNIČKA

FOTO TEKAUC

atelje za barvno fotografijo

Kardeljev trg 1
VelenjeEKSPRES IZDELA VA
BARVNIH FOTOGRAFIJ
V ENI URI

Povečave fotografij po naročilu

SE PRIPOROČAMO!

FOTO TEKAUC

ENOSOBNO STANOVA-
NJE v Mariboru (Nova vas),
prodam. Je centralno ogrevano,
kabelska TV, plin, vedno topla
voda, telefonski priključek. Ima
40 m², dnevno sobo orientirano
na jug, jedilnico, kuhinjo, kopal-
nico in predprostor. Cena je
495.000,00 din. Tel.: (062) 605-
715.

GILERO Fast Bike 20, staro
3,5 leta, odlično ohranjeno, pro-
dam. Tel.: (062) 671-117 (po-
poldne).

DEKLETA BREZ OBVEZ-
NOSTI za ples iščem. Delovno
razmerje. Plesne izkušnje niso
pogoj. Plača odlična. Starost
— do 30 let. Tel.: (041) 160-378.

INŠTRUIRAM matematiko,
fiziko, angleščino in prevajam
strokovno angleško literaturo.
Tel.: (063) 37-315.

V APRILU pričnem s prodajo
jarkic, nesnic, Isabrown na celj-
ski tržnici — vsako sredo, petek
in soboto. Na domu vsak dan
v popoldanskem času. Drago
Skočir, Kumerdejeva 3, Celje
(pri glavnem vhodu v Cinkarno).

PLINSKI ŠTEDILNIK pro-
dam za 1.000 dinarjev. Tel.:
(063) 36-334.

ODDAM večjo sobo s pritikli-
nami v Celju ženski ali sloven-
skemu paru brez otrok. Predpla-
čilo za šest mesecev. Tel.: (061)
781-096.

Novi dom d.o.o.

Efenkova 61 (Dom učencev)
63320 VELENJE
tel.: (063) 856-899
fax.: (063) 851-141

Posredovanje pri prometu z nepremičninami
ODDAMO, odkupimo, NAJAMAMO in prodamo
več HIŠ, stanovanj, LOKALOV, vikendov,
POSLOVNIH PROSTOROV v Velenju in okolici.

Se priporočamo!

KUHINJO GORENJE
z vgrajenim štedilnikom in boj-
lerjem prodam. Prodajam tudi kot-
no sedežno garnituro. Tel.: (063)
26-694 (popoldne).

OMARO ZA DNEVNO SO-
BO, dnevno sobo, sedežno gar-
nituro s posteljo, otroško sobo,
dve termoakumulacijski peči (2
in 4 kW), prodam. Tel.: (063)
26-546.

CAGIVO FST 125, enduro
Stil, letnik 1980, prodam za 1.800
DEM. Tel.: (063) 33-132.

PARCELO, 250 m², na otoku
Viru, mesto Vir, naselje Slatina,
Mosorska ulica, prodam. Do
morja 200 metrov. Priključek na
elektriko je možen. Cena — 60
DEM/m². Tel.: (041) 321-263.

GUME (2 kom), Sava — Best
165x13 in 2 elektromotorja 0,55
kW (1350 vrtljajev), prodam.
Tel.: (063) 731-245 (do 20. ure).

ODDAM dva prostora (ogre-
vanje, telefon), primerna za za-
stopstvo. Inf. na tel. (063) 21-
276.

VOZICEK (športni + globok),
italijanski, Inglesina, rabljen
6 mesecev, prodam. Tel.: (063)
27-412.

PRENOSNI RADIO — kaset-
nik in TV črno-beli ekran 35 cm,
vse v enem kosu, znamke Sharp,
prodam. Tel.: (063) 21-058.

KUHINJSKI ELEMENT,
trodelni, nerjaveči, v beli omari
(2 koriti in odcejalnik), prodam.
Tel.: (063) 35-822.

PREDPROSTOR za prikolico
450, kupim. Tel.: (063) 821-130.

ELEKTRONSKO kromatično
harmoniko Elkavox, kombinira-

no — klasika in elektronika,
z različnimi efekti in vgrajenimi rit-
mi ter avtomatsko spremljavo,
ugodno prodam. Primerna je za
enega ali za duo. Harmonika je
malo rabljena s carinsko deklaraci-
jo. Tel.: (063) 21-058.

8.806 m² KMETIJSKEGA
ZEMLJIŠČA, ugodno prodam.
Tel.: (063) 36-590.

KINOLOŠKO DRUŠTVO
Celje prireja malo šolo za pse
v starosti do 7 mesecev. Pričetek
šole 2. aprila ob 16. uri na vad-
bišču pri Joštovem mlinu.

POROČNO OBLEKO št. 38/
40 in moške obleke št. 56/58,
prodam. Tel.: (063) 34-077.

HLADILNIK 105x50, štedil-
nik Gorenje ter starejšo uporab-
no kopalnico, prodam vse po
2.000,00 din. Tel.: (063) 853-078
(po 14. uri).

VRTALNI STROJ — stojec,
še nov in CV Zlebove RS 33,
poceni prodam. Tel.: (063)
852-094.

KUHINJSKE ELEMENTE,
omaro za garderobo ter štedilnik
in hladilnik Gorenje, ugodno
prodam. Tel.: (063) 852-094.

MONTAŽNO kovinsko avto-
garažo, prodam za 1.000 DEM
ali 10.000,00 din. Stara je 5 let,
razstavljena, na novo izolirana.
Tel.: (063) 736-167 (od 12. do 22.
ure).

POLOŽIM keramične plošči-
ce, hitro in poceni. Tel.: (063)
741-974.

DOMAČE VINO, dobro, me-
njam za smrekov ali hrastov les
— hlode. Prodajam parcelo za vi-
nograd. Tel.: (063) 781-043.

Razpis
Dobre, pogumne
in drzne novinarje
redno ali pogodbeno zaposlimo.Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje

ELEKTRO TURNŠEK

Miklošičeva 2, Celje
tel.: (063) 29-345
fax.: (063) 38-930

Ugodna prodaja:

— Elektro motorji za pralne stroje od 1.225,70 din
dalje
— Kompresorji od 1.691,20 din dalje

Prodaja:

— elektroinstalacijskega materiala
— Italijanski plinski kotli SAVIA
— akustika
— drobni gospodinjstvi aparati
— rezervni deli
— komisijaska prodaja
NIZKE CENE!

Se priporočamo!

NOVO
V KULTURNI

JOLLY

TRGOVINA z
ekskluzivnimi
izdelki

• nakit
• SEX SHOP
• kozmetika
• usnjena galanterija
• kristal
• VINOTEKA

VABIMO VAS NA OGLED IN NAKUP IZDEL-
KOV ASORTIMANA TRGOVINE »JOLLY«
V 1. NADSTROPJU MOTELA MERX V SENT-
JURJU

— VINOTEKA različne vrste buteljke vrhun-
ske kvalitete (Ormoško — Ljutomerški oko-
liš, Vipava, Radgona, arhivska vina letniki
1976, 1982, 1983, 1985)

— KATALOSKA PRODAJA OZ. NAROČILA
PO TELEFONU naročite lahko katalog arti-
klov za intimno nego po ceni 60,00 din in
katalog intimnega spodnjega perila po ceni
140,00 din.

Nudimo tudi dostavo po pošti za artikle iz
SEX SHOPA.

Odpri vsak dan od 9. do 12. ure in od 16.
do 20. ure
sobota od 9. do 13. ure
tel.: (063) 741-326
(063) 741-913

HOROSKOP

od 27. 3.
do 2. 4.

Oven 21. 3.—20. 4.

Ne imejte prav nobenega zadržka do tek-
meca, ki vam že dlje časa greni življenje.
Če boste še naprej razkazovali svojo veli-
kodušnost, vam bodo to štetli kot slabost.
Brez milosti vrnite udarec, milo za dra-
go. Srečne številke 8, 17, 30, 37.

Bik 21. 4.—20. 5.

V prihodnjih dneh ostanite fleksibilni in
se ne spuščajte v dogovore, ker vam bo-
do škodovali. Grobost do partnerja se
vam bo maščevala, ko si boste najmanj
mislili. Imeli boste nekaj manjših zdrav-
stvenih težav. Srečne številke 3, 14, 32,
43.

Dvojčka 21. 5.—21. 6.

Te dni vas bodo obvladovala čustva, tako
da delo ne bo prišlo prav do izraza. Toda
prav zdaj bi se morali skoncentrirati pri
delu, če hočete izpolniti svoje načrte.
Previdnost pri športu in tudi v prometu.
Srečne številke 1, 11, 21, 24.

Rak 22. 6.—22. 7.

Vseh svojih skrbi se lahko mirno otrese-
te, kajti vaša ladijca pluje gladko mimo
čeri. Nobenih razlogov ne bo, da bi vas
lahko vznemirjalo vaše dejanje. Ne nase-
dajte lepim besedam in prislusnite na-
svetu. Srečne številke 5, 9, 15, 24.

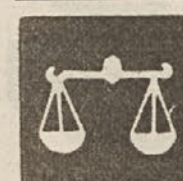
Lev 23. 7.—23. 8.

Nihče vas ne sili v kakšno spremembo, če
pa si lahko dovolite, da bi opustili nelju-
bo delo, to storite nemudoma in brez
oklevanja. Trenutno vaše šanse namreč
zelo dobro kažejo. Obeta pa se večji
izdatek. Srečne številke 9, 26, 38, 43.

Devica 24. 8.—23. 9.

Vse, česar se boste lotili, boste naredili
brez truda. Toda ne zaupajte slepo sreči
in ne precenjujte svojih možnosti in
zmožnosti. Pazite na zdravje in vzemite
si več počitka, kot se vam zdi, da ga
potrebujete. Srečne številke 18, 21, 30.

Tehtnica 24. 9.—23. 10.

Dajte zdaj več iz sebe, kajti izrazili bi
radi nekaj pomembnega, kar od vas že
dolgo pričakujejo. S tem si boste pridobi-
li zaupanje in veljavo, ki ste si jo v zad-
njem času zapravili. V službi bodo teža-
ve. Srečne številke 5, 8, 18, 25.

Škorpion 24. 10.—22. 11.

Predolgo ste popuščali in zdaj vam je
težko reči »ne«. Toda pri stvari, ki zade-
va vaše življenjske interese, morate nuj-
no ostati trdni. Ne nasedajte govoricam,
ki jih širijo vaši navidezni prijatelji. Sre-
čne številke 16, 17, 27, 34.

Strelec 23. 11.—21. 12.

Zaradi finančnih problemov ne bo poru-
šena harmonija med vami in partnerji.
Morda preveč precenjujete materialno
plat stvari, saj prav od tod izvira marsi-
kak nesporazum. Skušajte biti vsaj malo
čustveni. Srečne številke 1, 13, 31, 41.

Kozorog 22. 12.—20. 1.

Četudi s svojim poklicnim delom niste
najbolj zadovoljni, se tehtnica vendarle
vedno bolj obrača na vašo stran. Ostani-
te v igri, uspehi bodo prišli sami od sebe.
Ni izključeno, da boste zadeli večji dobi-
tek. Srečne številke 15, 22, 30, 38.

Vodnar 21. 1.—19. 2.

V prihodnjih dneh se ne smete izmikati
prepiru v zasebnem življenju, ampak po-
glejte resnici v oči. To je tudi edina mož-
nost, da si boste prišli na jasno v zelo
pomembni zadevi. Ne pretiravajte
v športu. Srečne številke 2, 26, 28, 40.

Ribi 20. 2.—20. 3.

Preveč ste se zagrizli v delo in si delate
skrb zastran prihodnosti. Tako gre živ-
ljenje mimo vas. Bodite bolj sproščeni,
pa vam tudi neprijetne ure ne bodo pok-
varile načrtov. Bodite previdni v prehra-
ni. Srečne številke 4, 19, 22, 37.

MALI OGLASI
ZASTONJ KUPON 5

MOJ NASLOV:

Kupon in čitljivo besedilo malega oglasa pošljite
na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, Celje, s pripi-
som »Za male oglase« in svojim polnim naslovom.
Oglasov pod šifro in oglasov za podjetja in obrt-
nike ne objavljamo brezplačno.

FOTOREPORTAŽA

Na Andreju

zavarovalnica triglav

NIČ NI TAKO VARNO,
DA NE BI POTREBOVALO ZAVAROVANJA

Slovensko Ljudsko Gledališče **Celje**

40 LET SLOVENSKEGA
LJUDSKEGA GLEDALIŠ-
ČA CELJE

Sreda, 27. marca – ob 19.
uri: Oder Herberta Grüna:
Svetlana Makarovič: KABA-

RET 91, režiser Vinko Mö-
derndorfer

Ponedeljek, 1. aprila – ob
17. uri: Ivan Cankar: HLA-
PCI, režiser Mile Korun, abon-
ma III. ŠOLSKI in IZVEN

Torek, 2. april – ob 10. uri:
Ivan Cankar: HLAPCI, režiser
Mile Korun. Zaključena za
GIMNAZIJO CENTER Celje

Napovedujemo gostovanje
PDG Nova Gorica v soboto, 6.
aprila, ob 19.30 s predstavo
SMRTNA PAST